

Amsh X

የፍሬድ መንፎስ

From the Library of

ፍሥሐ አጥላው ወልደ ዮሐንስ
FESSEHA ATLAW WOLDE YOHANNES

ተርጓሚዎች፡- ጌዲዮን ኃይሉ
ይድነቃቸው ወርቁ

ሬዕይ አሳታሚ
ፖ.ሳ.ቁ 2332
- አ.አ.

ይህ “የፍርድ መንፈስ” የሚል መጽሐፍ
የተተረጎመው

The Spirit of Judgment
by Watchman Nee
ከሚለው መጽሐፍ ነው።

ማሳሰቢያ

የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች የተጠቀሱት በ1993 ዓ/ም በኢንተርናሽናል መጽሐፍ ቅዱስ ማህበር ከታተመው ዐዲሱ መደበኛ ትርጉም (ዐ.መ.ት) ነው።

© የአሳታሚው መብት በሕግ የተጠበቀ ነው
All Rights Reserved

የመጀመሪያ እትም 2007 ዓ/ም
RPTR -40 3M

ማውጫ

መቅደም	iv
ክፍል አንድ የፍርድ መንፈስ	
በፍርዱ የታወቀ	2
በፍርድ መዋጀት	8
ፍርድ ለድል	15
ምህረት እና ፍርድ	22
ፍርድ በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ	28
የእግዚአብሔርን ፍርድ ጠብቁ	35
በውስጥ ባሉት ላይ ፍረዱ	42
ክፍል ሁለት ሦስት መሰረታዊ ትምህርቶች	
የጌታ መንግሥት	53
የጌታ ዳግም ምጽዐት	63
ሥራ	75
ክፍል ሦስት የእግዚአብሔር ሙሉ ማዳን	91
የእግዚአብሔር ጽድቅ	92
ኃጢአት የሚለው ቃል በሮሜመጽሐፍ	104
የመጀመሪያ ኃጢአት	113
የአሮጌውና የዐዲሱ ሰው ተጋድሎ	117
አማኝ የሚሸነፍበት ምክንያት	126
እምነት	133
ለመንፈሳዊ ሕይወት የሚያስፈልጉ ቅድመ	
ዕኔታዎች	139
የክርስቶስ ኢየሱስ ዝቅ ማለት	143
የክርስቶስ እርዳታ	150

መቅደም

ሰዎች ስለ ፍርድ ማሰብ ደስ አይላቸውም፤ ሆኖም “እግዚአብሔር በትክክለኛ ፍርዱ የታወቀ ነው፤” (መዝ 9 ÷ 16)። መዝሙረኛው “ስለ ምህረትህና ስለ ፍትህ እዘምራለሁ” (መዝ 101 ÷ 1) ብሏል። ጌታን ስለፍርዱ እንዲያስተምረው ይጠይቃል (መዝ 119 ÷ 108)፤ እንደ ሕጉ መልሶ ሕያው እንዲያደርገው (መዝ 119 ÷ 149) ይለምናል። ፍርዱን የሚጠበቁትንና ጽድቅን የሚያደርጉትን የተባረኩ እንደሆኑ ይገልጻል (መዝ 106 ÷ 3)። ስለዚህ አስተሳሰባችንን አስተካክለን ወደ ፍርድ መንፈስ ብንገባና በዚህም የእግዚአብሔር ትክክለኛነት ቢታይ፤ እኛም ወደ ፍጹምነት ብንመጣ ጥሩ ነው።

ይህ መጽሐፍ በሶስት ክፍሎች የተከፈለ ነው። የመጀመሪያው፤ ዋችማን ኒ በየካቲት ወር 1942 በሻንጋይ ቻይና በተደረገው የሰባት ቀናቱ ኮንፈረንስ ላይ የፍርድ መንፈስ በሚል ርዕስ ካስተማረው ትምህርት ከተወሰዱ ማስታወሻዎች የተዘጋጀ ነው። ሙሉ መልዕክቱ ታትሞ አያውቅም፤ አሁንም ጠፍቷል። ሆኖም እነዚህ ማስታወሻዎች ዎችማን ኒ ሲያስተምር በደክተር ሲ ኤች ዩ የተወሰዱ ሲሆን በአስደናቂ ሁኔታ ተጠብቀው ኖረው አሁን ወደ እንግሊዝኛ ተተረጎሙ።

ሁለተኛው ክፍል፤ ከታወቁት 52 መሰረታዊ የእማኞች ትምህርቶች መካከል ሶስቱን፤ ባለቤቱ በፉሾው ቻይና በኩሊንግ ተራራ ለሠራተኞች ከሰጠው ሥልጠና የተወሰዱ ናቸው። ሶስቱ ትምህርቶች (የጌታ መንግሥት፤ የጌታ ዳግም መምጣት እና ሥራ) ከዚህ በፊት ወደ እንግሊዝኛ ተተርጉመው አያውቁም፤ ምክንያቱም ጉዳዮቹ ካላቸው አከራካሪ ባህርይ አንጻር በእማኞች ዙሪያ በጣም የተለያዩ ዐይነት አመለካከቶች ያሉባቸው በመሆኑ ነው። ይህም ሆኖ እኛ ይህ አመለካከት የእግዚአብሔርን እውነት ለሚወዱ ሁሉ መቅረብ እንዳለበት ይሰማናል። በዚህ

የፍርድ መንፈስ

መካተታቸውም በጎይል እንድትቀበሉአቸው ሳይሆን፤ እማኞች ቢያንስ በጌታ ፊት ክብደት ሰጥተው እንዲጸልዩባቸው ነው።

ሶስተኛው ክፍል፤ በተለያዩ ጊዜና ቦታዎች ዋችማን ኒ በፍሬያማው የአገልግሎት ጊዜ ያስተማራቸው ትምህርቶች የተሰበሰቡበት ሲሆን፤ እነዚህም ከዚህ በፊት ወደ እንግሊዝኛ ተተርጉመው የማያውቁ ናቸው። ከእግዚአብሔር ጽድቅ እስከ ክርስቶስ አጋዥነት፤ ብዙ ዐይነት ጉዳዮችን የሚያነሱ ሲሆኑ፤ ሁሉም ግን የእግዚአብሔርን ድነት ሙሉነት የሚያሳዩ ናቸው።

እግዚአብሔር ይህንን መጽሐፍ፤ አንባቢዎችን ሁሉ ወደ ጠለቀ ዕውቀትና ከጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ወደ ተረጋጋ ጉዞ ለማምጣት ይጠቀምበት።

ከፍል አንድ

የፍርድ መንፈስ

1

በፍርድ የታወቀ

"እግዚአብሔር በትክክለኛ ፍርድ የታወቀ ነው፤ ክፉዎችም በእጃቸው ሥራ ተጠመዱ።" (መዝ 9 ÷ 16)

"ፍርድህ ወደ ምድር በመጣ ጊዜ፤ የዓለም ህዝቦች ጽድቅን ይማራሉ።" (ኢሳ 26 ÷ 9)

"ይህም በወንጌል እንደማስተምረው እግዚአብሔር በሰው ልብ የተሰወረውን በክርስቶስ በኩል በሚፈርድበት ዕለት ግልጽ ይሆናል።" (ኖሜ 2 ÷ 16)

"ከዚህ በኋላ ታላቅ ነጭ ዙፋንና በእርሱም ላይ የተቀመጠውን አየሁ። ምድርና ሰማይ ከፊቱ ሸሹ፤ ስፍራም አልተገኘላቸውም። ሙታንን፤ ታላላቆችንና ታናናሾችን በዙፋኑ ፊት ቆመው አየሁ፤ መጻሕፍትም ተከፈቱ። ሌላም መጽሐፍ፤ እርሱም የሕይወት መጽሐፍ ተከፈተ፤ ሙታንም በመጻሕፍቱ ተጽፎ በተገኘው መሰረት እንደ ሥራቸው መጠን ተፈረደባቸው። ባሕርም በውስጡ የነበሩትን ሙታን ሰጠ፤ ሞትና ሲኦልም በእነርሱ ውስጥ የነበሩትን ሙታን ሰጡ፤ እያንዳንዱም እንደ ሥራው መጠን ተፈረደበት። ከዚያም በኋላ ሞትና ሲኦል ወደ እሳት ባሕር ተጣሉ፤ የእሳቱ ባሕር ሁለተኛው ሞት ነው። ስሙ በሕይወት መጽሐፍ ተጽፎ ያልተገኘ ሁሉ ወደ እሳት ባሕር ተጣለ።" (ራእ 20 ÷ 11-15)

በተለምዶ "ፍርድ" የሚለውን ቃል መስማት አንፈልግም፤ ይህም ቃሉ ምንም ዓይነት መንፈሳዊ እርዳታ ስለማያሳይና በጣም አሉታዊ ስለሆነ ነው። ይህም ሆኖ ከሰነ ፍጥረት ቀጥሎ፤ እግዚአብሔር ከፍርድ የበለጠ ያከናወነው ታላቅ ተግባር የለም። በመጀመሪያ ያከናወነው ሰነ ፍጥረትን ነው፤ የመጨረሻው ግን ፍርድ ነው። ያለ ፍርድ የእግዚአብሔር ፍጥረትን የፈጠረበት ዐላማ ከዳር አይደርስም። በመሆኑም ፍርዱ በዕቅዱ ውስጥ ገንቢ ነው፤ አፍራሽ አይደለም። የሚመጣው ፍርድ እግዚአብሔር የመፍጠሩን ግብ እንዲመታ ያስችለዋል። እንደምናውቀው፤ ፍጥረት ሁሉ የተፈጠረው የእግዚአብሔርን ዐላማ ለመግለፅ ነው፤ ሆኖም ሰይጣን፤ ኀጢአትና ሥጋ ጣልቃ ገቡ። እንግዲህ፤ ፍርድ ከሌለ የእግዚአብሔር ዐላማ እንዴት ይሳካል?

ፍርድ ለምን አሰፈለገ? የእግዚአብሔር የመጨረሻ ተግባር ፍርድ እንደሆነ እንመልከት፤ ከዚያም በኋላ ሌላ ነገር ማከናወን አያስፈልገውም። በሰባተኛውም ቀን እግዚአብሔር የሰነ ፍጥረትን ሥራ ጨርሶ ነበርና አረፈ። እንደተነገረንም፤ ከፍርድ በኋላ የእግዚአብሔር ማደሪያ በሰዎች መካከል ይሆናል፤ እርሱም ለዘላለም ከእነርሱ ጋር ይኖራል (ራእ 21 ÷ 3)። የሰነ ፍጥረት ከንዋኔ ኀጢአት በድጋሚ እንደማይገባ የማያረጋግጥ ሲሆን፤ ፍርድ ግን ኀጢአት ለዘላለም እንደሚጠፋ ያረጋግጣልናል። የሰነ ፍጥረት ከንዋኔ ዓለምን ከዐመጿ መከላከል ሲሳነው፤ ፍርድ ግን ከዚያ በኋላ ምንም ዓይነት ዐመጽ እንደማይኖር ያረጋግጣልናል። የእግዚአብሔር ፍርድ ኀጢአት እንደማይኖር ዋስትና ነው። ፍርድ ኀጢአትን ለማስወገድ ኀይል አለው። በመሆኑም ፍርድ ለእያንዳንዳችን ጥቅም አለው። እግዚአብሔር ቢያንስ በሶስት ቦታዎች ፍቃዱን በፍርዱ ያከናውናል፤

(1) ፍርድ እግዚአብሔርን ያከብረዋል፤ አንድ ፈራጅ እንደሚሰጠው ፍርድ የከበረ ነው። ኀጢአት ወደ ፍርድ የሚመጣበት መንገድ ፍርዱን እያከናወነ ያለውን አካል ማንነት ይገልጻል። ጥልቅ የሆነ የኀጢአት ጥላቻ ሲኖር፤ ፍርዱ ደግሞ ይከፋል። በመሆኑም የእግዚአብሔር ፍርድ እርሱ ምን ዓይነት አምላክ መሆኑን ያሳያል። በፍርድ እግዚአብሔር እራሱን ያከብራል።

ሙሴ ከሰዎች ሁሉ በበለጠ ሁኔታ የዋህ ሰው ነበር። የእስራኤል ልጆችም በእግዚአብሔር እና በሙሴ ላይ አጉረመረሙ። ሙሴ ቁጣውን መቆጣጠር እንደተሳነው፤ "እናንተ ዐመጸኞች" በማለቱና ዐለቱ ውሃ እንዲያወጣ በብትሩ በመምታቱ ማየት ይቻላል። ሆኖም እግዚአብሔር ሙሴን ያዘዘው ውሃ እንዲያወጣ ለዐለቱ እንዲነግረው መሆኑን እናስታውስ። በመሆኑም እግዚአብሔር ሙሴን "በእስራኤል ልጆች ዐይን ፊት እኔን

ሰላላክበርከኝ፤ ወደከነዓን ልትገባ አትችልም አለው። ለምን በዚህ ሰዓት ፍርድ ወደ ሙሴ መጣ? ምክንያቱም፤ ከፍርድ ውጪ የእስራኤል ልጆች ቁጣውን መቆጣጠር ያቃተው ማን እንደሆነ፤ እግዚአብሔር ይሁን ሙሴ፤ በፍጹም ሊያውቁ አይችሉምና ነው። ሆኖም በሙሴ ላይ በመፈረዱ፤ የእስራኤል ልጆች ሁሉ ቁጣውን መቆጣጠር ያቃተው ሙሴ እንጂ እግዚአብሔር እንዳልነበር አውቀዋል። አጉረምራሚዎቹ ወደ ከነዓን መግባት ሲችሉ፤ እነርሱን የተቃወመው ግን መከልከሉ ያልተጠበቀ ነገር ነው። ሆኖም እግዚአብሔር ከብሯል። በሙሴ ላይ ፍርድ በመተላለፉ፤ የእግዚአብሔር ክብር እንደተጠበቀ ቆይቷል።

እግዚአብሔር ኀጢአትን እንደሚጠላ ደግሞ እንመልከት። ርካሽ ይቅርታ ሰዎች የእግዚአብሔርን ቅዱስነት እንዲረሱ ሊያደርጋቸው ይችላል። በእስራኤል ልጆች ሁሉም ታጋሽ ሆኖ ቢሆን፤ ቀጣዩ ትውልድ እግዚአብሔርን ሊያውቅ ባልተቻለው ነበር። ሙሴ ሲፈረድበት፤ ሁሉም እግዚአብሔር ቅዱስ እንደሆነ አወቁ። እግዚአብሔር ቅድስናውን በፈለገው ጊዜ ሊያሳይ ይችላልና። (ሰዎች ፍርድን ቢቃወሙና እንዲያልፍላቸው ቢመኙ፤ ሊለቀቁ ይችላሉ፤ ከዚያ ግን ስለ እግዚአብሔር ምን ይላሉ?) በመሆኑም፤ ከንድህን በእኔ ላይ ማሳረፍህ ትክክል ነው፤ ብለን እናውጅ። (ችግራችን እንዴት እግዚአብሔርን ልናከብረው እንችላለን በሚለው ላይ ያርፋል። እንበልና ቁጣችንን መቆጣጠር ሰላቃተን ፍርድ መጣብን፤ እግዚአብሔርን ለማክበር ስንል ፍርድን በደስታ እንቀበላለን?)

በዐሥራ ዘጠኝ ሠላሳዎቹ፤ በሰሜናዊ ቻይና ወረራ ጊዜ፤ ትክክለኛ ያልሆነ ሥራ ሠርቼ ነበር። ከዚያም ታመምሁ። ብጸልይም አልተሰማሁም። እግዚአብሔር እንዴት

እንዳልሰማኝ እደነቅ ነበር። አንድ ቀን ለራሴ ይህን አስተዋልሁ፤ ትክክለኛ ያልሆነ ተግባር ፈጽመሃል፤ ይህን የሚያውቁ እስትንፋስ ያላቸው ሁሉ ምን ያስባሉ፤ ምንስ ይላሉ፤ ካልተፈረደብህስ ይህ ምን ዐይነት አምላክ ነው? በእኔ ላይ መፈረዱ ሰዎች አንተን እንዲፈሩህ ካደረገ፤ ወደሞት እንኳ ልሂድ። እግዚአብሔር ጸሎቴን ከመመለሱ ይልቅ፤ በዚያ ቀን በእኔ ላይ በመፍረዱ የበለጠ ይከብራል። በዚህ ሰዓት፤ የእኔ መፈወስ ለእግዚአብሔር የሚያመጣው ክብር፤ በእኔ ላይ በመፈረዱ ከሚያመጣው ክብር በጣም ያነሰ ነው። በመሆኑም ፍርድ ንጹህ ክብርን ለእግዚአብሔር ያመጣል።

(2) ፍርድ የተደበቀውን ሁሉ ይገልጣል፤ እውነተኛውን ባህርይ ይገልጻል፤ እንዲሁም ራሳችንን እንድናውቅ ያደርገናል። ሰዎች ራሳቸውን አያውቁም፤ ተቃለዋል። አንድ ቀን እግዚአብሔር በዓለም ላይ ሲፈርድ፤ የተደበቀውን ሁሉ ይገልጣል። እያንዳንዱም ራሱን በትክክል ስለማያውቅ በራሱ ላይ በተደረገው በጣም ይደነቃል። ፍርድ እውነተኛ ባህርያችንን እንድናውቅ ያደርገናል። ተደብቆብን የቆየው ሁሉ፤ በዚያ ቀን ይገልጣል። ስለዚህ ፍርድ፤ እግዚአብሔርን በመግለጡ ብቻ ሳይሆን እኛ ራሳችን ምን ዐይነት ሰዎች እንደሆንን ስለሚገልጥ፤ ታላቅ መገለጥ ነው። ጳውሎስ “እኔ እንኳ በራሴ ላይ አልፈርድም” ብሏል፤ ከዚያ ይልቅ ይህን ይጠብቃል “ኔታ እስኪመጣ ጠብቁ። እርሱ በጨለማ ውስጥ የተሰወረውን ወደ ብርሃን ያመጣዋል፤ በሰዎች ልብ ውስጥ ያለውን ሐሳብ ይገልጠዋል።” (1ቆሮ 4 ÷ 3:5)

በራሱ የሚታመን ሞኝ ብቻ ነው። መገለጥም ምን ያህል ታላቅ ቢሆን፤ እንዲሁም ነገራችሁ የቱንም ያህል ትልቅ ቢሆን፤ ከመጠን በላይ በራሳችሁ የምትተማመኑ አትሁኑ። ጳውሎስ የመገለጥ ሰው ነበር፤ ይህም ቢሆን በራሱ ላይ

ለመፍረድ አልደፈረም። ፍርድ ታላቅ መገለጥ ነው። በሲኦል፣ ከኩሩ ሰዎች በቀር ሁሉም ዐይነት ሰው ይኖራል (ኩራት ሰይጣን የፈፀመው ንጢአት ነው)። ኩራት ወደ ታላቁ የነጭ ዙፋን ፍርድ እስኪደርሱ ድረስ ሊቆይ ይችላል። ከዚያ በኋላ ግን ሊኮሩ አይችሉም። ስለዚህም ጳውሎስ ጉልበት ሁሉ ይንበረከካል ምላስም ሁሉ ኢየሱስ ጌታ እንደሆነ ይመሰክራል ሲል አወጀ። ይህ የኩራት ንጢአት ሊቀጥል አይችልም። ቢዘገይም ሁሉም ራሳቸውን ያውቃሉ። ዛሬ ኢየሱስ ጌታ መሆኑን ላትመሰክር ትችላለህ፤ አንድ ቀን ግን እንደሆነ ትመሰክራለህ። በዚያ ቀን ትዋረዳለህ፤ እንዲሁም ብናኝ መሆንህንም ለራስህ ትገነዘባለህ።

(3) ፍርድ በእግዚአብሔር ፊት ትልቅ ውጤት አለው፤ ይህም የንጢአት መጨረሻ ይሆናል ለማለት ነው። ምንም ዐይነት ንጢአት ቢሆን ፍርድን ካገኘ በኋላ ይጠፋል። ዓለም በሁሉም ዐይነት ንጢአት የተሞላች በመሆኗ አስቀያሚ ናት። ንጢአት ምንም ሊያቆመው የማይችል እስኪመስል ድረስ በፍጥነት በርትቷል። ወንጌልን መሰበክ ንጢአትን ለማስቆም አንዱ መንገድ ነው፤ ሆኖም ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ከሚቀላቀሉት ይልቅ ወደዚህ ዓለም የሚፈልሱት ይበዛሉ። በአንድ ቀን ወደ ዓለም የሚፈልሱት ሰዎች ቁጥር፤ በአንድ ዓመት ወደ መንግሥቱ ከሚፈልሱት ሰዎች ቁጥር ይበልጣል። (በአመዛኙ ወንጌልም፣ መስቀሉም፣ ቤተ ክርስቲያንም፣ ዐዲሱ ኪዳንም የተሳካላቸው አይመስልም፤ እንዲህም ሆኖ እግዚአብሔር የንጢአትን ችግርነት እስከመጨረሻው ለመፍታት የሚጠቀመው እነዚህን ሳይሆን ፍርድን እንደሆነ እናውቃለን።) የንጢአት አጠቃላይ ችግር የሚፈታው በፍርድ ነው። ወንጌል ማስቆም ያልቻለውን፤ ፍርድ ይችላል። ያልተቋጨ ሁሉ በፍርድ ይቋጫል። ፍርድ የእግዚአብሔር ታላቁ የማንፃት ቀን ነው። ንጢአት

ለመጨረሻ ጊዜ በዚህ ዓለም የሚያበቃበት ቀን ነው። ከሁሉ በጣም የተሻለ ቀን፤ እግዚአብሔር የሚገዛበት ቀን ነው። እግዚአብሔር በሰዎች መካከል ይገኛል፤ ይፈርዳልም፤ እንዲሁም ሰዎችና ሰይጣን የሰሩትንም ሁሉ ይደመስሳል። ዐዲሱንም ያመጣል። በዘፍጥረት ወደ መሆን የመጣው ዓለም፤ ራእይ 20 ለሚፈጸምበት ቀን ጥርት ይላል። ሁሉ ዐዲስ ይሆናል፤ እግዚአብሔርም በዚህ ደስ ይሰኛል። ስለዚህም ቤተ ክርስቲያን ለእግዚአብሔር ፍርድ ራሷን ዛሬ ማስገዛት አለባት።

የምዕራፉ ፍሬ ሐሳቦች

- ያለ ፍርድ እግዚአብሔር ፍጥረትን የፈጠረበት ዐላማ ከዳር አይደርስም።
- ፍርዱ በዕቅዱ ውስጥ ገንቢ ነው፤ አፍራሽ አይደለም።
- የእግዚአብሔር ፍርድ ንጢአት እንደማይኖር ዋስትና ነው።
- በፍርድ እግዚአብሔር ራሱን ያከብራል።
- ፍርድ ንጹህ ክብርን ለእግዚአብሔር ያመጣል።
- ፍርድ እውነተኛ ባህርያችንን እንድናውቅ ያደርገናል።
- ፍርድ የእግዚአብሔር ታላቁ የማንፃት ቀን ነው።
- ፍርድ ታላቅ መገለጥ ነው።
- ቤተ ክርስቲያን ለእግዚአብሔር ፍርድ ራሷን ዛሬ ማስገዛት አለባት።

2

በፍርድ መዋጀት

“እኛን በአንቺ ላይ አነሳለሁ፤ ዝግትሽንም ፈጽሜ አጠራለሁ፤ ጉድፍሽንም ሁሉ ፈጽሜ አሰወግዳለሁ።” ፈራጆችሽን እንደ ጥንቱ፤ አማካሪዎችሽንም እንደ ቀድሞው እመልሳለሁ፤ ከዚያም የጽድቅ መዳኖ፤ የታመነች ከተማ ተብለሽ ትጠራለሽ። ጽዮን በፍትህ፤ ነዋሪዎቿም በጽድቅ ይዋጃሉ” (ኢሳ 1 ÷ 25-27)።

“ጽዮን በፍርድ ትዋጃለች” (ይላል የዳርቢ ትርጉም)። ጎጢአት የሰይጣን ፈተና ነው።

በማያጠያይቅ ሁኔታ ይህንን ያለፍርድ መፍታት ለእግዚአብሔር አስቸጋሪ ነገር ነው። ብዙውን ጊዜ መዋጀት የእግዚአብሔር ምላሽ እንደሆነ በመቁጠር እንሳሳታለን፤ ሆኖም መዋጀት የምላሹ አንድ ክፍል ብቻ ነው። ለጎጢአት የእግዚአብሔር የመጨረሻ ምላሽ ፍርድ ነው። ጽልመት ያጠላበት ሐሳባችን፤ ፍርድን ጥቅም የሌለው አድርጎ ይወስዳል፤ ምክንያቱም ፍርድ ሲባል ለእኛ ጥልቁ፤ የእሳት ባሕር፤ ስቃይ እና የመሳሰሉት ነው። የእግዚአብሔር ጎይል በፍርድ ውስጥ እንዳለ ማመን ተስኖናል። ፍርድ አፍራሽ ቢሆንም፤ ትልቁን የመገንቢያ ጎይልንም ይዟል። የሰይጣንን ፈተና በፍርድ ለመመለስ የፈቀደው እግዚአብሔር እንደመሆኑ፤ ምላሹ በጣም ጥሩ ምላሽ መሆኑን ለመደምደም እንገደዳለን። ተረዳነውም አልተረዳነው፤ ፍርድ ፈተናውን ሙሉ በሙሉ ይመልሰዋል (የእግዚአብሔር ሥራ ሁሉ ፍጹም ነውና)። ስህተታችን፤ ስለ ፍርድ ባሰብን ቁጥር ስለ ቅጣት እናስባለን፤ ነገር ግን እግዚአብሔር ሰውን በመቅጣት አይደሰትም። ፍርድ ከቅጣት በተለየ የራሱ ጥቅሞች አሉት፤ “ኢየሱስም አለ፤ ለፍርድ ወደዚህ ዓለም መጥቻለሁ” (ዮሐ 9 ÷ 39)።

በብሉይ ኪዳን በተለያዩ ጊዜ እግዚአብሔር የጎጢአትን ችግር ለመመለስ ፍርድን ሲጠቀምበት ታስተውላላችሁ? ለምሳሌ፤ በዘፍጥረት 3 ዕለት ገነት ነበር። እግዚአብሔር ሰውን ፈጠረና ከእርሱ ጋር ሀብረት እንዲያደርግ በኤደን ገነት አስቀመጠው።

ሆኖም ጎጢአት ወደ መድረኩ መጣ። እባቡ አንድ ጊዜ ተናገረ፤ ሰውም በጎጢአት ወደቀ። ጎጢአት በመጣ ጊዜ፤ ሰው ዳግመኛ በገነት ጎጢአትን እንዳይሰራ፤ እግዚአብሔር ሰውን ከኤደን ገነት በማስወጣት በፍርድ መለሰ። ከዚያ ጊዜ ጀምሮ ገነት ይጠበቃል። በመሆኑም ፍርድ እግዚአብሔር ለጎጢአት የሰጠው ምላሽ ነው። ፍርድ ለጎጢአት መግባት እንደ መልስ ሆኖ አገልግሏልና።

በኋላም፤ በኖህ ጊዜ፤ ሰዎች የበለጠ ክፉዎች ሆኑ። እግዚአብሔርም በአንድ በኩል መርከብን፤ በሌላ በኩል ደግሞ ፍርድን አዘጋጀ። መርከቡም ሆነ ጎርፉ ከእግዚአብሔር የመጡ ነበሩ። መርከቡ መዋጀትን ሲያመጣ፤ ጎርፉ ደግሞ በዓለም ላይ ፈረደ። መርከቡ ኖህን አዳነው፤ ጎርፉ ግን ዓለምን አዳነ። ደህንነት በመርከቡ ላሉት ብቻ የተወሰነ ቢሆን ኖሮ፤ ታላቅ አይሆንም ነበር። ዓለሙም ሰዎቹም ነበር መዳን የነበረባቸው። መዋጀቱ የመጣው ለሰዎቹም ለዓለሙም ነበር። እግዚአብሔርም ሁለቱንም አዳነ። ዛሬም እንደዚሁ፤ መንግሥቱንም ቤተ ክርስቲያንንም ይመሰርታል። በመጀመሪያ ቤተ ክርስቲያንን የራሱ ለማድረግ ይሰራል፤ ከዚያ የዚህ ዓለም መንግሥታት የእርሱ መንግሥት ይሆናሉ። ፍርድ ይኖራል፤ ሆኖም ፍርድ የሚመጣው ዓለምን ከክፉቷ ለማንጸት ነው።

በዘጸአት ጊዜም ሌላ የፍርድ ክስተት ነበር። የእግዚአብሔር ሕዝብ በጌሜም ይኖሩ ነበር፤ ፈርዖን በዙፋኑ ላይ ነበር፤ የእግዚአብሔርም ሕዝብ ጣዖት አምላኪ በነበሩት ግብጻውያውን እጅ ወድቀው ነበር። በመጨረሻ የእግዚአብሔር ሕዝብ በደም አማካይነት ነጻ ወጣ፤ እናም አጥፊው መልአክ ግብጻውያንን በኩሮቻቸውን በመግደል አዳከማቸው። የመስዋዕቱ በግ የእግዚአብሔርን ሕዝብ ከግብጽ እንዲወጡ አስቻላቸው። እነርሱ ቀይ ባሕርን አቋረጡ፤ ግብጻውያኑ ግን አልቻሉም። በመሆኑም በአንድ በኩል መዋጀትን፣ በሌላ በኩል ደግሞ ፍርድን

እንመለከታለን። ግብጻውያን ሰጥመው በቀይ ባሕር ውስጥ ተቀብረዋል። ጎይላቸው በፍርድ ተሰብሯል። እንደ እውነቱ ከሆነ፤ ፍርድ የሚቃወመውን ጎይል ሁሉ ያጠፋል።

በመጽሐፈ መሳፍንትም ዘመን ብዙ የፍርድ ምሳሌዎችን እናገኛለን። የእስራኤል ልጆች ሲወድቁ፤ እግዚአብሔር አስጨናቂዎቻቸውን እንዲያሸንፉላቸው መሳፍንትን ያስነሳ ነበር። እንግዲህ እነዚህ መሳፍንት ነበሩ ከጊዜ ጊዜ በእግዚአብሔር ጠላቶች ላይ ይፈርዱ የነበሩት። ሁሌም ኅጢአት ችግር ይሆናል፤ እግዚአብሔርም በፍርድ ይመልሳል። በመሆኑም እግዚአብሔር ሲነሳ፤ ኅጢአት ይቆም ነበር። ፍርድ በእውነትም ያነጻል።

በዐዲስ ኪዳንም እንደዚሁ፤ የተለያዩ ፍርዶችን በሰባት ማህተሞች፤ በሰባት መለኮቶች እና በሰባት ጽዋዎች መልክ ተሰለውልን እናገኛለን። እነዚህም በራእይ መጽሐፍ የተነገሩት ናቸው። የራእይመጽሐፍ ሚሊኒየሙን በተመለከተ በቀላሉ ያልፈዋል፤ ይህ ምናልባት አንድ ሺህ ዓመት በጣም ረጅም ጊዜ ተደርጎ ስለማይታሰብ ይሆናል። በፍርዶች መካከል የቀረበ አንድ ክስተት ብቻ ነው። ያለጥርጥር፤ እዚያ ጋር ትኩረት የተሰጠው ፍርድ ነው። በሺህ ዓመታቱ ጊዜ፤ ሰዎች ጽድቅን ይማራሉ፤ ጸጋን አይደለም። ጽድቅን መማር ፍርድን መማር ነው፤ ምክንያቱም ፍርድ የእግዚአብሔርን ጽድቅ ይገልጻልና።

በመጨረሻም በራእይ ላይ እንደምናየው፤ እግዚአብሔር ሰይጣንን ለመጨረስ የመጨረሻ ፍርድን ይጠቀማል። ፍርድ ሥልጣንን መሰረት ያደርጋል፤ ጎይልን አይደለም። እግዚአብሔር ሰይጣንን እንዲሁም ሰዎችን ወደ ፍርድ የሚያመጣቸው፤ እርሱ እግዚአብሔር መሆኑን እንዲያውቁ ነው። ፍርድ ኅጢአትን ያዳክማል፤ ለእግዚአብሔርም ድልን ያመጣል። እ ጌታ ሆይ፤ ለድል ፍርድህን ላክ። (ማቴ 12 ÷ 20)

እዚህ ጋ ውይይታችንን የምናበቃ ቢሆን፤ ሁሉም በአስተምሮአችን መሰረት ይሆን ነበር። ሆኖም የሚያቃጥለው እሳት፤ የሚያበራውም እሳት እራሱ እንደሆነ እናውቃለን። በተፈጥሮ ስለምንኖር፤ ኅጢአትን ሰርተን ሳናውቀውም ልንቀር እንችላለን። እራሳችንን በትክክል ሳናውቅ አምስትም ዐስርም ዓመታት መኖራችንን ልንቀጥል እንችላለን። አንድ ቀን እግዚአብሔር ምህረቱን አብዝቶልን፤ በፍርድ ብርሃን ያበራልናል (ብርሃን ስለሚያቃጥልና ኅጢአትም ስለማይቀጥል)። በጨለማ ስንኖር ብቻ ነው የተፈጥሮ ሕይወታችንን በሰላም የምንኖረው። ነገር ግን ብርሃን እንዴ ከመጣ፤ ከዚያ በኋላ በዚያ መንገድ መኖር አንችልም።

በሚመጣውም ፍርድ ሰዎች ለምን በነገራዎች እንደተደበቁና ተራሮችንና ዐለቶችን እንዲሸፍኗቸው እንደጠሩ ላናውቅ እንችላለን። ሆኖም በፍርድ የተደበቀው ሁሉ እንደሚገለጥ እናውቃለን። እግዚአብሔር ውስጣችንን ያያል፤ እኛ ግን ራሳችንን እንኳ እናውቅም። በፍርድ ቀን ግን፤ እግዚአብሔር በእኛ ውስጥ ያገኘውን ነገር ሁሉ እናያለን። ከእግዚአብሔር ምንም ነገር መደበቅ አንችልም፤ እንዲህም ሆኖ ግን ራሳችንን ልንሸፈን እንፈልጋለን። በመሆኑም ተራሮች እንዲደብቁን እንጠራቸዋለን። እንዲህ ያለ ነገር ማየት እኛን ይረብሸናል። ኅጢአት እንደሰራን ሰላወቅን፤ ትልቅ ህመም ይሆንብናል። ያም ሆኖ ይህ እውቀት በእኛ ያለውን ኅጢአት ያደርቀዋል። ኅጢአትን ስናስብ፤ ዓለም ነጽታለች፤ ምክንያቱም ፍርድ ታላቅ መገለጥ እና ታላቅ አቃጣይ ነው። በፍርድ ኅጢአት በውስጣችን ይጠወልጋል።

ከእግዚአብሔር ከመጣው መገለጥ የተነሳ ሰው በኅጢአት መኖርን መቀጠል አይችልም። ስህተት የሚስተካከለው በክርክር ሳይሆን በፍርድ ነው። አንድ ጊዜ የፍርድ ብርሃን ከበራ ሁሉም የታወቀ ይሆናል። ከኤደን ገነት ጀምሮ፤ ከብርሃኑ የተነሳ፤ ፍርድ

ገጢአትን ይደመሰሰው ነበር። አንድ ቀን የዓለም ሁሉ ገጢአት ይደመሰሳል። የመጨረሻው ድምሰሳ የሚከናወነው በታላቁ የነጭ ዙፋን ፍርድ ጊዜ ነው። ያለምንም ጥያቄ፤ ፍርድ አሰገራሚ ጎይል አለው።

ፍርድን ስንመለከት እግዚአብሔር ማን እንደሆነ እንድንገነዘብ እንገደዳለን። እግዚአብሔርን እንደ አባት ማወቅ አንድ ነገር ነው፤ እርሱን እንደ አምላክ ማወቅ ደግሞ ጨርሶ የተለየ ነገር ነው። በመዋጀት አብን እናውቃለን፤ በፍርድ ደግሞ እግዚአብሔርን እናውቃለን፤ እናመልክታለንም። ገጢአት የእግዚአብሔርን ክብር ያቃለለ ይመስላል። በምድር ላይ የበላይ የሆነው ማን ነው፤ ጸድቁ ነው ወይስ ኅጥአተኛው፤ አጭበርባሪው ነው ወይስ ታማኝ? ዛሬ ሰዎች እግዚአብሔርን ላለመረዳታቸው ብዙ ምክንያት ይኖራቸዋል፤ አንድ ቀን ግን ክብሩን ይገልጣል። እግዚአብሔር ቅዱስ፤ ጸድቅ እና ጨካኝ ነውና። በፍርድ እግዚአብሔር እንደሆነ ይታያል። እናም ሰዎች የጌታን ማስፈራት ያውቃሉ። "እንግዲህ ጌታን መፍራት ምን ማለት እንደ ሆነ ስለምናውቅ፤ ሰዎች የምንናገረውን እንዲቀበሉ ለማድረግ እንጥራለን (2 ቆሮ 5 ÷ 11) ብሎ ጳውሎስ ጽፏል። ዛሬ የጌታ ማስፈራት ለብዙዎች ትምህርት ብቻ ሆኖ ይሆናል፤ አንድ ቀን ግን ዓለሙ ሁሉ ይህንን ታላቅ መገለጥ ይቀበላል። እግዚአብሔር ገጢአት እንዲቀጥል አይፈቅድለትም።

ሆኖም ይህንን ለማወቅ ያንን ቀን መጠበቅ አያስፈልገንም። የሚቃጠለው ሁሉ ተሰብስቦ ሲጠናቀቅ፤ በርግጥም በክርስቶስ የፍርድ ወንበር ፊት መቃጠል ይኖራል። የእሳት ባህሩ ታላቁን የነጭ ዙፋን ፍርድ በእርግጥም ተከትሎ ይመጣል። ሆኖም ዛሬም፤ የፍርድ ብርሃን እንዲያበራልን ልንማር እንችላለን። ብርሃኑ በዚያ ቀን እንደሚያበራ ሁሉ ዛሬም እንዲያበራ ፍቀዱ። እስከምንጠቀለል ድረስ ከአንድ ጊዜ በላይ እንዲያበራ ይሁን (በዚህ ጊዜ የእእምሮ እውቀትና ትምህርት ምን ያህል ረብ የለሽ

ነው)። ከመቀነስ ይልቅ ከጨመርን፤ የእግዚአብሔር ምህረት ይብዛልን። ሙሉ በሙሉ ላለመሰጠታችን የእግዚአብሔር ምህረት ይብዛልን።

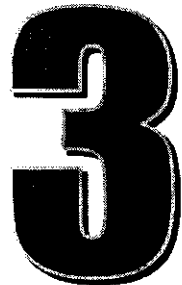
እዚህ ጋ ዝም ብለን ቃላትን እየሰበክን አይደለም። ሰዎች በእግዚአብሔር ፊት ትክክለኛ ማንነታቸውን እንዲያውቁ የሚረዳ በጣም ጠቃሚ ነገር እንዲቀበሉ እንፈልጋለን። መገለጡ መቃጠልን እንደሚያመርት በእውነት እንረዳ። ይህም እሳት ለዘላለም ያቃጥላል። የዘላለም እሳቱም ለዐዲሲቷ ምድር የዘላለም ዐዲስነት ዋስትና ይሆናል። ይህም ለዐዲሲቷ ምድር ታላቁ የደህንነት ወንጌል ነው። በዚህም የገጢአት ጎይል ለዘላለም ከእግዚአብሔር ፍርድ በታች ነው።

ይህም እውነት በእግዚአብሔር ከተማ ታይቷል። ከተማዋ ለምን የእግዚአብሔር ከተማ ሆነች? ምክንያቱም በእሳት ውስጥ ያለፈች ከተማ ስለሆነች ነው። ወርቅና የክበሩ ድንጋዮች በእሳቱ ውስጥ ያለምንም ችግር አልፈዋል። በፍጥረቷ፤ ዐዲሲቷ ኢየሩሳሌም እሳት የማያቃጥላት ነች። በአሮጌው የኤደን ገነት ውስጥ ብዙ ነገሮች ጠፍተዋል፤ በዐዲሲቱ ኢየሩሳሌም ግን ሁሉም ነገር እሳቱን መቋቋም ይችላል። ስለሆነም ዘላለማዊ እሳት ለዓለም ዘላለማዊ መንጻት ዋስትና ነው። በፍርዱ ውስጥ ጎይል ስላለ፤ ከዚህ በኋላ እግዚአብሔርን የማይረዳው አይኖርም። እግዚአብሔር ብርሃን ነው፤ እንግዲህ በጨለማ ሳይሆን በብርሃን እንመላለስ። አሜን!

የምዕራፉ ፍሬ ሐሳቦች

- ፍርድ አፍራሽ ቢሆንም፤ ትልቁን የመገንቢያ ንይል ይዟል።
- ጽድቅን መማር ፍርድን መማር ነው፤ ምክንያቱም ፍርድ የእግዚአብሔርን ጽድቅ ይገልጻልና።
- ፍርድ ንጢአትን ያዳክማል፤ ለእግዚአብሔርም ድልን ያመጣል።
- በፍርድ ቀን ግን፤ እግዚአብሔር በእኛ ውስጥ ያገኘውን ነገር ሁሉ እናያለን።
- ስህተት የሚሰተካክለው በክርክር ሳይሆን በፍርድ ነው።
- አንድ ቀን የዓለም ሁሉ ንጢአት ይደመሰሳል። የመጨረሻው ድምሰሳ የሚከናወነው በታላቁ የነጭ ዙፋን ፍርድ ጊዜ ነው።
- በፍጥረቷ፤ ዐዲሲቷ ኢየሩሳሌም እሳት የማያቃጥላት ነች።
- ስለሆነም ዘላለማዊ እሳት ለዓለም ዘላለማዊ መንጻት ዋስትና ነው።

ፍርድ ለድል

“ፍትህን ለድል እስኪያበቃ ድረስ፤ የተቀጠቀጠውን ሸንቦቆ አይሰብርም፤ የሚጤሰውንም የጧፍ ክር አያጠፋም።” (ማቴ 12 ÷ 20)

“ከቀኑ ስድስት ሰዓት ጀምሮ እስከ ዘጠኝ ሰዓት ድረስ በምድር ሁሉ ጨለማ ሆነ። በዘጠኝ ሰዓት ገደማ፤ ኢየሱስ ድምጹን ከፍ አድርጎ፤ “እሎሄ ኤሎሄ ላማ ሰበቅታኒ?” እያለ ራሱ ነገር፤ ትርጉሙም “እምሳኪ፤ እምሳኪ፤ ለምን ተውኸኝ?”

ማለት ነው። በዚያን ቆመው ከነበሩት አንዳንዶቹ ጩኸቱን ሲሰሙ፤ “ኤልያስን እየተጣራ ነው” አሉ።

ወዲያውም ከእነርሱ አንዱ ሮጦ ሰፍነግ በመውሰድ የኮመጠጠ ወይን ጠጅ ውስጥ ነክረው፤ ሰፍነጉንም በሸምበቆ ዘንግ ሜፍ ላይ በማድረግ እንዲጠጣው ለኢየሱስ አቀረበለት። የቀሩት ግን፤ “ተጧት፤ እስቲ ኤልያስ መጥቶ ሲያድነው እናያለን” አሉ።

ኢየሱስ እንደ ገና ከፍ ባለ ድምፅ ራሱን መንፈሱንም አሳልፎ ሰጠ።

በዚያን ጊዜ የቤተ መቅደስ መጋረጃ ከላይ እስከ ታች ለሁለት ተቀደደ፤ ምድር ተናወጠች፤ ዐለቶችም ተሰነጣጠቁ፤ መቃብሮች ተከፈቱ፤ አንቀላፍተው የነበሩትም ብዙዎች ቅዱሳን ተነሱ፤” (ማቴ 27 ÷ 45-52)

“በደሙም በሆነው እምነት፤ እግዚአብሔር የማስተሰረያ መስዋዕት አድርጎ አቅርቦታል፤ ይህንም ያደረገው ቀድሞ የተፈጸመውን ንጢአት ሳይቀጣ በትዕግስት በማለፍ ጽድቁን ለማሳየት ነው፤ በእሁኑ ዘመን ይህን ያደረገው፤ ጽድቁን ይኸውም እርሱ ራሱ ጸድቅ ሆኖ፤ በኢየሱስ የሚያምነውን የሚያጸድቅ መሆኑን፤ ለማሳየት ነው።” (ሮሜ 2 ÷ 25:26)

“ይህ ዓለም የሚፈረድበት ጊዜ አሁን ነው፤ የዚህም ዓለም ገዥ አሁን ወደ ውጭ ይጣላል።” (ዮሐ 12 ÷ 31)

“በሚመጣበትም ጊዜ ዓለምን ስለ ንጢአት፤ ስለ ጽድቅና ስለ ፍርድ ይወቅሳል። ... ስለ ፍርድም፤ የዚህ ዓለም ገዥ ስለ ተፈረደበት ነው።” (ዮሐ 16 ÷ 8:11)

“ሕግ ከሥጋ በሀርይ የተነሳ ደክሞ ሊፈጽም ያልቻለውን፤ እግዚአብሔር የገዛ ልጁን በንጢአተኛ ሰው አምሳል፤ የንጢአት መስዋዕት እንዲሆን በመሳክ ፈጸመው፤ በዚህም ንጢአትን በሥጋ ኮነነ፤” (ሮሜ 8 ÷ 3)

እግዚአብሔር ዓለምን ለማዳን ፍርድን ይጠቀምበታል። ፍርድ ጎይል አለው። ሊያጠፋ እንዲሁም ሊያበራ ይችላል። ከሰነ ፍጥረት ጀምሮ፤ ጎጢአት እንዲገደብ፤ እንዲጠፋና እንዲቆም፤ በፍርድ ላይ ፍርድ ነበር። በመጨረሻም የበጎችና የፍየሎች ፍርድ፤ የአውሬው ፍርድ፤ እና ታላቁ የነጭ ዙፋን ፍርድ ይኖራል። በእነዚህ ፍርዶች ምክንያት ጎጢአት ከዚህ በኋላ መቀጠል አይችልም። ዛሬ ጎጢአት ድል አድራጊ ሆኖ ይታያል፤ አንድ ቀን ግን ጎጢአት ያልቅለታል። ፍርድ እግዚአብሔር እቅዱንና ዐላማውን የሚያከናውንበት ሥራ ነው። በመሆኑም አስፈሪ ብቻ ሳይሆን የፍቅርም ነው።

ሆኖም፤ ለዚህ ዓለምም፤ ለመንግሥቱም፤ ለዐዲስ ሰማይና ለዐዲስ ምድርም፤ እና ለእግዚአብሔር ዕቅድም ጠቃሚ ቢሆንም፤ በምንም ዓይነት ግለሰባዊ ደህንነትን አልያዘም። በመሆኑም፤ የመጨረሻው ፍርድ ከመምጣቱ በፊት፤ እግዚአብሔር ለእያንዳንዳችን ደህንነት የሚገኝበትን መስቀሉን አዘጋጀ። መስቀሉ የሚያድነን ፍርድን ስለሚያስወግድ አይደለም፤ ምክንያቱም ጎጢአትን ያለ ፍርድ ማስወገድ ትክክል አይደለምና። በፍጹም፤ በመስቀሉ የሚገኘው ድነት ፍርድን አያገልጽም። የሚለየው ነገር፤ በመስቀሉ ደህንነት አለ፤ ሆኖም በሚመጣው ፍርድ ግን ሰዎች ለዘላለም ይረገማሉ እናም ከደህንነት ይወገዳሉ። በመሆኑም ደህንነት ፍርድን አያስቀርም፤ እንዲያውም ፍርድን ሙሉ ያደርገዋል። ደህንነት ላይ የሚደረሰው በፍርድ ነው።

ስለሆነም መስቀሉ ራሱ ፍርድ ነው። የመስቀሉ መገለጥ ጎይል፤ ከፍርድ የመገለጥ ጎይል በምንም ዓይነት የሚያንስ አይደለም። ጎጢአትን በማጥፋትም ሆነ እግዚአብሔርን በማክበር ከፍርድ ኋላ የሚሰለፍ አይደለም። ጎይሉና ሥራውም ከሚመጣው ፍርድ ጋር እኩል ብርታት አላቸው። ጎጢአት በመጣ ጊዜ፤ እግዚአብሔር ይህንን ለመፍታት ፍርድን ተጠቀመ። ከፍርድ

ያነሰ ነገር ሁሉ የጎጢአትን ችግር ሊፈታው አይችልም። በዚህ ምክንያት፤ መስቀሉ ከጎጢአት ጋር በተያያዘ ላለው ነገር ሁሉ ከሚመጣው ፍርድ ጋር እኩል ብርታት አለው። መስቀሉ በእግዚአብሔር ልጆች ልቦች ውስጥ ዛሬን እየኖረ ነው። እንግዲህ ጌታችን ለእኛ ሲል በምን ዓይነት ነገር ውስጥ እንዳለፈ እንመልከት።

በማለዳም ጌታ ኢየሱስ እየተመራ በጲላጦስ ሊፈረድበት ተወሰደ። ጠዋት ወደ ሶስት ሰዓት ገደማ ተሰቀለ፤ ከሰዓት በኋላ ወደ ዘጠኝ ሰዓት ገደማ ሞተ። ልናስተውለው የሚገባ አንድ ነገር ቢኖር፤ ጌታ ከተሰቀለበት ሰዓት እንስቶ እስከ ቀትር ድረስ ምንም የተለየ ነገር አልተፈጠረም። እርሱም ለሰዎች ጎጢአት ስርየት ይጸልይ ነበር። ብዙዎች በክፉዎች እንደተሰቀለ ያስቡ ነበር፤ የሐዋርያት ሥራ መጽሐፍም እንዲህ ይላል፤ “እናንተም በክፉ ሰዎች እጅ ሰቅላችሁ ገደላችሁት” (ሐዋ.ሥራ 2 ÷ 23)። ከዚያም ከቀትር በኋላ፤ ኢየሱስ ጮኾ፤ “አምላኬ፤ አምላኬ፤ ለምን ተውሽኝ? እለ (ማቴ 27 ÷ 46)። እንደዚህ ዓይነት ድካም በሰማዕታት መካከል ታይቶ አይታወቅም (ጌታ ይህን ለማለቱ ይቅር ይበለኝ)። ከዚያ በኋላ የመጡ ክርስቲያን ሰማዕታት እንዳቸውም እግዚአብሔር ተወኝ ባለማለታቸው፤ ከዚህ የተሻለ ጽናት ያሳዩ ይመስላል። በተቃራኒው፤ ሁሉም እግዚአብሔርን ባርከዋል፤ አመስግነዋል። አንዳንዶች እስከሞት በእሳት ተቃጥለዋል። ሰውነታቸው በግማሽ ተቃጥሎ እንኳ እግዚአብሔርን ይባርኩ ነበር። ሕይወታቸውን አሳልፈው በሰጡ ጊዜ ሁሉ፤ እግዚአብሔርን ሲባርኩ ተገኝተዋል።

ታዲያ ጌታችን ለምን እግዚአብሔር ትቶኛል ሲል ጮኾ? ምክንያቱም እግዚአብሔር በእርግጥም ትቶት ስለነበረ ነው። የመሬት መንቀጥቀጥ፤ የዐለት መሰንጠቅ፤ ጨለማው፤ ሁሉም የሚያሳዩት እናንተንና እኔን ነጻ ለማውጣት፤ የእግዚአብሔር ፍርድ በልጁ ላይ መምጣቱን ነው። መስቀሉ ለጌታችን

በእግዚአብሔር የተሰጠ ፍርድ ነበር። ሞት ወደ እርሱ መጣ፤ አባቱ እንኳ ትቶት ነበር። በዚህም የእግዚአብሔር ነጻ ማውጣት የእርሱን ጽድቅ ይገልጣል።

በሮሜ መጽሐፍ እግዚአብሔር ፍትሃዊ እና ጽድቅ መሆኑን ለማሳየት፤ በእምነት የሚሆን ፍትህ ተጠቅሷል። ፍርድ የእግዚአብሔር ጽድቅነት ምን ያህል ግልጽ እንደሆነ ያረጋግጣል። ጽድቅነት በፍርድ ይታያልና። ድኑትን ያገኘው እግዚአብሔር ከኅጢአቶቻችን ጋር ያለውን ነገር ስለጨረሰ ነው። ዝም ብሎ አልተዋቸውም። ድኑትን ያገኘው እግዚአብሔር በክርስቶስ ሁሉን ስለከፈለ ነው። ለእኛ ያደረገው ይቅርታው፤ ሙሉ በሙሉ ጽድቅ ነው። የመስቀሉ ፍርድ ሊመጣ ካለው ፍርድ ያነሰ ብርታት ኖሮት በሆነ፤ ውጤታማ ባልሆነም ነበር። “አግ ከሥጋ ባህርይ የተነሳ ደክሞ ሲፈጽም ያልቻለውን፤ እግዚአብሔር የገዛ ልጁን በኅጢአተኛ ሰው አምሳል፤ የኅጢአት መስዋዕት እንዲሆን በመላክ ፈጸመው፤ በዚህም ኅጢአትን በሥጋ ኮነ፤ ይኸውም በሥጋ ሳይሆን በመንፈስ በምንመላለስ በእኛ፤ ሕጉ የሚጠይቀው ጽድቅ ሙሉ በሙሉ እንዲፈጸም ነው” (ሮሜ 8 ÷ 3፤4)። ይህ ፍርድ ብቻ አይደለም፤ ኩነቴም ጭምር እንጂ። እግዚአብሔር እኛን ከኅጢአት ኃይል ነጻ ለማውጣት፤ ኅጢአትን በጌታችን ሥጋ ኮነ።

በመሆኑም በመስቀሉ እግዚአብሔር ኅጢአትን በክርስቶስ ኢየሱስ በኩል እስከ ሞት ኮነው። በዚህም ብርሃን ኅጢአት ተከንኗል እንዲሁም ጠፍቷል። ይህም ጌታ ያደረገው ሁለተኛው ነገር ነው። ምክንያቱም የተፈረደበት ለኅጢአተኞች ብቻ ሳይሆን ለኅጢአትም ጭምር ነውና። እግዚአብሔር ኅጢአት የሌለበትን ለእኛ ኅጢአት አደረገው፤ በሞቱም ኅጢአት በእርሱ ውስጥ ለዘላለም ሞተ። በመሆኑም ጌታ “... ስለ ፍርድም፤ የዚህ ዓለም ገዢ ስለ ተፈረደበት ነው።” አለ (ዮሐ 16 ÷ 11)።

የዚህ ዓለም ገዢ ተፈርዶበታል። በጌታ ሞት ዓለሙ በገዢው በኩል ተፈረደበት፤ ይህ እንዴት አስደናቂ ነገር ነው። በእርግጥ መስቀሉ የሰይጣን ታላቅ ቁማር ነበር። ያለውን ሁሉ ለመስቀሉ አስይዞ ነበር። የነገዶችን፤ የነገሥታትን፤ የህዝቦችን እንዲሁም የሞትን እንኳ ኃይል በሙሉ ሰበሰበ። የኢየሱስን ሥራ ለአንዴና ለዘላለም ሊቋጩው ሞከረ። ነገር ግን በምትኩ፤ ጌታችን ከሙታን በመነሳት ሰይጣንን አሸነፈው። የዚህ ዓለም ገዢ የተፈረደበት እንዲህ ነበር። ከዚህ በኋላ የዘላለም ሕይወት ያላቸው በሙሉ የሰይጣን ዓለም እንደተሸነፈ ያውጃሉ። የጌታ ተረከዝ በተቀጠቀጠበት ጊዜ፤ የሰይጣንም እናት ተቀጥቅጧል።

በመሆኑም መስቀሉ የኅጢአትን ችግርና የኅጢአትን ኃይል፤ ሰይጣንን እና ዓለሙን ሁሉ አሸንፏል። የዛሬው የመስቀሉ ፍርድ ኃይል ሊመጣ ካለው ፍርድ ኃይል ጋር እኩል ነው። አስገራሚ የማቃጠልና የማብራት ብርታት አለው።

መስቀሉን ስንቀበል፤ የእግዚአብሔርን ፍቅርና ይቅርታ መቀበል ብቻ አይበቃም። መስቀሉ ለስቃይም የቆመ ነው፤ ለስቃይም ብቻ መቀበል አይበቃም። መስቀሉ ራስን ትቶ ለእግዚአብሔር መሰጠትም ነው፤ እንዲህም ብቻ መቀበል አይበቃም። በፍጹም፤ መስቀሉ የእግዚአብሔር ዐላማ ከሚሳካበት ፍርድም ጋር እኩል ነው። በከፍተኛ ሁኔታ ኅጢአተኞችን፤ ዓለምንና ሰይጣንን ይፈርዳል። የእግዚአብሔርን ማስፈራት ስለምናውቅ ሰዎችን ልናሳምን እንጥራለን።

እግዚአብሔር ልጆቹ ችግራቸውን የሚፈቱት ሊመጣ ባለው ፍርድ እንደሚሆን አይጠብቅም፤ ይህ በመስቀሉ እንዲፈታ ይፈልጋል። ለዓለም ህዝቦች፤ ደህንነት የሌለበት ፍርድ ይጠብቃቸዋል። ለእግዚአብሔር ልጆች ግን በክርስቶስ የፍርድ ወንበር ሊፈታ የሚጠብቅ ነገር አይኖርም፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር ሁሉ ነገራችን በመስቀሉ እንዲጠራ ይፈልጋል።

በመሆኑም ስለ ፍርድ ያለን ግንዛቤ፤ የፍርድ ጥልቀት ላይ መድረስ አለበት።

እንግዲህ፤ በብሉይ ኪዳን የነበሩ መስዋዕቶች ሁሉ መስቀሉን ይወክሉ እንደነበር እናስታውስ። ያለ እሳትም ምንም ዐይነት መስዋዕት አልነበረም። ያለ እሳት በእግዚአብሔር ተቀባይነት ማግኘት አይቻልም። ተቀባይነትን ያገኘው መስዋዕቱ በመቃጠሉ ነው። ታዲያ እንዴት ለሚጠፋ ነገር ተገዛን? ነገር ግን የሚጠፋ ነገር እስከማይቀር ድረስ፤ እግዚአብሔር ሁሉን ይደመስሳል። አመድ የሁሉም ነገር መጨረሻ እንደሆነ እናውቃለን። መስቀሉ የእግዚአብሔር ኃይል ሊቀንሰው እስከማይችለው ድረስ አንድን ነገር ይቀንሳል። ከዚያም ጥቅም ላይ ይውላል።

ፍርድ በእናንተ ያለው ሁሉ እግዚአብሔርን መቃወም ወደማይችልበት ደረጃ ያመጣችኋል። ሁሉ ነገር ከፍርዱ በታች ይደርቃል፤ ይደክማልም። መስቀሉ አንድ ጊዜ በእግዚአብሔር የሚበራላችሁን ወደ አመድነት የምትቀንሱበት ልምምድ ነው። ኩራታችሁና በራስ መተማመናችሁ የሚያበቃበት ቀን ይመጣል። ከዚያም ከአመድ በትንሳኤ ትወጣላችሁ።

እንግዲህ፤ አንድ ጊዜ ከተሰቃያችሁ በኋላ፤ መስቀሉ ሥራውን እንደሰራ እንዴት ታውቃላችሁ? ታውቃላችሁ። ምክንያቱም በእግዚአብሔር ብርቱ ብርሃን የራሳችሁን የተፈጥሮ ብርታት ስለምታጡ። የእግዚአብሔርን ብርሃን የተቋቋመ አንድም ሰው የለም፤ መገለጡ የሚያቃጥልም ስለሆነ። እግዚአብሔር ሲያበራ፤ በእሳት ትጠፋላችሁ። ፍርዱ ሁሉን ይገልጣል ሁሉን ደግሞ ያቃጥላል። እግዚአብሔር ከተናገረ፤ ያልቅላችኋል። በኢጋጣሚ ከተረፋችሁ ግን፤ አስተምህሮዎችን በደንብ ሰምታችኋል ማለት ነው። ማንም ከበራለት በኋላ በፊት ይሰራ የነበረውን ሊያከናውን አይንቀሳቀስም። ችግሩ የሚፈጠረው፤ መልዕክቱን ከሰማችሁ በኋላ ሥራውን ስትጀምሩ ነው፤ ሆኖም የእግዚአብሔር ሥራ

ባለመሆኑ፤ ደግማችሁ ልታከናውኑት ሲያቅታችሁ ራሳችሁን ታገኙታላችሁ። የእግዚአብሔር የመጨረሻ የፍርድ ሰዎች ራሳቸውን ከኅጢአት ጋር ለመዋዋል ማቅረብ እንደማያስፈልጋቸው ሁሉ፤ ዛሬም ይህ እውነት መሆን አለበት። የፍርድ ብርሃን ለዓመታት ልታሸንፉት ያልቻላችሁትን መስበር ችሏል። መስቀሉ ሁልጊዜ ከዓለም ነጻ የሚያወጣችሁ በሕይወታችሁ ውስጥ ያለ ፍርድ መሆን አለበት።

የምዕራፉ ፍሬ ሐሳቦች

- እግዚአብሔር ዓለምን ለማዳን ፍርድን ይጠቀምበታል።
- ፍርድ እግዚአብሔር እቅዱንና ዐላማውን የሚያከናውንበት ሥራ ነው። በመሆኑም አስፈሪ ብቻ ሳይሆን የፍቅርም ነው።
- መስቀሉ የሚያድነን ፍርድን ስለሚያስወግድ አይደለም፤ ምክንያቱም ኅጢአትን ያለ ፍርድ ማስወገድ ትክክል አይደለምና።
- የመስቀሉ መገለጥ ኃይል ከፍርድ የመገለጥ ኃይል በምንም ዐይነት የሚያንስ አይደለም።
- መስቀሉ ለጌታችን በእግዚአብሔር የተሰጠ ፍርድ ነበር።
- በመስቀሉ እግዚአብሔር ኅጢአትን በክርስቶስ ኢየሱስ በኩል እስከ ሞት ኮነነው።
- እግዚአብሔር ሁሉ ነገራችን በመስቀሉ እንዲጠራ ይፈልጋል።
- ፍርድ በእናንተ ያለው ሁሉ እግዚአብሔርን መቃወም ወደማይችልበት ደረጃ ያመጣችኋል።
- የፍርድ ብርሃን ለዓመታት ልታሸንፉት ያልቻላችሁትን መስበር ችሏል።

ምህረት እና ፍርድ

4

"ስለ ምህረትና ስለ ፍትህ እዘምራለሁ፤ እግዚአብሔር ሆይ፤ ለአጎተ በምሥጋና እቀኛለሁ።" (መዝ 101 ÷ 1)

"እግዚአብሔር ግን ምህረት ሊያደርግላችሁ ይታገላል፤ ርህራሄም ሊያሳያችሁ ይነሳል።" እግዚአብሔር የፍትህ አምላክ ነውና፤ እርሱን በመተማመን የሚጠባበቁት የተባረኩ ናችሁ።" (ኢሳ 30 ÷ 18)

"እኔ ብቻዬን ከራሴ ምንም ማድረግ አልችልም፤ የምፈርደው የምሰማውን ብቻ ነው፤ የላከኝን እንጂ የራሴን ፈቃድ ስለማልሻም ፍርዴ ትክክል ነው።" (ዮሐ 5 ÷ 30)

"ይህን እንጀራ በምትበሉበት ጊዜ፤ ይህንም ጽዋ በምትጠጡበት ጊዜ ሁሉ ጌታ እስከሚመጣ ድረስ ሞቱን ትናገራላችሁ።"

እንግዲህ ማንም ሳይገባው፤ ይህን እንጀራ ቢበላ ወይም የጌታን ጽዋ ቢጠጣ፤ የጌታ ሥጋና ደም ባለ ዕዳ ይሆናል። ማንም ሰው ከዚህ እንጀራ ከመብላቱና ከዚህ ጽዋ ከመጠጣቱ በፊት፤ ራሱን ይመርምር፤ ምክንያቱም ማንም የጌታን ሥጋ ሳይገባው ቢበላና ቢጠጣ ፍርድ የሚያመጣበትን ይበላል፤ ይጠጣልም።" (1ቆሮ 11 ÷ 26-29)

"ነገር ግን ጌታ በሚፈርድበት ጊዜ እንገሰጻለን፤ ይኸውም ከፃለም ጋር አብረን እንዳንኮነን ነው።" (1ቆሮ 11 ÷ 32)

የክርስቶስ መስቀል እግዚአብሔር ስለ ኅጢአት ያለውን አመለካከት የሚገልጥ ነው። ከጌታ ኢየሱስ ጋር ሲዋዋልም፤ ጌታ ኅጢአት ስለተደረገ፤ እግዚአብሔር ከኅጢአትም ጋር ጨርቋል ማለት ነው። እግዚአብሔርን የሚቃወም ሁሉ ሙሉ በሙሉ ሊደመሰስ ግድ ነውና። ይቅርታ ማድረግ ጸጋ ነው፤ መጥላት ግን ፍርድ ነው። እግዚአብሔር ኅጢአትን አጥብቆ ስለሚጠላ፤ በቀላሉ ይቅርታ ሊያደርግ አይችልም። ደህንነት ከእርሱ ቅዱሳነት ጋር ሊጣጣም ይገባል። መስቀሉ ለኅጢአት ፍርድ ሲሆን፤ ለእኛ ደግሞ የእርሱ ይቅርባይነት ነው። በአንድ በኩል ጸጋን ተቀበልን፤ በሌላ በኩል ደግሞ ተፈረደብን። እኛ የተፈረደብንና ውለታ የተዋለልን ህዝቦች ነን።

በ1 ቆሮንቶስ 11 ላይ፤ "ሳይገባው" የሚለው ቃል አመለካከትን የሚገልጽ ነው፤ ብቃትን አይደለም። ብቁ የሆነ የለምና። የጌታ ሥጋና ደም ከመስቀሉ ጋር እኩል ናቸው። እንዳንዶች የጌታን ራት ሲበሉና ሲጠጡ፤ ከመስቀሉ ጋር ይስማማሉ፤ እንዳንዶች ግን አይስማሙም። ዋናው ነገር በእግዚአብሔር ፊት ጥሩና መጥፎ መሆናቸው አይደለም፤ ምክንያቱም ማንም ብቁ አይደለም፤ ከዚያ ይልቅ ስለ ኅጢአት ያላቸው አመለካከት ነው። ይህም ማን እንደተሰማማ ማን ደግሞ እንዳልተሰማማ ያሳያል። ስለዚህ የጌታን ሥጋ አስመልክቶ፤ እራሳችንን እንፍረድ። የእግዚአብሔር እንጀራ ምን እንዳደረገልን እንወቅ። ይህም የመስቀሉ ፍርድ ነው። በገበታው ላይ ያለው እንጀራ የሚነግረን፤ እግዚአብሔር ከእርሱ የሚቃረን ምንም ዐይነት ነገር እንዲኖር እንደማይፈቅድ ነው። በመሆኑም ራሳችንን እንፍረድ። ራሳችንን ካልመረመርን የማይገባን ነን። መስቀሉ በኅጢአት፤ በሥጋና በተፈጥሮ ሕይወት ላይ ይፈርዳል። እግዚአብሔር ከእርሱ የሚቃረነውን ሁሉ ይፈርድበታል፤ እኛስ እንዲሁ እንፈርዳለን? ብቁ የመሆን ያለመሆናችን ጉዳይ አይደለም፤ ማንም ብቁ አይደለምና። የእኛን "ጥሩ ያልሆነውን" የምንፈርድበት ሁኔታ ነው። ሰዎች "ጥሩ ባልሆነው" ነገራቸው ሊከብሩና ሊኮሩ ይችላሉ። እኛ በኩራት ደካማነታችንን ልንናገር እንችላለን።

በመሆኑም ጥያቄው፤ እግዚአብሔር ሐሳቡን በመስቀሉ ገልጿል፤ ነገር ግን የእኛ ሐሳብስ? የሚለው ነው። እንጀራ ሲቆረስ ሊጠየቅ የሚገባው ጥያቄ፤ የክርስቶስን መስቀል አስመልክቶ የእግዚአብሔር ልጆች ምን አመለካከት አላቸው? የሚለው ነው። ይህ ራሳችንን የተሻለ ወይም የበለጠ ጥሩ አድርጎ ለማቅረብ የሚደረግ ልምምድ አይደለም። የመልካምና የመጥፎ እውቀት የሚያበቃው በመስቀሉ ነውና። በቀላሉ፤ የሚጠይቀው ራሳችንን እንዴት ማየት እንዳለብን ነው። በፍርድ ጊዜ የምንለው አይኖረንም፤ ወይም ከሌሎች ጋር፤ ራሳችንን አናነጻጽርም። እንጀራውን ለመቁረስ በቀረብን ጊዜ፤ ይህንን ለማድረግ ምንም

ብቃት እንደሌለን በሚያሳየው መሰረት ላይ እንቆማለን። እግዚአብሔርንም፤ በአንድ በኩል ስለ ሰጠን ደህንነት እናመሰግናለን፤ በሌላ በኩል ደግሞ ስለ ፍርዱ እንፈራዋለን።

እንዴት እራሳችንን እንፈርዳለን? የሰው በኃጢአቱ መጸጸትና መናዘዝ በቀላሉ ከራሱ የሚመጣ ነው፤ ከእግዚአብሔር አይደለም። ይህ የመገናኘት ጉዳይ ነው ወይስ የፍርድ ጉዳይ? መጸጸት በፍርድ ውጤት አንጻር ምንድን ነው? ቢያንስ ድነናል፤ ቢያንስ ብዙው ኃጢአቶቻችንን እግዚአብሔር ፈርዶባቸዋል። ለምሳሌ፤ እኔ በዳንኩኝ ጊዜ፤ ስለ ኃጢአቶቼ አውቅ ነበር። ነገር ግን ልጻልይ ሰንበረከክ፤ በሁለት በሶስት ደቂቃ ውስጥ እግዚአብሔር ሁሉንም ኃጢአቶቼን አሳየኝ። በእነዚህ ደቂቃዎች ያየሁት፤ ከዚያ በፊት ካየሁት ይለይ ነበር። ቀደም ብሎ ኃጢአት እንደሰራሁኝ ገብቶኝ ነበር፤ በእነዚያ ሁለት ደቂቃዎች ግን ከባድ ኃጢአትኝነት ስለተሰማኝ ጭንቅላቴን እንኳ ወደ ላይ ማንሳት አቅቶኝ ነበር። ስለዚህም ኃጢአቴን ተናዘዝኩ፤ የእግዚአብሔርንም ይቅርታ ጠየቅሁ።

እግዚአብሔር ለእናንተ በማብራት ፍርድን ሲፈርድ፤ በብርሃኑ ስር ትወድቃላችሁ። ኃጢአታችሁ በብርሃኑ ከተፈረደበት በኋላ፤ ያ ኃጢአት ለዘላለም ራሱን ቀና አያደርግም። ከዚያ ይልቅ ይደመሰሳል። ሰውን የራሱን ኃጢአት እንዲፈርድበት ያደረገው ብርሃን፤ የፍርድ ብርሃን ነው። ማንም በእግዚአብሔር ብርሃን አልፎ በሕይወት መኖር አይችልም። ለምሳሌ፤ ውሸትን ማጥፋት አቃታችሁ፤ የእግዚአብሔር ብርሃን ሲበራ ግን ውሸት ይወገዳል። ይህም የእግዚአብሔር ሥራ ነው። ነጻ የሚያወጣ ጌታ ነው። አንዳንዶች የተፈጥሮ ሕይወታቸው ምን ያህል ጠንካራ እንደሆነ ያውቃሉ፤ ምንም ሊያደርጉት ግን አይችሉም። በሰዎች ፊት ትሁት ለመሆን ይሞክራሉ። ሆኖም የሞትን ኃይል የሚሰብር የፍርድ ብርሃን ብቻ ነው። ይህን ያውቃሉ፤ ግን ይህ ለእነርሱ ትምህርት ብቻ ሊሆን ይችላል።

በትምህርት እና በመገለጥ መካከል በጣም ትልቅ ልዩነት አለ። ትምህርት አንድ ሰው ከሰማ በኋላ ሊደርገው የሚገባ ነገር ነው፤ መገለጥ ግን የተከናወኑትን ነገሮች ማየት ነው። ብርሃን ሲመጣ ችግሩ ይፈታል። በእውቀት ለኃጢአት እውቅና ወደመስጠት በመምጣታችንና፤ በብርሃኑ ኃጢአታችንን መናዘዛችን መካከል ያለው ልዩነት ታላቅ ነው። ሰብሮ መውጣት (ፋሬስ) የፍርድ ብርሃን ነው። ኃጢአተኛ ተደላድሎ ሊኖር ይችላል፤ የእግዚአብሔር ብርሃን ሲመጣ ግን፤ ያልቅለታል፤ ይገላገላልም። እያንዳንዱ ሰው ይህ የማያልቅ ውጤትን የሚሰራው መሰረታዊ መገለጥ ሊኖረው ይገባል። እናም በእውነት ከተለማመደው፤ ከዚህ በኋላ ራሱን መፍረድ ይችላል።

የእግዚአብሔር ሥራ በጳውሎስ መለወጥ በግልጽ ታይቷል። ይህ ሰው ቤተ ክርስቲያንን ይጠላ፤ የቅዱሳንንም ደም ያፈስ ነበር። ወደ ደማስቆ ይሄድ በነበረ ጊዜ ግን፤ የእግዚአብሔር ብርሃን በእርሱ ላይ አበራ። ጥላቻውን ምን ማድረግ እንዳለበት መጨነቅ አያስፈልገውም፤ ምክንያቱም የዚህ ዐይነት ችግር አሁን የለበትም፤ ከወደቀበት በተነሳም ጊዜ ማንንም አልጠላም ነበርና። በፍርድ የምናገኘው ደህንነት ይህ ነው። የማይሟሟውን ችግራችንን የፈታው ፍርድ ነው። መስቀሉ ነው። ለሰው የማይቻለው፤ ለእግዚአብሔር ይቻላል።

ብዙውን ጊዜ ሰው ማሸነፍ የማይችለው ነገር ይገጠመዋል። የሆነ ውሳኔ ይወስንና እንባውን ሲያፈስ ይኖራል፤ እንግዳው ነገር ግን ይህ ምንም የማያግዝ መሆኑ ነው። ሆኖም አንድ ቀን የእግዚአብሔር የፍርድ ብርሃን በእርሱ ላይ ያበራል፤ የነገሩን አስቸጋሪነት ያን ጊዜ እንዲያይ ይደረጋል፤ እናም ኃጢአቱን በተናዘዘ ጊዜ፤ ያ ኃጢአት ከእርሱ ይወሰዳል፤ እንግዲህ እንዴት ሰውዬው ከተናዘዘ በኋላ፤ ኃጢአቱ ከእርሱ ጋር አብሮ ይኖራል? በመገለጥ ጊዜ፤ የኃጢአትን ይደመሰሳል።

ብቁ ስላለመሆናችሁ ትጨነቁ ይሆናል፤ ሆኖም ምን ያህል ደካማና መጥፎ እንደሆናችሁ አይታችሁ አታውቁም። ትምህርቱን ስለሰማችሁ ብቻ ነው ደካማ እንደሆናችሁ የምትናገሩት። እግዚአብሔር ይናገራል፤ እናንተ ግን ትምህርት ብቻ ትሰማላችሁ። በውጤቱም ቅድስናን ትከተሉታላችሁ፤ ታደንቁታላችሁም፤ ምንም ማድረግ ግን አትችሉም። በመሆኑም፤ እግዚአብሔር በብርቱ ብርሃኑ እንዲያበራላችሁ ጠይቁት፤ የሚያስጨንቃችሁም ይወገዳል። እግዚአብሔር በብርሃኑ ይሰራል። ራሳችሁን ለእርሱ እጅ ስጡ፤ የሚያስፈራው ብርሃኑም በላያችሁ እንዲወድቅ ፍቀዱ። ዛሬ ራሳችሁን ለፍርድ ብታቀርቡ፤ በኋላ ወደ ፍርድ አትመጡም።

ሁሉም ሰው አንድ ጊዜ ሊበራለትና ሊፈረድበት ግድ ነው። ያልዳኑት እንኳ አንድ ቀን ይፈረድባቸዋል። የሚሰርቅ ወይም የሚገድል በዓለም ሕግ አንድ ቀን ይያዛል፤ ከተያዘ በኋላ የሚደርስበት ስቃይ፤ ወደፊት ከሚደርስበት አንድ ሺኛውን እንኳ አይሆንም። ነገር ግን በጌታ ሥርዐት መያዝ፤ እንደ ተኮነን፤ በዓለም እንዳሉ ሰዎች፤ ከመሆን ጋር አንድ አይደለም። በእርግጥም ፍርድ ጌታ ለእኛ የሰጠን ምህረትና ጸጋ ነው። ጸጋው በመስቀሉ ዐይነት ይገለጻል።

እንግዲህ ስለ ምህረቱ እና ስለ ፍርዱ እንዘምር። የበጉንና የሙሴን መዝሙር እንዘምር (ራእ 15 ÷ 3-4)።

የምዕራፉ ፍሬ ሐሳቦች

- በአንድ በኩል ጸጋን ተቀበልን፤ በሌላ በኩል ደግሞ ተፈረደብን። እኛ የተፈረደብንና ውለታ የተዋለልን ሀዘቦች ነው።
- እግዚአብሔር ከእርሱ የሚቃረነውን ሁሉ ይፈርድበታል፤ እኛስ እንዲሁ እንፈርዳለን?
- እግዚአብሔር ለእናንተ በማብራት ፍርድን ሲፈርድ፤ በብርሃኑ ስር ትወድቃላችሁ።
- እግዚአብሔር በብርቱ ብርሃኑ እንዲያበራላችሁ ጠይቁት፤ የሚያስጨንቃችሁም ይወገዳል።
- ራሳችሁን ለእርሱ እጅ ስጡ፤ የሚያስፈራው ብርሃኑም በላያችሁ እንዲወድቅ ፍቀዱ።
- ሁሉም ሰው አንድ ጊዜ ሊበራለትና ሊፈረድበት ግድ ነው።
- ፍርድ ጌታ ለእኛ የሰጠን ምህረትና ጸጋ ነው።

5

ፍርድ በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ

“ከእናንተ መካከል ብዙዎች የደከሙትና የታመሙት፤ እንዳንደችም ያንቀላፉት በዚህ ምክንያት ነው። ራሳችንን ብንመረምር ግን ባልተፈረደብን ነበር። ነገር ግን ጌታ በሚፈርድብን ጊዜ እንገሰጻለን፤ ይኸውም ከዓለም ጋር አብረን እንዳንኮነን ነው።” (1ቆሮ 11 ÷ 30-32)

“ፍርድ ከእግዚአብሔር ቤት የሚጀምርበት ጊዜ ደርሶአልና። እንግዲህ ፍርድ የሚጀምረው በእኛ ከሆነ በእግዚአብሔር ወንጌል የማይታዘዙ ሰዎች መጨረሻቸው ምን ይሆን?” (1ኢጥ 4 ÷ 17)

“እግዚአብሔር ጸድቅ ጻፍ ነው፤ ቁጣውንም በየዕለቱ የሚገልጥ አምላክ ነው።” (መዝ 7 ÷ 11)

“ገደላቸው መድከሙን፤ ባሪያም ሆነ ነጻ ሰው አለመቅረቱን በሚያዩበት ጊዜ፤ እግዚአብሔር ለህዝቡ ይፈርዳል፤ ለአገልጋዮቹም ይራራል።” (ዘጸ 32 ÷ 36)

“በህዝቡ ይፈርድ ዘንድ፤ በላይ ያለውን ሰማይንና ምድርን እንዲህ ብሎ ይጠራል፤” (መዝ 50 ÷ 4)

“የእስራኤል ቤት ሆይ፤ በሰዚህ እንደየሥራችሁ በእያንዳንዳችሁ ላይ እፈርዳለሁ፤ ይላል ጌታ እግዚአብሔር። እንግዲህ ንስሐ ግቡ፤ በጎጢአት እንዳትጠፉ፤ ከጎጢአታችሁ ሁሉ ተመለሱ።” (ሕዝ 18 ÷ 30)

“ጽዮን በፍትህ፤ በንስሐ የሚመለሱ ነዋሪዎቿም በጽድቅ ይዋጃሉ።” (ኢሳ 1 ÷ 27)

እግዚአብሔር በህዝቡ ሊፈርድ ይችላል (መዝ 50 ÷ 4)። ፍርድ በእግዚአብሔር ቤት ይጀምራል፤ ይላል ጌታ። ይህ በርግጥም የወደፊቱን ያመለክታል፤ የሚመጣው ፍርድ ብዙ አካባቢን የሚያካልልና ብዙ ክፍሎች ያሉት ነውና፤ ታላቁ የነጭ ዙፋንም የመጨረሻው ክፍል ነው። የመጀመሪያው ክፍል የአሁኑ የእግዚአብሔር ቤት ፍርድ ነው። በእግዚአብሔር ልጆች መካከል እንዲህ ያለው ፍርድ ቀጣይ ነው። በአጠቃላይ ሲታይ ለሌሎች ሰዎች ፍርድ አልፎ አልፎ የሚከሰት ነገር ነው፤ ከእግዚአብሔር ልጆች ጋር በተያያዘ ግን ቀጣይ ጉዳይ ነው።

የእግዚአብሔርን ቀጣይነት ያለው ፍርድ ማጣጣም የተሰጠው ለእግዚአብሔር ልጆች ብቻ ነው። የእግዚአብሔር ልጆች ያልሆኑት ይህ አልተሰጣቸውም። “ነገር ግን ጌታ በሚፈርድብን ጊዜ እንገሰጻለን፤ ይኸውም ከዓለም ጋር አብረን እንዳንኮነን ነው።” (1ቆሮ 11 ÷ 32) ። የሚፈረድብን መሆኑ በእውነትም ጸጋና ደስታ ነው፤ ውጤቱም እንዳንኮነን የሚያደርግ ነው። በእርግጥም እግዚአብሔር ዓለም በጣም የተበላሸች እንዳትሆን የሆነ ጊዜ ይፈርድባታል። ለምሳሌ፤ በዘፍጥረት ላይ የሚገኘው በውሃ መጥለቅለቅ ከመበላሸት ለመከላከል የተደረገ ነው። በእግዚአብሔር ልጆች ሕይወት ላይ የሚደረግ ፍርድ ግን ዐላማው እነርሱን ከሚመጣው ፍርድ ማስመለጥ ነው። አንድ ቀን እግዚአብሔር የጎጢአትን ኃይል ሙሉ በሙሉ ይደመስሳል፤ በመጀመሪያ ግን ዛሬ ይህንኑ በልጆቹ ውስጥ አከናውኖታል።

እግዚአብሔር ያበራል እንዲሁም ያቃጥላል። ዛሬ የእግዚአብሔር ልጆች ኃይል አያጥራቸውም፤ መገለጥ ግን ያጥራቸዋል። ትክክል ያልሆኑ ነገሮችን ለማስወገድ ኃይል እንደሚያስፈልግ እናስብ ይሆናል። ከመካከላችን፤ እግዚአብሔርን የሚቃረነውንና የሚቃወመውን ሁሉ የሚያስወግድ መገለጥ እንጂ ኃይል እንዳልሆነ፤ የሚያውቅ ማን ነው? እግዚአብሔር ሲገልጥላችሁና የጎጢአትን ጎጢአትነት ሲያሳያችሁ፤ ጎጢአት ትቷችሁ ይሄዳል። ደርቆ ይኮስሰና ይሄዳል። ብርሃን ጥፋታችንን እንድናምን ያደርጋልና፤ ብዙ ብርሃንም የጎጢአትን ኃይል ያስወግዳልና። እግዚአብሔር እንዲገለጥልን ፈቃደኛ እንሁን። ሲበራልን ጎጢአት ጭንቅላቱን ቀና ማድረግ አይችልምና።

ይህንን ብርሃን ማየት ቢሳነንስ? ከእግዚአብሔር የሆነው እሳት እያቃጠለ እንደሆነ እንረዳ። ጎጢአትን የማያቃጥል ከሆነ፤ ሰውዬውን ያቃጥለዋል። ብርሃን ተቀባይነት አላገኘም ማለት ለቅጣት ተሰጠን ማለት ነው። ቅጣቷ የእግዚአብሔር ሁለተኛ

ተግባር አይደለም፤ ብርሃን ተቀባይነት ሳያገኝ ሲቀር የሚመጣ ነው እንጂ። ቅጣት የፍርድ ዐይነት ነው። የፍርድን ብርሃን የተቀበለ ይድናል፤ ብርሃኑን ያልተቀበለ ግን ይቀጣል። ቅጣት የእግዚአብሔር ፍርድ ነው። የሚመጣውም ብርሃን ተቀባይነት ሳያገኝ ሲቀር ነው። እንዳለመታደል ሆኖ የሚከሰቱ ነገሮች ሁሉ የግድ የእግዚአብሔር ቅጣት ናቸው ማለት አይደለም፤ ምንም እንኳ አብዛኞቹ ቢሆኑም።

አንድን ቅጣት የሰይጣን ጥቃት ይሁን የእግዚአብሔር ቅጣት በምን እናውቃለን? እግዚአብሔርን የሚፈሩ ሁሉ እግዚአብሔር ሊናገር የፈለገውን ይሰማሉ። ሆኖም ብዙ የእግዚአብሔር ልጆች ብርሃኑን ማየት ይሳናቸዋል። ብዙ ቅጣቶች ግባቸውን አይመቱም። ከቅጣቱ በኋላ እንኳ፤ አለመታመናቸውና ቅድስናቸውን ማፍረሳቸው ምኑ ጋ እንደሆነ አያዩም። ስለዚህ መገለጥን እንጠይቅ፤ ይህም በእውነትም መባረክ ነውና። ብርሃንን ዛሬ ማየት የእግዚአብሔር ፍርድ በቤቱ መሆኑን ማረጋገጫ ነው።

እግዚአብሔር ኀጢአትን ለመከላከል ሲል አንዳንድ ጊዜ በዓለም ላይ መፍረዱ፤ በቤቱ ውስጥ ያለው ፍርዱ ግን የማይቋረጥ መሆኑ አያስገርምም? በብሉይ ኪዳን ጊዜ የእግዚአብሔር ፍርድ በቤቱ ብቻ እንደነበር እናስተውል። ቃዴስ ላይ የእግዚአብሔር ህዝብ በከነዓን ያሉትን ግዙፎቹን የዔናቅን ዝርያዎች ፈርቶ ነበር፤ ሆኖም የእግዚአብሔር ምስክሮች የነበሩት ካሌብና ኢያሱ ጠላቶቻችን እንደ እንጀራ ይሆኑልናል ለሉ (ዘኁል 14 ÷ 9)። ችግሩ በጨመረ ቁጥር፤ ምግቡም የተሻለ ይሆናል። (እ! በችግር ካለማለፋቸው የተነሳ ደካማ የሆኑት የእግዚአብሔር ልጆች ስንቶች ናቸው! ችግራቸው “ምግባቸው” ላይ ነው።) በዚያን ጊዜ እግዚአብሔር በውጭ ካሉት ይልቅ በቤቱ ካሉት ከራሱ ሕዝብ ጋር ብዙ ነገር ነበረው። ከሃያ ሁለት ዓመት በላይ የነበረ ሰው ሁሉ ከነዓን መግባት

እንደማይፈቀድላቸው ተነገራቸው፤ ዐዲሱ ትውልድ መግባት እስኪችሉ ድረስ አርባ ዓመታት ማለፍ ነበረባቸው። ህዝቡ ይህንን ሲሰሙ፤ ሊያምፁ ተነሡ፤ ሊዋጉም ወሰኑ። እግዚአብሔር ግን ከህዝቡ ጋር አልነበረም ፍርድን ፈርዶባቸዋልና።

እግዚአብሔር በነገሪ ለነበሩ አህዛብ ምህረቱን አበዛላቸው፤ የራሱ ልጆች ሆኑትን እስራኤላውያንን ግን ወደ ተስፋይቱ ምድር እንዳይገቡ ከለከለ! ወደ እግዚአብሔር በይበልጥ ስንጠጋ፤ ቅጣቱ በዛው ልክ ይጨምራል። ሰው ከእግዚአብሔር ሲርቅ ቀለል የሚልበት ይመስላል። ዛሬም ልክ እንደ ጥንቱ እግዚአብሔር በህዝቡ ላይ ትልቅ ትኩረት አለው።

ከብሉይ ኪዳን የሚጠቀሰው ሌላው ምሳሌ የማርያም ነው፤ እሷም ሙሴ ኩሻይትን ሚስት አድርጎ ሲወስዳት፤ ሙሴን ተቃውሟ በመናገር ኀጢአት የሰራች ነች፤ እናም በለምጽ ተመታች። ምንም እንኳ በእግዚአብሔር ሕዝብ መካከል ነብይት የነበረች ቢሆንም፤ ከመኖሪያ ክልሉ ውጪ ሊዘጋባት ግድ ነበር። (እግዚአብሔር በዓለም ላይ እንደዚህ አያደርግም።) የራሷ አባት እንኳ ፊቷ ላይ እስኪተፋባት ድረስ፤ ለሰባት ቀናት በጎፍረት መቀመጥ ነበረባት።

የቆሬንና የ250 አጋሮቹን ጉዳይ እናንሳ፤ እርሱም ሙሴንና አሮንን ከጌታ ምዕመናን በላይ ራሳቸውን ከፍ አድርገዋል ሲል የከሰሳቸው ነው። እነርሱም እግዚአብሔርን ማገልገል እንደሚችሉ ተከራክረዋል። ይህንን በማድረጋቸውም፤ በጌታ የተሰጠውን ሥልጣን ገልብጠዋል። እግዚአብሔር ሌሎቹን ህዝቦች ከቆሬ፤ ከዳታንና ከአቢራም ድንኳኖች እንዲርቁ በከባድ ሁኔታ አስጠነቀቀ፤ ምክንያቱም ቀጥሎ የሆነው የቆሙበት ምድር ተሰንጥቆ በጥልቁ ከነሕይወታቸው መዋጥ ነው። እግዚአብሔር በከባድ ሁኔታ የሚቀጣው ቤቱን ስለሆነ፤ ዓለምን ስላልሆነ ነው። ሥልጣን በትንሳኤ የሚመጣ ነው፤ በሥጋ ውስጥ የተደበቀ

አይደለም። የትንሳኤው ሥልጣን የተተወ ሲሆን፤ ሞት ይከተላል።

በታሪክ እንደ እስራኤል ሕዝብ በመፈራረስ የተሰቃየ ሌላ ሕዝብ የለም፤ ምክንያቱም ደግሞ ያ ህዝብ የእግዚአብሔር ቤት ነበር። እርሱ መንገዶቹን እንዲገልጽ መረጣቸው፤ በመሆኑም ኀጢአት በመካከላቸው በተገኘ ቁጥር በዚያ ፍርድ ነበር። የእግዚአብሔር ቤት እንደመሆናቸው፤ ከእግዚአብሔር ሲርቁ ቁልቁል ይወርዳሉ፤ ወደ እርሱ ሲቀርቡ ግን ከፍ ከፍ ይላሉ። ለዓለም ግን እንዲህ አልነበረም። የዓለም ሕዝብ ወደ እግዚአብሔር መቅረብ ሲፈልጉ የሚቀጡ፤ ከእርሱ በራቁ ቁጥር ግን ብልፅግናን የሚያጣጥሙ ይመስላል። ሆኖም ልጆቹን በተመለከተ፤ ወደ እግዚአብሔር ይበልጥ በቀረቡ ቁጥር ይበልጥ ሥርዐት ይይዛሉ።

የብሉይ ኪዳን ምሳሌዎችን እንቀጥልና፤ የመሳፍንቱ ጊዜ ካለፈ በኋላ፤ በዳዊት ላይ የደረሰው ፍርድ በሌሎቹ ነገሥታት ከደረሱት ፍርዶች የሚበዛ ነበር። ንጉሥ ሳኦል እንኳ ዳዊት የተቀጣውንና የተፈረደበትን ያክል አልደረሰበትም። ዳዊት ኀጢአት ሲሰራ፤ በሚስጥር ላደረገው በግልፅ ይከፈለው ነበር። አንድ ህጻን ልጁ ሞቶበታል፤ ሁለቱ ወንድ ልጆቹ ጠፍተዋል።

የእግዚአብሔር ታቦት በዐዲስ ጋሪ ተጭኖ በሚወሰድ ጊዜ፤ በሬዎቹ ሚዛናቸውን ሲስቱ፤ ያዛ ወደ ታቦቱ ተጠግቶ እንዳይወድቅ ደገፈው። ምንም እንኳ ያዛ ለበጎ ቢያስበውም፤ እግዚአብሔር ያዛን እስከሞት መታው።

የቅጣቱን ክብደት የሚወስነው ለእግዚአብሔር ያለን የቅርበት መጠን ነው። የእስራኤል ልጆች የእግዚአብሔር ቤት ስለነበሩ ብዙ ጊዜ ተፈርዶባቸዋል። ይህ እግዚአብሔር ከውስጥ ወደ ውጭ እንደሚሰራ ያሳያል። የእስራኤልን ቄሶች ተመልከቱ። ከቅዱሱ ቦታ ኀጢአትን ማራቅ አለባቸው፤ ኀጢአትን ከቢሮአቸው ማራቅ አለባቸው። እግዚአብሔር የእስራኤልን ሕዝብ ሊታገስ ይችላል፤

በካህናቱ ላይ ግን ይጠነክርባቸው ነበር። አንድ እስራኤላዊ ኀጢአትን ካደረገ ከአምስት ወራት በኋላ ወይፈን ይዞ ሊመጣ ይችላል፤ በቅዱስ መቅደሱ ያለው ካህን ግን በየቀኑ መስዋዕት ማቅረብ አለበት። ለካህን መስዋዕት የማቅረብ ጉዳይ በዓመት ሶስቱ የሚከናወን አይደለም። ካህኑ ሁልጊዜ ይህን ካላደረገ፤ ወዲያውኑ ይሞታል። እግዚአብሔር ማንኛውንም ሰው ሊተው ይችላል፤ ካህኖችን ግን ይህንን እንዲያደርጉ አይፈቅድም።

ዛሬ እኛ ክርስቲያኖች የእግዚአብሔር ቤት ነን፤ የሕያው እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ነን። ከእስራኤል ልጆች በፊት ይጠብቅ እንደነበረው፤ ከእኛም ያንኑ ይፈልግብናል። ብርሃኑ ኀጢአትን ያቃጥላል፤ አለዚያ ቅጣትን እንቀበላለን። ወደ ፍርድ የምንመጣው የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ስለሆንን ነው። ክርስቲያን መሆን ቀላል አይደለም፤ ምክንያቱም ማቋረጥ ወይም ትቶ መውጣት አይቻልም። ክርስቲያን የራሱን ስሜት የተወ ነው። የእግዚአብሔር ሕይወት እንዲሁም የእግዚአብሔር መንፈስ በእርሱ ውስጥ አለ። ሌሎች ህዝቦች በግድ የለሽነት ሊኖሩ ይችላሉ፤ እናንተ እና እኔ ግን እንደዚያ ልንኖር እንችልም። ትንሿ ግጭት ቀላል ነገር አትሆንም። የሚፈለገውም ክርስትና ይህ ነው። ብርሃንን ከተውን፤ እግዚአብሔር እንዳንዶችን እስኪደክሙ ድረስ ይፈርድባቸዋል፤ እንዳንዶች ደግሞ ሊሞቱ እንኳ ይችላሉ።

የትኛውም ችግር ሳናስተውለው እንዳያልፍ እንጠንቀቅ። እግዚአብሔር በነፃ ቢለቀን እናዝናለን። ለአማኝ በእግዚአብሔር ከመተው የበለጠ መጥፎ ነገር የለምና። መቀጣት ልጅ መሆን ነው፤ አለመቀጣት ግን ህጋዊ ያልሆነ ልጅ እንደመሆን ነው። አንድ ሰው ካልተቀጣ፤ እፈራለታለሁ። ቅጣት እንደ እግዚአብሔር ማስጠንቀቂያ ያገለግላል። ብርሃንን ማየት ሲሳናችሁ፤ እንድታዩ ጸልጩ።

የምዕራፉ ፍሬ ሐሳቦች

- የእግዚአብሔርን ቀጣይነት ያለው ፍርድ ማጣጣም የተሰጠው ለእግዚአብሔር ልጆች ብቻ ነው።
- ቅጣት የእግዚአብሔር ሁለተኛ ተግባር አይደለም፤ ብርሃን ተቀባይነት ሳያገኝ ሲቀር የሚመጣ ነው እንጂ።
- ዛሬም ልክ እንደ ጥንቱ እግዚአብሔር በህዝቡ ላይ ትልቅ ትኩረት አለው።
- የቅጣቱን ክብደት የሚወስነው ለእግዚአብሔር ያለን የቅርበት መጠን ነው።
- ብርሃኑ ንጢአትን ያቃጥላል፤ አለዚያ ቅጣትን እንቀበላለን።
- ሌሎች ህዝቦች በግድ የለሽነት ሊኖሩ ይችላሉ፤ እናንተ እና እኔ ግን እንደዚያ ልንኖር አንችልም።
- ብርሃንን ማየት ሲሳናችሁ፤ እንድታዩ ጸልዩ።

የእግዚአብሔርን ፍርድ ጠብቁ

“ሙሴ ወደ ሀዘቡ ሄዶ የእግዚአብሔርን ቃሎችና ህጎች በነገራቸው ጊዜ በአንድ ድምፅ ሆነው፤ “እግዚአብሔር ያለውን ሁሉ እናደርጋለን” አሉ።” (ዘፀ 24 ÷ 3)

“ስርዐቴንና ሕጌን ጠብቁ፤ እነዚህን የሚጠብቅ በሕይወት ይኖርባቸዋልና፤ እኔ እግዚአብሔር ነኝ።” (ዘሌ 18 ÷ 5)

“እነዚህን ሕግጋት ብታዳምጥና በጥንቃቄ ብትጠብቃቸው፤ እምላክህ እግዚአብሔር ለአባቶችህ እንደማለላቸው ከአንተ ጋር የገባውን የፍትህ ኪዳንን ይጠብቃል።” (ዘዳ 7 ÷ 12)

“እርሱ አምላክ፤ ሥራውም ፍጹም ነው፤ መንገዱም ሁሉ ትክክል ነው፤ የማይላሳት ታማኝ አምላክ፤ ቀጥተኛና ጸድቅ አምላክም እርሱ ነው።” (ዘዳ 32 ÷ 4)

“ስርዐትህን ለያዕቆብ፤ ሕግህንም [ወይም ፍርድህንም] ለአስራኤል ያስተምራል። ዕጣን በፊትህ፤ የሚቃጠለውን መስዋዕት ሁሉ በመስጧዊህ ላይ ያቀርባል።” (ዘዳ 33 ÷ 10)

“ለም የሆነውን መሬት ለራሱ መረጠ፤ የአለቃም ድርሻ ለእርሱ ተጠብቆሏታል። የሕዝቡ መሪዎች በተሰበሰቡ ጊዜ፤ የእግዚአብሔርን ጽድቅና፤ በአስራኤል ላይ የበየነውን ፍርዱን ፈጸሙ።” (ዘዳ 33 ÷ 21)

“ፍትህ እንዳይዛነፍ የሚጠብቁ፤ ጽድቅን ሁልጊዜ የሚያደርጉ የተባረኩ ናችሁ።” (መዝ 106 ÷ 3)

“ከአንደበትህ የሚወጣውን ደንብ ሁሉ፤ በከንፈሬ እናገራለሁ። . . . ዘወትር ደንብህን በመናፈቅ፤ ነፍሴ እጅግ ዛለች። . . . የእውነትን መንገድ መርጫለሁ፤ ሕግህንም ፊት ለፊቴ አድርጌአለሁ። . . . ሕግህን ተስፋ አድርጌአለሁና፤ የእውነትን ቃል ከአፈ ፈጽመህ አታርቅ። . . . ሕግህን ከተጣ ከቆዎች የተነሳ፤ ቁጣ ወረረኝ። . . . እንተው ራስህ አስተምረኸኛልና፤ ከድንጋጌህ ዘወር አላልሁም። . . . የጽድቅ ሕግህን ለመጠበቅ፤ ምያለሁ፤ ደህንኑ አጸናለሁ። . . . እግዚአብሔር ሆይ፤ ፈቅጂ ያቀረብኩትን የአፈን የምሥጋና መስዋዕት ተቀበል፤ ሕግህንም አስተምረኝ። . . . ሥጋዬ እንተን በመፍራት ይንቀጠቀጣል፤ ፍርድህንም እፈራለሁ። . . . እግዚአብሔር ሆይ፤ ርህራሄህ ታላቅ ነው፤ እንደ ሕግህ ሕያው አድርገኝ። . . . ቃልህ በሙሉ እውነት ነው፤ ጽድቅ የሆነው ሕግህም ዝቅለጥዋል።” (መዝ 119 ÷ 13፤ 20፤ 30፤ 43፤ 53፤ 102፤ 106፤ 108፤ 120፤ 156፤ 160)

"እንደ ቸርነትህ መጠን ድምጹን ሰማ፤ እግዚአብሔር ሆይ፤ እንደ ሕፃህ መልሰህ ሕያው አድርገኝ" . . . አመሰግንህ ዘንድ በሕይወት ልኑር፤ ሕፃህም ይርዳኝ" (መዝ 119 ÷ 149፤ 175)

"በማንኛውም ክርክር ካህናት ዳኞች ሆነው ያገልግሉ፤ በስርዐቱም መሰረት ይወሰኑ" የተለዩ በዓላቱን የሚመለከቱ ሕጎችንና ስርዐቶችን ሁሉ ይጠብቁ፤ ሰንበታቱንም ቅዱስ አድርገው ይጠብቁ" (ሕዝ 44 ÷ 24)

"በሰላሳ በነበረበት ቆራረጥኝኛሁ፤ በአፈም ቃል ገደልኝኛሁ፤ ፍርዴም እንደ መብረቅ በላያችሁ አበራ" (ሆሴ 6 ÷ 5)

"ሕጉ ሁሉ በፊቱ ነው፤ ከስርዓቱም ዘወር አላልሁም" (2ኛው 22 ÷ 23)

እግዚአብሔር መገለጥን ለፍርድና የተደበቀውን ሁሉ ለመግለጥ የሚጠቀምበት እንዴት ነው?

ፍርድ እግዚአብሔር ለሞት የመለሰው መልስ ነው፤ እርሱ ኅጢአትን ለማስወገድ ተጠቅሞበታልና። መስቀሉ ደህንነት ነው፤ ነገር ግን ፍርድም ነው። መስቀሉን ልንቀበለው ይገባል። የእግዚአብሔር ቤት ምንጊዜም በእርሱ የፍርድ ብርሃን በታች ነች። መሰዊያው በእግዚአብሔር ቤት መቅደስ ውስጥ አለ። የእግዚአብሔር ቤት መቅደስ መቆም የቻለችው፤ ሁሉም በመሰዊያው ማለፍ ስላለበት ነው (መሰዊያው እንደ መስቀሉ ፍርድ ያገለግላል)። በእግዚአብሔር ቤት ፍርድ በየቀኑ ይገለጣል። ማንም ወደ ፍርድ ሳይመጣ በእርሱ ቤት መኖር አይችልም። የእግዚአብሔር ቤት መቅደስ እስካለች ድረስ፤ መገለጥ የግድ ይኖራል። የእግዚአብሔር የመገለጥ ፍርድ ዐላማ፤ ልጆቹን ከእርሱ ቅድስና ጋር በሙሉ በህብረት ማቆየት ነው።

አሁን ደግሞ የፍርድን ሌላ መገለጫ መጥቀስ እወዳለሁ (የዕብራውያን "ሚሽፓት" የሚለው ቃል ሕግ ወይም ፍርድ ተብሎ ሊተረጎም ይችላል)። ይህም የእግዚአብሔርን ፍርድ መጠበቅ ነው። እግዚአብሔር ፍርዱን መቀበል እንዳለብን አውጇል። ካወቅናቸው፤ መቀበል ደግሞ አለብን።

በቻይና ሊለወጡ ወይም ሊጨመርባቸው የማይቻል ሕግጋት አሉ። እነዚህ የዋናው ፍርድ ቤት ውሳኔዎች ናቸው፤ የምድሪቱ ሕግ ሆኖታል። የእግዚአብሔር ፍርድ የእግዚአብሔር ሕግጋት ናቸው። ሕግጋቱ ከፍተኛ ፈቃዱን እንደሚገልጹ ሁሉ፤ ፍርዱ ሐሳቡን ይገልጻል። በመሆኑም በቤተክርስቲያን ውስጥ ሕግጋቱን እንደምንጠብቅ ሁሉ፤ ፍርዱንም መጠበቅ አለብን። ፍርድ እግዚአብሔር ስለ አንድ ነገር ያለውን ሐሳብ ይገልጣል። ምንም እንኳ በሌሎች ሕይወት ላይ የተከሰተ ቢሆንም፤ እኔም መጠበቅ አለብኝ። ስለዚህም የእግዚአብሔር ፍርድ ህጋችን ይሆናል ማለት ነው።

የእግዚአብሔር ፍርድ፤ ችግራችንን እንድናውቅ፤ የኅጢአትን ኅጢአትነት እንድናውቅ እና ራሳችንን እንድናውቅ የሚያደርገን የእግዚአብሔር ትልቅ መገለጥ ነው። በእግዚአብሔር መገለጥ፤ ፍርድ እና ኩነቴ መካከል አንድነት አለ። አንዳንዶች በቃዴስ የሆነው ነገር የታሪክ እውነታ ነው ይላሉ፤ ትዕዛዝ ስለሌለ፤ ከእኛ ጋር ምንም የሚያገናኘው ነገር የለም ይላሉ። ሆኖም እግዚአብሔር የምንጠብቀውና የምንማረው ፍርድ ነው ብሏል። ዛሬም እግዚአብሔር ያንኑ ዐይነት ነገር ሊያደርግ ይችላል፤ ምክንያቱም ስለ ኅጢአት ያለው አመለካከት አልተቀየረም።

ያለፉት ፍርዶች ሁሉ የእኛም ፍርዶች ናቸው። ለምሳሌ፤ ሙሴ ዐለቱ ውሃን እንዲያፈልቅ ሁለት ጊዜ ስለመታ እግዚአብሔር የፈረደበት ፍርድ፤ እኛ እንድንጠብቀው ከተሰጠን ፍርድ ወጪ ሌላ አይደለም። የዛኑ ዐይነት ነገር ዛሬ ቢከሰት፤ እግዚአብሔር ያንኑ ዐይነት ነገር ያደርግ ነበር። እንደዚሁም፤ የጾዛ እና የቆሬ ከ250 ሰዎቹ ጋር የደረሱት ክስተቶችም የእግዚአብሔር ፍርድ ጉዳዮች ናቸው። የእግዚአብሔር ፍርድም ለዘላለም ይኖራል። ስለዚህ የእግዚአብሔርን ፍርድ መጠበቅ ስንል ምን ማለታችን እንደሆነ ኅብቱን ይሆን? ባሕጁት ዘመናት እግዚአብሔር በሀዘቡ

መካከል ያደርግ እንደነበረው፤ እንዲሁ ዛሬ ደግሞ በቤተ ክርስቲያን ያደርጋል።

የኤፌሶን ሰዎች ከረጅም ጊዜ በፊት በእግዚአብሔር ተፈርዶባቸው ነበር፤ ዛሬም እንኳ በኤፌሶን ቤተ ክርስቲያን የለም። የእግዚአብሔር ፍርድ ጨርሶ አልተለወጠም። ሁላችንም መጠበቅ አለብን። በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ የተቀመጠውን ፍርድ ብቻ አይደለም፤ እስከ ሃያኛው ክፍለ ዘመን ድረስ በነበረው የቤተ ክርስቲያን ታሪክ፤ እግዚአብሔር የፈረደውን ሁሉ ጭምር እንጂ።

አንድ ሌሎችን በጣም የመተቸት ልምድ የነበረው ወንድም አስታውሳለሁ። አንድ ጊዜ አንድ ሌላ ወንድም ልጁ ሞተበት፤ እናም ያ የሚተቸው ወንድም ልጁ የሞተው እግዚአብሔር አባትየውን ሊቀጣው ፈልጎ እንደሆነ ተናገረ። በሌላ ጊዜ ደግሞ አንዲት እህት ልጇ ሞተባት፤ ይኸው የሚተቸው ሰው ንስሐ ካልገባን ሌሎች ብዙ እንደሚሞቱ ተናገረ። እንዲህ በማድረጉ የእግዚአብሔርን ፍርድ በእርግጥም እየጠየቀ ነበር። ምክንያቱም የእግዚአብሔር ፊት ብርሃን ስላልነበረው፤ የሚተቸበት መብት አልነበረውም። ይሰጣቸው የነበሩ ትችቶች ሁሉም ትክክለኛ አልነበሩም። በሚያስገርም ሁኔታ፤ ከወር በኋላ የእርሱ ሁለት ወንድ ልጆች ሞቱበት። በሰዎች ላይ ይሰጠው የነበረው ትችት ከደሙ የተነሳ ወይም በሥልጣን ስላልነበረ፤ የእግዚአብሔር ፍርድ በራሱ ላይ እንዲመጣ በሩን እየከፈተ ነበር።

አንድ ጊዜ በሻንግቱንግ የክርስቲያን የህክምና ኮሌጅ ይማሩ የነበሩ ሁለት ተማሪዎች ተጫዋቱ ነበር። ያው ወንድም አሁንም ትችት ሰጠ። በመሓል እንዳይገባ ተናገርኩት፤ እንዲህ ያለ አመለካከት ለምን እንደያዘም ጠየቅሁት። መልስ አልነበረውም፤ ሆኖም እርሷን ታቸውን ለመስበር በውስጡ የከፋት ሐሳብ ነበረው። አንድ ቀን ሌላ የከፋ ፍርድ አገኘው፤ በቤተክርስቲያን ህብረት እንዳያደርግ ተፈረደበት። ስለዚህ፤

እግዚአብሔር ሥልጣን ይሰጣችኋል፤ ወይም የክርስቶስን ደም በመፍራትና በመንቀጥቀጥ ትጠይቃላችሁ። የእግዚአብሔር ፍርድ በእርግጥም ሕያው ነውና። በሰፈራችሁት ልክ ይሰፈርባችኋል (ሉቃ 6 ÷ 38)። ስለዚህ ምክንያት፤ የእግዚአብሔርን ፍርድ መፍራትን ተማሩ። ፍርዱን የሚያመጣብኝን ነገር ለማድረግ አልደፍርም። የእግዚአብሔር ፍርድ ፈታኝ ነው። አንድን ነገር ንጢአት ያለበት ነው ብሎ ከፈረደበት፤ ያንኑ ነገር በእኛም ሕይወት ንጢአት አለበት ብሎ ይፈርድበታል።

መጽሐፍ ቅዱስን በማንበብ፤ ለሁተትን ብናደርግ እግዚአብሔር የሚፈርድብንን፤ ሌሎች ንጢአት የሰሩ ሰዎች ላይ የፈረደውን አይተን እንማራለን። ብዙውን ጊዜ ሌሎች ወንድሞች ላይ የደረሰውን በማየት እንማራለን። በመሆኑም እየተሻሻልን እንሄዳለን። ኩሩዎች ግን ከሌሎች መማርም ሆነ ራሳቸውን ማየት አይችሉም።

ፍርድ መሰረታዊ መገለጥ ነው። ማንም አንድ ጊዜ ከተፈረደበት፤ ወዲያውኑ በትንሹ ብርሃን ማየት ይጀምራል። በሌሎች እማኞች ሕይወት ያለውንም ፍርድ በማየት ይማራል። መንፈሳዊ ልቀቱም በጣም የሚታይ ይሆናል። ዘማሪው “እንደ ሕግህ ሕያው አድርገኝ” ብሏል (መዝ 119 ÷ 156)። ሕያው የሚያደርገን የእግዚአብሔር ፍርድ ብቻ ነው። ምክንያቱም ሲፈርድ፤ ሕያው እንድሆን እንዲሁም እንድሞት ያደርገኛል።

የእግዚአብሔርን ፍርድ መጠበቅ የትኛውም ሰው ማድረግ የሚችለው ነገር አይደለም። የሰውየውን የመሰረታዊ መገለጥ ልምምድ ይጠይቃል። ትናንሽ ልምምዶችን መሰረታዊ ልምምድ አድርጋችሁ አትመልከቱ፤ ምክንያቱም እነዚህ ልምምዶች የሰውን ኩራት ነው የሚጨምሩት። ለመግባባት በጣም አስቸጋሪ ሰዎች ሐሳባቸው የተኳፈለ ሰዎች ናቸው። እነዚህ የተኳፈሉ ሐሳቦች በትልቁ ሐሳብ መንገድ ላይ ይቆማሉ። እዚህ አካባቢ

ብዙዎች ይቀድሃሉ። እግዚአብሔር ከብርሃኑ በታች ያድርገን፤ ያለፈውን ማንነታችንን መሆን እንዳንችል።

የተርሴሱ ጳውሎስ ከሰማይ የመጣው ብርሃን ሲመታው፤ መሬት ላይ ወደቀ። ከዚያ ጀምሮ የተለየ ነበር። የእግዚአብሔር ፍርድም ይህ ነው። ጳውሎስ ከመሬት ሲነሳ፤ ሊመራ የሚገባው ነበር። ረዳት አልነበረውም። ሆኖም ይህ በጣም አስፈላጊ ሥራ ነበር።

በዘፍጥረት 1 ÷ 1-2 መሰረት፤ የቀደመው ዓለም የመጣው ከፍርድ በታች ነው። ብርሃን በመጀመሪያው ህዳሴ ቀን መጣ (የእግዚአብሔር ሥራዎች ሁሉ መልካም ናቸው)። ሆኖም በመጀመሪያው ቀን የነበረው ብርሃን፤ ያለፈውን ፍርድ ገልጧል፤ ምድር የጠፋችና ባዶ ነበረችና፤ ጨለማም በጥልቁ ገፅ ላይ ነበር። ይህ ፍርድ በእርግጥ ስነ ፍጥረት ላይ የነበረውን ሁኔታ ይገልጣል። ፍርድ ከዚህ ቀደም የተከናወነ ነው፤ ወደ ፊት አይደለም። የዓለም ኅጢአት አስቀድሞ ተፈርዶበታል። እግዚአብሔር ዐዲስ ፍርድ አይሰጥም። ስላለፈው ፍርድ መገለጥን እየሰጠን ነው። ያረጀውን ፍጥረት እንዴት እንደመሰሰው እያሳየን ነው። እርሱ አስቀድሞ ያውቃል፤ እኛ ግን አናውቅም። በመሆኑም አንድ ቀን የእርሱን መገለጥ እንቀበልና የነበረውን ትክክለኛ ሁኔታ ማወቅ እንጀምራለን። የእግዚአብሔር መሰረታዊና አስፈላጊ ሥራም ይህ ነው።

ስለዚህ የጌታ ፍርድና ሕግጋት መጠበቅ አለባቸው። ፍርዶቹን መቀበል አለብን፤ በመጀመሪያ መሰረታዊውን፤ ከዚያም ትናንሹን።

የምዕራፉ ፍሬ ሐሳቦች

- ፍርድ እግዚአብሔር ለሞት የመለሰው መልስ ነው፤ እርሱ ኅጢአትን ለማስወገድ ተጠቅሞበታልና።
- የእግዚአብሔር የመገለጥ ፍርድ ዐላማ፤ ልጆቹን ከእርሱ ቅድስና ጋር በሙሉ በህብረት ማቆየት ነው።
- እግዚአብሔር ፍርዱን መቀበል እንዳለብን አውጇል።
- የእግዚአብሔር ፍርድ፤ ችግራችንን እንድናውቅ፤ የኅጢአትን ኅጢአትን እንድናውቅ እና ራሳችንን እንድናውቅ የሚያደርገን የእግዚአብሔር ትልቅ መገለጥ ነው።
- ያለፉት ፍርዶች ሁሉ የእኛም ፍርዶች ናቸው።
- አንድን ነገር ኅጢአት ያለበት ነው ብሎ ከፈረደበት፤ ያንኑ ነገር በእኛም ሕይወት ኅጢአት አለበት ብሎ ይፈርድበታል።
- በሌሎች አማኞች ሕይወት ያለውንም ፍርድ በማየት ይማራል።
- የእግዚአብሔርን ፍርድ መጠበቅ የትኛውም ሰው ማድረግ የሚችለው ነገር አይደለም።
- ፍርድ ከዚህ ቀደም የተከናወነ ነው፤ ወደ ፊት አይደለም። የዓለም ኅጢአት አስቀድሞ ተፈርዶበታል።

በውስጥ ባሉት ላይ ፍረዱ

"ወንድምህ ቢበድልህ ሂደህ እንተና እርሱ ብቻ ሆናችሁ ጥፋቱን ንገረው" ቢሰማህ፤ ወንድምህን እንደ ገና የራሱህ ታደርገዋለህ። ባይሰማህ ግን ታል ሁሉ በሁለት ወይም በሶስት ምስክሮች ፊት ስለሚጸና፤ እንድ ወይም ሁለት ሰው ይዘህ እነጋግረው። እነርሱን ባይሰማ ለቤተ ክርስቲያን ንገር፤ ቤተ ክርስቲያንንም ባይሰማ እንደ

አሕዛብና እንደ ቀረጥ ሰብሳቢ ቁጠረው።

አውነት እላችኋለሁ፤ በምድር የሰራችሁት ሁሉ በሰማይ የታሰረ ይሆናል፤ በምድርም የፈታችሁት ሁሉ በሰማይም የተፈታ ይሆናል።" (ማቴ 18 ÷ 15-18)

"ይህን ካለ በኋላም፤ እፍ አለባቸውና እንዲህ አላቸው፤ "መንፈስ ቅዱስን ተቀበሉ፤ የሰዎችን ንግሐት ይቅር ብትሉ፤ ንግሐታቸው ይቅር ይባላላቸዋል፤ ንግሐታቸውን ይቅር ባትሉ ግን፤ ይቅር አይባላላቸውም።" (ዮሐ 20 ÷ 22-23)

"ጴጥሮስ ግን እንዲህ አለ፤ "ሐናንያ ሆይ፤ መንፈስ ቅዱስን ትዋሸና ከመሬቱ ሽያጭ ታስተር ዘንድ ሰይጣን ልብህን ለምን ሞላው? ሳትሸጠው በፊት የአንተው አልነበረምን? ከሸጥኸው በኋላ ቢሆን ገንዘቡ በእጅህ አልነበረምን? ለመሆኑ ይህን ነገር እንዴት በልብህ ዐሰብህ? የዋሸኸው እኮ እግዚአብሔርን እንጂ ሰውን አይደለም።"

ሐናንያም ይህን እንደሰማ ወድቆ ሞተ፤ ይህን የሰሙትም ሁሉ ታላቅ ፍርሀት ያዛቸው።

ጎልማሶችም ተነስተው አስከሬኑን ገነዙት፤ ወስደውም ቀበሩት።

ሶስት ሰዓት ያህልም ካለፈ በኋላ፤ ሚስቱ የሆነውን ሳታውቅ መጥታ ገባች። ጴጥሮስም፤ "እስቲ ንገሪኝ፤ መሬታችሁን የሸጣችሁት በዚህ ዋጋ ነውን?" አላት።

እርሷም፤ "አዎን፤ በዚህ ዋጋ ነው" አለች።

ጴጥሮስም፤ "የጌታን መንፈስ ትፈታተኑ ዘንድ እንዴት እንዲህ ተሰማማችሁ? እነሆ፤ ባልሽን የቀበሩት ሰዎች ተመልሰው እግራቸው ደጃፍ ላይ ነው፤ እንኞንም ይዘው ይወጣሉ" አላት።

እርሷም ወዲያውኑ እግሩ ስር ወድቃ ሞተች፤ ጎልማሶችም ሲገቡ ሞታ አገኛት፤ አውጥተውም በባሏ አጠገብ ቀበሯት። መላይቱን ቤተ ክርስቲያንና ይህን የሰሙትን ሁሉ፤ ታላቅ ፍርሀት ያዛቸው።" (ሐዋ. ሥራ 5 ÷ 3-10)

"በመካከላችሁ የዝሙት ርኩሰት እንዳለ በእርግጥ ይወራል፤ እንዲህ ያለው ርኩሰት በአረማውያን ዘንድ እንኳ ታይቶ የማይታወቅ ነው፤ የአባቱን ሚስት ያገባ ሰው አለና" ደግሞም ታብያችኋል፤ ይልቅስ ሀዘን ተሰምቶአችሁ፤ ይህን ድርጊት የፈጸመውን ሰው ከመካከላችሁ ልታስወግዱት አይገባምን? ምንም እንኳ እኔ በአካል አብሬያችሁ ባልሆንም፤ በመንፈስ ግን ከእናንተ ጋር ነኝ፤ ልክ አብሬያችሁ እንዳለሁ ሆኜ፤ ይህን ባደረገው ሰው ላይ አሁኑኑ ፈርጀበታለሁ። በምትሰበሰቡበት ጊዜ እኔም በመንፈስ ከእናንተ ጋር ስለምሆን፤ በጌታችን በአየሱስ ኀይል፤ ሥጋው ጠፍቶ መንፈሱ በጌታ ቀን ትድን ዘንድ፤ እንደዚህ ዐይነቱ ለሰይጣን ይሰጥ።

መመካታችሁ መልካም አይደለም። ጥቂት እርሾ ብዙውን ሊጥ እንደሚያበካው አታውቁምን?" (1ቆሮ 5 ÷ 1-6)

"ከቤተ ክርስቲያን ወጪ ባሉት ሰዎች ላይ ለመፍረድ እኔን ምን አገባኝ? በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ባሉት ሰዎች ላይ እናንተ አትፈርዱምን?" (1ቆሮ 5 ÷ 12)

ዛሬ የጌታ ቤት የእግዚአብሔር ፍርድ ማዕከል ነው። በቤተ ክርስቲያኑ በኩል ይፈርዳል። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ብቻ ሳይሆን፤ በቤተ ክርስቲያን በኩልም ይፈርዳል። በውጭ ላሉት ብርሃኑ የተፈጥሮ ነው፤ በቅዱሱ ቦታ ሰው የሰራው ብርሃን ነው፤ ሆኖም ከሁሉም ቅዱስ በሆነው የተፈጥሮም ሆነ ሰው የሰራው ብርሃን የለም፤ የእግዚአብሔር የግርማው ብርሃን ብቻ ይኖራል። ከሁሉም ቅዱስ በሆነው ብቻ የእግዚአብሔርን ብርሃን ታያላችሁ። ስለዚህም፤ ከሁሉም ቅዱስ በሆነው የሚኖረው ኩነኔም ከሌሎች ቦታዎች የከፋ ነው።

ቀድሞ መቅደሱ የማይንቀሳቀስ ዕቃ ነበር፤ አሁን ግን ሕይወት ያለው ነው። የእግዚአብሔር ብርሃን በቅድስት ቅዱሳኑ ውስጥ ነው። ዛሬ ቤተ ክርስቲያን የእግዚአብሔር ብርሃን የሚገልጥባት ቅድስት ቅዱሳን ነች። እግዚአብሔር ብዙ ጊዜ በቀጥታ የሚገልጥ ቢሆንም፤ ከዚያ በበለጠ ጊዜ ደግሞ በቤተ ክርስቲያን በኩል ይገልጣል። እግዚአብሔር ብርሃንን ለሰዎች የሰጠው በቤተ ክርስቲያን በኩል ነው። በመሆኑም ፍርድ በእግዚአብሔር እጅ ብቻ የሚገኝ አይደለም፤ በቤተ ክርስቲያን እጅ ውስጥም ይገኛል።

በ1 ቆሮንቶስ 5 ላይ በውጭ ያሉት ላይ እንፈርድም፤ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያሉት ላይ እንፈርዳለን ተብሏል። በቅድስት ቅዱሳን የሚገኘው ብርሃን ለቅድስት ቅዱሳን ለመግለጥ ነው። በመሆኑም በቤተ ክርስቲያን ያሉት ሰዎች ማየት ሲሳናቸው፤ የእግዚአብሔር ብርሃን ታበራለች፤ ትፈርዳለችም። የቆሮንቶስ 5 ሐሳብ የበላይ ኃላፊዎች የበታቻቸው ላይ ስለ መፍረድ አይደለም የተጻፈው። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያለውን ንዘን ለመግለጽ ነው የተጻፈው። ምክንያቱም በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ፈራጅ የለምና፤ ፍርድ ግን አለ። ስለሆነም የቤተ ክርስቲያን ፍርድ ካለን ቦታ ጋር ወይም ሥልጣን ጋር የሚያያዝ አይደለም። ከዚያ ይልቅ ንስሐንና ንዘንን ለማምጣት የሚደረግ ነው።

በ1 ቆሮንቶስ ላይ የተጠቀሰው ንጢአተኛ ከቤተ ክርስቲያን እንዲገለል አልተነገረውም፤ ቤተ ክርስቲያኗም ኮርታለች፤ ንዘንም አልነበረባትም። ሆኖም የቤተ ክርስቲያን ፍርድ ሃፍረትንና ንዘንን ሊያስከትል ነው የሚገባው። የፍርድ ብርሃን በቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ኖሮ ቢሆን፤ ቤተ ክርስቲያኗ በመካከሏ ስለተገኘው ንጢአት ራሷን በእግዚአብሔር ፊት ታዋርድ ነበር፤ እንዲሁም ንጢአቱን ለማስወገድ ትነሳ ነበር። ብርሃን በውስጧ እስከሚያበራ ድረስ፤ ቤተ ክርስቲያን መፍረድ አትችልም። ባለሥልጣን እንድትሆን አይደለም፤ የምታዝን እንጂ። በመጀመሪያ ራሷ ላይ መፍረድ አለባት፤ ራሷ ንስሃ መግባት አለባት፤ ከዚያም ቅጣትን መለማመድ አለባት። ካልሆነ ግን፤ ከቤተ ክርስቲያን ማግለል የሕግ ጉዳይ ይሆናል።

ማቴዎስ 18 አንድ ወንድም በሌላ ወንድም ላይ ንጢአትን እንደሰራ ይነግረናል። ቤተ ክርስቲያንን የማይሰማ ከሆነ፤ ከአህዛብ እንደ አንዱ መቆጠር አለበት። እግዚአብሔር የእርሱ ብርሃን ያለባትን ቤተ ክርስቲያን ያከብራታል። በምድር የተደረገው ሁሉ በሰማይም ተደርጓል። እናም ቤተ ክርስቲያንን ተቃውመን እንዳንናገር እንጠንቀቅ። በዚህ ዓለም ውስጥ ያሉት

ብርሃናት የተፈጥሮ እና ሰው ሰራሽ ብቻ ናቸው፤ የእግዚአብሔር መለኮታዊ ብርሃን የሚገኘው በቅድስት ቅዱሳን ውስጥ ብቻ ነው። በቅድስት ቅዱሳን ውስጥ ብርሃን ከሌለ፤ በዓለም ላይ የእግዚአብሔር ብርሃን የለም። ሆኖም ጌታ ቤተ ክርስቲያኑን አይተውም። ስለዚህም ቤተ ክርስቲያኑ አትለወጥም፤ ይልቁንም መንፈሳዊ ማንነቷ ይቀጥላል። በዚህም ምክንያት ጌታ፤ ማንም ቤተ ክርስቲያንን የማይሰማ ከሆነ፤ ከማያምኑት እንደ አንዱ ይቆጠር፤ ለማለት ደፍሯል። ጌታችን ለመናገር ደፍሯል፤ እኔም ለማመን እደፍራለሁ።

ጌታ ኢየሱስ ቤተ ክርስቲያን እንድትፈርድ ሊያምናት የቻለው፤ መንፈስ ቅዱስ በምድር ላይ በሚሰራው ሥራ ስላመነ ነው። በስነ ፍጥረቱ በስድስተኛው ቀን፤ እግዚአብሔር ከአፈር በተሰራው የሰው አካል ላይ እፍ አለበትና ሕያው ነፍስ አደረገው። ኢየሱስ ከትንሳኤው በኋላ ለደቀ መዛሙርቱ፤ መንፈስ ቅዱስን ተቀበሉ አላቸው (እነዚህ ቃላት የተነገሩት ለመላው ቤተ ክርስቲያን ነው)። በትንሳኤው ዕለት፤ መንፈስ ቅዱስን ከተቀበሉ በኋላ፤ ቤተ ክርስቲያን ሕያው ሆነች እንዲሁም መፍረድ ቻለች። በመሆኑም ዛሬ ቤተ ክርስቲያን የእግዚአብሔር ፍርድ ነች። በሚያስገርም ሁኔታ ፕሮቴስታንቶች ይህን ቃል ለመጠቀም ይፈራሉ፤ ካቶሊኮች በጣም ይጠቀሙበታል፤ ነገር ግን እኛ ራሳችን መንፈሳዊ እውነትን መፈለግ አለብን። መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚለው፤ ፍርድ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ነው፤ ምክንያቱም በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ አንዳንድ ክሶችን እናገኛለን፤ ከቤተ ክርስቲያን ማግለልን ጨምሮ። ጳውሎስ ጳጥሮስን ፊት ለፊት እንደተቃወመው ዐይነት መጋፈጦች ደግሞ የተለመዱ ነበሩ። ይህ ሁሉ ተግባር ለመመለስ ሲባል የሚደረግ ነው። ሆኖም ሁሉም ዐይነት ሙከራ ከተደረገ በኋላ፤ በመጨረሻ የምንጠቀመው አማራጭ ፍርድን ነው። ሆኖም የዛሬው ፍርድ መመለስ ካልቻለ፤ መመለሱ የሚመጣውን ፍርድ ይጠብቃል፤ ያም ሆኖ ግን፤ የሰውዬው መንፈስ ግን ይድናል።

በመጽሐፍ ቅዱስ የሚገኙ እውነታዎች ሁሉ ለእያንዳንዳችን ዋጋ አላቸው። ቤተ ክርስቲያን ያለ ብርሃን መስበክም ሆነ መፍረድ አትችልም። ብዙውን ጊዜ አንድ ወንድም እንደተሳሳተ፤ በትክክልም ስህተትን እንደሰራ ታውቃላችሁ፤ ሆኖም የምትቃወሙበት ቃላት ግን የላችሁም። ስህተቱ በውስጣችሁ በጣም ይሰማችኋል፤ ያም ሆኖ ጠንከር ባለ ሁኔታ አውጥታችሁ አትናገሩትም። ይህ የሆነው በውስጣችሁ ያለው ብርሃን ብቁ ስላልሆነ ነው። ይህን በማድረጋችሁም ምክንያት ይህ ኅጢአት ይረብሻችኋል። ትክክለኛ ቃላትን ካልያዛችሁ፤ የማሳመን ሙከራችሁ ውጤታማ አይሆንም። በቂ ብርሃን ባለመኖሩ ምክንያት፤ የትኛውም ቃል ሊያመጣ የሚችለው ፍርድ በቂ አይደለም። ቀን በቀን የሰውዬውን ስህተት ታስተውላለህ፤ አንድ ቀን ግን በሚሰራው እግዚአብሔርን በሚቃወም ነገር የተነሳ የምርህን ትናደዳለህ (ሰው ይበሳጫል፤ እንዴት መናደድ እንደሚገባ አያውቅም)። በተናደድክ ጊዜ፤ በመጨረሻ የነገሩን ስር ስለነካኸው፤ ምን ልትለው እንደሚገባ ታውቃለህ። በውጤቱም ፍርድ በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ ይጀምራል። አሁን እሱን ማሳመን ትችላለህ፤ ልትወቅሰው እንኳ ትችላለህ።

የእግዚአብሔር ፍርድ ከእግዚአብሔር ንዴት ጋር እንደሚያያዝ እንረዳ። ያም ሆኖ እግዚአብሔር ቁጣውን መቆጣጠር ተስኖት አያውቅም። ይህን መሰሉ ንዴትም ለፍርዱ ጥንካሬ ነው። ፍቅር የእግዚአብሔር አዎንታዊ ጥንካሬ ነው፤ ትዕግስት የእግዚአብሔር የመጠበቅ ጥንካሬ ነው፤ ንዴት ግን የእርሱ የመደምሰስ ጥንካሬ ነው። ንዴት ከእግዚአብሔር የሚቃረነውን ሁሉ ይደመስሳል። እስካሁን ጌታን ስናስብ፤ ፍቅሩ፤ ትዕግስቱ እና ንዴቱ በሚገርም ሁኔታ ታላቅ ነው። እግዚአብሔር ሲናደድ፤ ኅጢአት ይደመስሳል። በቤተ ክርስቲያንም እንዲሁ ነው። እግዚአብሔር አንድን ነገር እንዳታዩ ከከለከለ፤ በነገሩ ላይ በትክክል ለመፍረድ በፍጹም አትችሉም። የእግዚአብሔር ብርሃን ሲመጣና የነገሩን

ክፉነት ሲገልጥ ብቻ እግዚአብሔር በውስጣችሁ ያስቀመጠው ንዴት ይነሳል (ቁጣችሁን ግን መቆጣጠር ሳይሳናችሁ)። የዚያን ጊዜ ወንድምህን እንዲመጣ ልትጋብዘውና ልትወቅሰው ትችላለህ።

ፊት ለፊት ከመጋፈጥ ይልቅ መውቀስ አስቸጋሪ ነው። ፍቅር ሁልጊዜም ማሳየት የሚገባችሁ ነገር ነው፤ ንዴት ግን ያልተለመደ ነው። የኅጢአትን ክፉነት ለመጀመሪያ ጊዜ ስትገነዘቡ፤ ለመፍረድ ብርታቱ አልነበራችሁም። የእግዚአብሔር ንዴት ለመፍረድ ብርታታችሁ የሚሆነው፤ ብርሃን ሲበራ ብቻ ነው። ደካማ ሰው ከመውቀስ ይልቅ ይጨቃጨቃል። መውቀስና መጨቃጨቅ በጣም የተለያዩ ነገሮች ናቸው። ቁጣን መቆጣጠር አለመቻል ራስን መቆጣጠር አለመቻል ነው፤ ንዴት ግን እግዚአብሔር የጨመረው ነው። በንዴት ውስጥ ራስን የመቆጣጠር ኃይል ሊኖር ይገባል። ጴጥሮስ አናንያን ባነጋገረው ጊዜ ቁጣውን መቆጣጠር አላቃተውም። ቃላቶቹም ምክንያታዊ ነበሩ። ይህ የፍርድ ንዴት ነበር። በየትኛውም ቤተ ክርስቲያን ፍርድ የመጀመሪያው ደረጃ ወቀሳ ነው፤ የመጨረሻው ደረጃ ደግሞ ማገድ።

የእግዚአብሔር ፍርድ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሲከናወን፤ ከንስሐ በተጨማሪ ከሚከተሉት ሁለት ውጤቶች አንዱ ይሆናል፤ (1) ሁሉም ዐይነት ግንኙነት ይቋረጣል፤ ሰውዬውም ከአህዛብ እንደ አንዱ ይቆጠራል፤ መጸለይም ሆነ የጸሎቱን መልስ ማግኘት አይችልም። (2) በእካል የሚገለጥ ቅጣት ይኖራል። የፍርድ ብርሃን በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ከባድ ነገር ነው። ፍርዱ ውጤታማ ካልሆነ ከእግዚአብሔር ጋር ምንም ዐይነት ግንኙነት አይኖርም፤ አለበለዚያ ሞት ይኖራል። ሁሉም ከባድ ነገሮች ናቸው። በእግዚአብሔር ፊት የሚኖሩ ሁሉ እነዚህን ማስወገድ ይኖርባቸዋል።

ፍርድ ብዙ የእግዚአብሔር ልጆች ሊለማመዱት የሚገባ ትልቅ መከራ ነው። ጌታን መፍራት ከሌለ በስተቀር፤ አንድ ሰው እንዴት ከፍርድ በታች ሆኖ ጌታን ሊባርክ ይችላል? እንበልና የቅርብ ዘመድህ ወደ ሲኦል ሊወርድ ነው፤ ምን ትላለህ? አብርሃም በጌታ ጥሩ ወንድም ነው፤ ሆኖም እስማኤል ሲሄድ ማየት ነበረበት። እኛ ያንን ማድረግ አንችል ይሆናል። አብርሃም እስማኤልንና ይስሐቅን በተመለከተ መልካምና የሚወድ አባት አይመስልም ነበር። ይሁን እንጂ ለአማኝ፤ ከመውደድ የሚበልጥ አንድ ነገር አለ፤ ያም የእግዚአብሔር ክብር ነው። ይህ ክብር ሕይወታችን ነው። የእግዚአብሔር ክብር ሲዋረድ፤ በእርሱ ፍርድ እርሱን ልንባርከው ይገባል።

ቤተ ክርስቲያን መፍረድ ያለባት ለምንድን ነው? የወንድማማች ፍቅር እንዳይቀንስ አይደለም፤ የእግዚአብሔርን ክብር ለማስጠበቅ ነው። በብሉይ ኪዳን ዘመን በእግዚአብሔር ልጆች ሕይወት ውስጥ ሁለት ትላልቅ ቀውሶች ነበሩ፤ ከግብጽ መውጣታቸውና ወደ ተስፋይቱ ምድር መግባታቸው። ከእነዚህ ቀውሶች ጋር በተያያዘ፤ እግዚአብሔር ፍርድን የራሱን ክብር ለማስጠበቅ ሲጠቀምበት እንመለከታለን። በመጀመሪያ ጣዖት ሲያመልኩ አግኝቷቸው እንዴት እንደፈረደባቸው እንማራለን። ሙሴ በወርቁ ጥጃ ዙሪያ የእስራኤልን ልጆች ስለ ኀጢአታቸው ከወቀሳቸው በኋላ፤ በመኖሪያው ሰፈር መግቢያ ላይ ቆሞ፤ ለእግዚአብሔር የወገኑት እነማን እንደሆኑ ጠየቃቸው። እናም የሌዊ ልጆች ወደ እርሱ ተሰበሰቡ። ሙሴም ወደ መኖሪያ ሰፈር ገብተው ኋደኞቻቸውንና ዘመዶቻቸውን እንዲገድሉ ትዕዛዝ ሰጣቸው። ለሌዊ ልጆች ምርጫው የሰው ፍቅር ወይስ የእግዚአብሔርን ክብር የሚል ነው። እግዚአብሔርም የሌዊ ልጆች ስላሳዩት ታማኝነት፤ ለዘላለም እንዲያገለግሉት መረጣቸው።

ሰዎች እንደሚያስቡት፤ ወንድም ወንድሙን መግደሉ ልክ አይደለም፤ በእግዚአብሔር ሐሳብ ግን፤ ጥሩ ነገር ተደርጎ ነው የሚወሰደው፤ ምክንያቱም ይህ ዐይነት ጠንካራ ውሳኔ የተወሰደው የተዋረደውን የእግዚአብሔርን ክብር ለመመለስ ነው። የእግዚአብሔርን ሥራ ለመሥራት መሰረታዊው ቅድመ ሁኔታ፤ ለእግዚአብሔር ክብር ሲባል የሰው ስሜት ቦታ እንዳያገኝ ማድረግ ነው። አይሆነውን ስንመለከት ደግሞ፤ አካን ኀጢአትን ሰራና የእግዚአብሔርን ክብር ጎድሎት መጣ። ለእግዚአብሔር የተለዩ ተብለው የተደነገጉ ነገሮች፤ በጌታ ፊት መቃጠል ወይም መደምሰስ አለባቸው። አካን ግን የተለዩትን ነገሮች እንዲቃጠሉ አልሰጠም። በመሆኑም እግዚአብሔር የእርሱ ሕዝብ አካንን እስከሞት በመውገር ይህንን ኀጢአት እንዲፈርዱበት ፈለገ። እግዚአብሔር በቀጥታ ፍርዱን ባይፈጽምም፤ በተዘዋዋሪ ፈጽሞታል። እግዚአብሔር ስለ እናንተ ስሜት አይገደውም። የሰው ስሜት ይቀድማል ወይንም የእግዚአብሔር ክብር ይቀድማል።

በዘጸአት ዘመን የእግዚአብሔር ክብር እንደተጠበቀ፤ የሌዊ ልጆች ያደረጉት ትልቅ ማስረጃ ነው፤ የእስራኤል ልጆች ከነፃን ከገቡ በኋላም የእግዚአብሔር ክብር ለመጠበቅ፤ የእግዚአብሔር ልጆች አካን ላይ ያደረጉት ማሳያ ነው። እግዚአብሔር ከብሩን የማስጠበቁን ኃላፊነት ለቤተ ክርስቲያን እምኖ ሰጥቷታል። ከቤተ ክርስቲያን ማገድ ዐይነት ፍርድ ብዙም አይታይም፤ በብርሃን ፍርድ መጻኘት ግን የተለመደ ነው። እግዚአብሔር የንዴት ብርታት ሲሰጣችሁ፤ ውጤቱ ነጻ መውጣት ወይንም ሞት ነው። ቤተ ክርስቲያን ለማጻን ብርሃን ትሰጣለች፤ ወይንም የቀደመው ብርሃን ስለተተወ ሌላ ብርሃን አይኖርም።

ለመደምደም ያህል፤ የፍርድ መንፈስን አስመልክቶ ለሰባት ቀናት አብረን ባላለፍነው ጊዜ፤ ጥሩ ነገርን ይዘናል። በመጀመሪያ፤ እግዚአብሔር ከብሩን ለማስጠበቅና ኀጢአትንና

መሰል እርሱን የሚቃደኑ ነገሮችን ለመደምሰስ፤ ፍርድን እንደሚጠቀም ተምረናል። ሁለተኛ፤ ፍርድ ለእኛ ብርሃን ነው። ሶስተኛ፤ መስቀሉ የሚመጣውን ፍርድ ወደ አሁን ያዛወረ ነው። መስቀሉ ከፍርድ ማምለጫ አይደለም፤ ምክንያቱም ራሱ ፍርድ ነው። አራተኛ፤ ፍርድ ዛሬም በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ ነው። ጌታችን በምድር ላይ በነበረበት ጊዜ፤ ሁለት ጊዜ በንዴት፤ በቤተ መቅደስ የሚገኙትን ከብቶች አስወጥቷል፤ እነዲሁም የገንዘብ ዘርዘሮችን ጠረጴዛ ገለባብጧል። ምንም እንኳን፤ ጌታችን ሰዎችን ባይመታም፤ በቤተ መቅደስ (የቤተ ክርስቲያን ዐይነት ነው) ውስጥ ተናዶ ነበር። በመሆኑም ፍርድ በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ ነው፤ ልታመልጡትም አትችሉም።

ለመጠቅለል፤ የገጠአት ኀይል ተደምስሷል። በእግዚአብሔር ፍርድ እና በመስቀሉ መገለጥ፤ (1) ራሳችሁን ወደ ማወቅ መጥታችኋል፤ (2) ተቀጥታችኋል። ቅጣትን እንደ ተራ ነገር መቁጠር አንድ ሰው የሚሰራው ትልቅ ስህተት ነው። ሆኖም እግዚአብሔር ደህንነትን የሚያከናውነው እናንተ እና እኔ የቅጣትን ብርሃን ስናውቅ ነው። የእግዚአብሔር ብርሃን ቅጣትን ይከተላል። አምላካችን ሊፈራ ይገባዋል። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ባሉ አገልጋዮች ወቀሳ እና ፍርድ ብርሃንን እንድታዩ ትደረጋላችሁ፤ ወይም በአካላዊ ቅጣት ትሰቃያላችሁ፤ በዚህም ከቀን ወደ ቀን የበለጠ ክርስቶስን ትመስላላችሁ፤ እንዲሁም በበለጠ ታከብሩታላችሁ።

የእግዚአብሔርን ፍርዶች መጠበቅ እንድንችል፤ ጌታ መሰረታዊ ፍርድን ለሁላችንም ያምጣ።

የምዕራፉ ፍሬ ሐሳቦች

- በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ብቻ ሳይሆን፤ በቤተ ክርስቲያን በኩልም ይፈርዳል።
- ፍርድ በእግዚአብሔር እጅ ብቻ የሚገኝ አይደለም፤ በቤተ ክርስቲያን እጅ ውስጥም ይገኛል።
- በቤተ ክርስቲያን ያሉት ሰዎች ማየት ሲሳናቸው፤ የእግዚአብሔር ብርሃን ታበራለች፤ ትፈርዳለችም።
- የቤተ ክርስቲያን ፍርድ ካለን ቦታ ጋር ወይም ሥልጣን ጋር የሚያያዝ አይደለም። ከዚያ ይልቅ ንስሐና ኀዘንን ለማምጣት የሚደረግ ነው።
- ብርሃን በውስጡ እስከሚያበራ ድረስ፤ ቤተ ክርስቲያን መፍረድ አትችልም።
- እግዚአብሔር የእርሱ ብርሃን ያለባትን ቤተ ክርስቲያን ያከብራታል።
- ማንም ቤተ ክርስቲያንን የማይሰማ ከሆነ፤ ከማያምኑት እንደ አንዱ ይቆጠር።
- ጌታ ኢየሱስ ቤተ ክርስቲያን እንድትፈርድ ሊያምናት የቻለው፤ መንፈስ ቅዱስን በምድር ላይ በሚሰራው ሥራ ስላመነ ነው።
- ፍቅር የእግዚአብሔር አዎንታዊ ጥንካሬ ነው፤ ትዕግስት የእግዚአብሔር የመጠበቅ ጥንካሬ ነው፤ ንዴት ግን የእርሱ የመደምሰስ ጥንካሬ ነው።
- የእግዚአብሔር ክብር ሲዋረድ፤ በእርሱ ፍርድ እርሱን ልንባርከው ይገባል።
- የሰው ስሜት ይቀድማል ወይንም የእግዚአብሔር ክብር ይቀድማል።
- እግዚአብሔር ክብሩን የማስጠበቁን ኀላፊነት ለቤተ ክርስቲያን አምኖ ሰጥቷታል።
- መስቀሉ የሚመጣውን ፍርድ ወደ አሁን ያዛወረ ነው።
- ፍርድ በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ ነው፤ ልታመልጡትም አትችሉም።
- እግዚአብሔር ደህንነትን የሚያከናውነው እናንተ እና እኔ የቅጣትን ብርሃን ስናውቅ ነው።

ከፍል ሁለት

ሦስት መሰረታዊ ትምህርቶች

1

የጌታ መንግሥት

በመጽሐፍ ቅዱስ በተቀመጡት ትንቢቶች መሰረት፤ የጌታ መንግሥት ወይም ሕዝብ ሁኔታ በጣም ከባድ ጉዳይ እየሆነ ይመጣል። ምክንያቱም ሕዝብ በሕዝብ ላይ መንግሥትም በመንግሥት ላይ ይነሳልና። የመንግሥት መዋቅርም እየጠበቀና እየጠበቀ ይመጣል። የራእይመጽሐፍ እንደተነበየውም፤ የሐሰተኛው መሲህ መገለጫ ይታያል። “ይህም የሆነው የአውሬው ምልክት፤ ይኸውም ስሙ ወይም የስሙ ቁጥር የሌለው ማንም ሰው ለመግዛትም ሆነ ለመሸጥ እንዳይችል ነው።” (ራእ 13 ÷ 17)። ይህም ከምንም በላይ ከባድ የሆነ ጉዳይን የያዘ ነው። ስለዚህ የጌታን መንግሥት ወይም ሕዝብ በተመለከተ መነጋገር አለብን።

(1) እግዚአብሔር ወደ ልጁ መንግሥት እንድንገባ ጠርቶናል

ጌታ በምድር እያለ የኖረውን ሁሉ፤ እኛም በምድር እንደዛው እንጓዛለን። መዝሙረኛው እንዳወጀው፤ “እግዚአብሔር ጌታዬን፤ ‘ጠላቶችህን ለእግርህ መረገጫ፤ እስከማደርግልህ ድረስ፤ በቀኝ ተቀመጥ’ አለው።” (መዝ 110 ÷ 1)። አሁን፤ ጌታ ኢየሱስ እግዚአብሔር የዓለምን መንግሥታት የእግሩ መረገጫ እስኪያደርግለት ድረስ እየጠበቀ ነው። እርሱ ከሁሉም ፖለቲካዎች በላይ ነው። እርሱ ሌላ መንግሥትን እያዘጋጀ ነው፤ የሰማያትን መንግሥት እንኳ ቢሆን። ከነገዶችና ከዓለም መንግሥታት የተጠሩት ሁሉ ልትመጣ ላላቸው የእርሱ መንግሥት ዜጎች ናቸው። እግዚአብሔር ከሰጠን ሕይወት የተነሳ፤ እኛ አማኞች ከዚያመንግሥት ድርሻ አለን። የክርስቲያኖች በዚያች መንግሥት ውስጥ ያላቸው ቦታ ይህ ነው።

እግዚአብሔር ለክርስቶስ የመረጠው መንገድ የእኛም መንገድ ነው። ጌታ አሁን ያሉትን መንግሥታት ማስተዳደር እንዳላሰበ ሁሉ፤ የእኛም አመለካከት መሆን ያለበት እንደዚያው ነው። እነድ ቀን እርሱ ህዝቦችን ሁሉ በብረት በትር ይገዛል፤ ስለሆነም መንግሥቱ ትመጣለች። በዚያን ጊዜ እኛም የራሳችን መንግሥት ይኖረናል።

ጌታ ህዝቦችን እንድንባርክ ነግሮናል፤ እንድንረግማቸው አይደለም (1 ጢሞ 2 ÷ 1-4)። አምስተኛው ማህተም ሲከፈት ብቻ (በራእይ መጽሐፍ እንደተጻፈው) ከመሰዊያው በታች ያሉ ነፍሳት በቀልን ይጠይቃሉ፤ ባርኮትን አይደለም። ጌታን በሉቃስ 12 ÷ 14 ላይ እንድ ሰው ውርስ እንዲያካፍላቸው በጠየቀው ጊዜ፤ መልሱ “አንተ ሰው በአናንተ ላይ ፈራጅ ወይም ዳኛ ያደረገኝ ማነው? የሚል ነበር። ይህ የዚህ ዓለም ጉዳይ ነው፤ ክርስቲያኖች ዛሬ ማድረግ የሚገባቸው አይደለም። በሌላ ጊዜ፤ ስታመነዝር አግኝተዋት ወደ ጌታ ያመጧት ሴት፤ በጌታ ከሚፈረድባት ይልቅ፤ በእነዚህ ቃላቶች ነጻ ወጥታለች፤ “እኔም አልፈርድብኸም፤ በይ ሂጂ፤ ከእንግዲህ ግን ጎጢአት አትሰራ” (ዮሐ 8 ÷ 11)። ይህ ደግሞ የወንጀለኛ ጉዳይ ነበር፤ ጌታችን እጁን ጨርሶ አላነሳም፤ ይልቁንም፤ በጣቱ መሬት ላይ ጻፈ እንዲሁም አቧራው እንዲበተን አደረገ። ጌታ ሁኔታዎቹን ሲፈታ የነበረው በዚህ መንገድ ነበር፤ ከእርሱ ጋር ህብረት ያለን እኛም ይህንኑ መንገድ መከተል አለብን። ጳውሎስ “እግዚአብሔር እኛን ሐዋርያቱን፤ ሞት እንደተፈረደባቸው ሰዎች ከሰው ሁሉ መጨረሻ ያሰለፈን ይመስለኛል፤” (1 ቆሮ 4 ÷ 9) ብሏል። ስለዚህ ለቆሮንቶስም ሰዎችም ሆነ ለሌሎች አማኞች ሁሉ፤ በዚህ ዓለም ላይ ቢነግሱ በጣም ስህተት ነው።

(2) የፖለቲካ ችግሮችን በተመለከተ

እዚህ ላይ የማነሳው ጉዳይ ወደ ፖለቲካ መግባትን በተመለከተ ነው፤ በአንድ አገር ፖለቲካ ውስጥ እነስተኛም ሆነ ትልቅ

ባለሥልጣን ስለመሆን። ብዙውን ጊዜ የእግዚአብሔር ልጆች “ይህን ዓለም መግዛት የሚገባው ማነው? ክርስቲያኖች የሕዝብን ጉዳዮች ቢያስተዳድሩ፤ ለህዝቡ በጣም ጥሩ የሚሆን ይመስላል” የሚለውን ይገነዘባሉ። በትክክልም ክርስቲያኖች የሕዝብን ጉዳዮች ቢያስተዳድሩ መልካም ነው። ነገር ግን መጽሐፍ ቅዱስ የሚያስቀምጠው የክርስቲያኖችን መንገድ ምንድን ነው? ጌታችን ይህን አስመልክቶ እንደዚህ አላለምን? “የእኔ መንግሥት ከዚህ ዓለም አይደለም፤ ቢሆንም ኖሮ አይሁድ እንዳይዙኝ ሎሌዎቼ በተከላከሉልኝ ነበር፤ አሁን ግን መንግሥቴ ከዚህ አይደለም” (ዮሐ 18 ÷ 36) አሁን በምድር ያሉ ህዝቦች በሰይጣን ንይል ስር ናቸው፤ እኛ ጌታን የምናውቅ ግን፤ ወደ እግዚአብሔር የሚወደው ልጁ መንግሥት ተሻግረናል (ቆላ 1 ÷ 13)። ዜግነታችን በሰማይ ነው (ፊሊ 3 ÷ 20)።

በሮም የዜግነት መብት የሌላቸው ሰዎች ነበሩ። ጴጥሮስ እንዳለው፤ በምድር እንግዶችና መጽተኞች ነን (1 ጴጥ 2 ÷ 11)፤ በመሆኑም በምድር መብት የለንም። በሰማይ ግን የዜግነት መብት አለን። በምድር ለሕግ የምንገዛ ሰዎች ነን፤ መብቶቻችን ግን በላይ በሰማይ ናቸው። የየትኛውም ሀገር ዜግነት ያላቸው ክርስቲያኖች፤ ከዚህ ዓለም መንግሥት ነጻ የወጡ እና የሰማያዊው መንግሥት ዜጎች ወደመሆን የመጡ ናቸው። ለምድር የተለየን ፍጥረቶች ነን፤ በዐዲስ ኪዳን የግሪክ “እንግዶች” የሚለው ቃል “የተለዩ ፍጥረቶች ተብሎ ሊተረጎም ይችላል። የጌታ ትዕዛዝ ይህ ነው፤ “ኢየሱስም ደቀ መዛሙርቱ ወዳሉበት ቀርቦ እንዲህ አላቸው፤ ‘ሥልጣን ሁሉ በሰማይና በምድር ተሰጥቶኛል፤ ስለዚህ ሂዱና ሕዝቦችን ሁሉ በአብ፤ በወልድና በመንፈስ ቅዱስ ስም እያጠመቃችኋቸው ደቀ መዛሙርቱ አድርጓቸው፤ . . .’ ” (ማቴ 28 ÷ 18-19)። ይህ በግልጽ በዓለም ውስጥ እንዳልሆነን ያሳያል፤ ያለዚያም ወደ ዓለም እንድንሄድ ሊነገረን አያስፈልግም ነበር። እኛ ዓለምን በወንጌል የምንነካ ሰማያዊ ዜጎች ነን። ለዚህም አማኞች በምድር

ሲኖሩ ለሕግ የሚገዙ ኮሚሽን ፊልሳፊው እንላለን፤ ሆኖም ራሳቸውን የዚህ ዓለም ኮንግሥት ባለ መብት ዜጎች አድርገው መቁጠር የለባቸውም። እስጢፋኖስ የእስራኤል ህዝቦች በግብፅ እንዴት እንግዶች እንደሆኑና (ሐዋ. ሥራ 7 ÷ 6)፤ ሙሴም በምድያም ሀገር እንዴት ምጽተኛ እንደሆነ (ሐዋ. ሥራ 7 ÷ 29) መስክሯል። እኛም የሰማይ ዜጋ በመሆናችን፤ እንደነሱ እንግዳና መጽተኛ ነን፤ በመሆኑም ሰማያዊው ዜግነታችን ቅድሚያ የሚሰጠው ስለሆነ በምድር ያሉ መብቶችን መጠየቅ የለብንም።

ዜግነትን አስመልክቶ ትንሽ መናገር ያስፈልጋል። ጳውሎስ የሮም ዜግነት እየተባለ የሚባለውን ነገር፤ በሐዋርያት ሥራመጽሐፍ ላይ እንደተቀመጠው፤ ሶስት ጊዜ ተጠቅሞበታል፤ ሆኖም የተጠቀመበት ምክንያት በነበረበት ሁኔታ ላይ ኢፍትሃዊ የሆነ ነገር ስለፈጸሙበት ብቻ ነው። በምዕራፍ 16 ጳውሎስ ያለፍርድ መደብደባቸው ተገቢ እንዳልሆነ ሲቃወም እናገኘዋለን፤ በምዕራፍ 22 ቁጥር 24 እየተገረፈ እንዳይመረመር ሲከላከል እናየዋለን፤ በምዕራፍ 25 ደግሞ በቁሳር ፊት መከላከያ ሲያቀርብ እናገኘዋለን። በቀረቡት ክስተቶች ሁሉ፤ ጳውሎስ ያስተዳድሩ የነበሩት ባለስልጣናት ሕጉን ፍትሃዊ በሆነ መንገድ እንዲተገብሩ፤ ሮማዊ ዜግነቱን ተጠቅሞ ተቃውሟል።

(3) የሕዝብ ሥልጣንን በተመለከተ

ያስተዳድራቸው ዘንድ የተወሰኑ ከተሞችን ጌታ ሳይሸልመው በፊት፤ እንዴት ክርስቲያን በምድር ላይ ባለሥልጣን ይሆናል? (ሉቃ 19 ÷ 16 ይመልከቱ) እንግዲህ በደል ቢደርስብን ምን ማድረግ አለብን ለሚለው፤ ወደ ፍርድ ቤት ይዘን እንዳንሄድ ትዕዛዝ ተሰጥቶናል (1ቆሮ 6 ÷ 1-8 ይመልከቱ)። ታዲያ መክሰስ እንኳ የማንችል ከሆነ፤ እንዴት አድርገን እንፈርዳለን?

ለምን ፈራጆች እንሆንም? ምክንያቱም ይህ የጸጋ ዘመን ነው እናም እግዚአብሔር ሰዎችን እንድንወድድ ይፈልጋል። ሆኖም ማንም ጥሩ ባለሥልጣን ለመሆን፤ ጻድቅ መሆን አለበት። ፍትህን ለማስጠበቅ በፍቅር መሞላት እንጂ የጽድቅን መርሆች መጣስ አያዋጣም። በመሆኑም የሕዝብ ባለሥልጣን ሆኖ የክርስቲያን ባህርያትን መላበስ የሚቻል አይደለም። የፍትህ ተልዕኮ የሕዝብ ባለሥልጣን መሆንን ይጠይቃል፤ የፍቅርና የጸጋ ተልዕኮ ደግሞ ክርስቲያን መሆንን ይጠይቃል።

በእርግጥም ዳንኤል፤ አስቴር፤ መርዶኪዎስ፤ እና ሌሎችም የሕዝብ ባለስልጣናት ነበሩ፤ ሁሉም ግን በጉዳዩ ላይ ምርጫ ያልነበራቸው ግዛተኛ ነበሩ። የእስራኤል ሕዝብ በግዛት በነበሩበት ጊዜ፤ እግዚአብሔር ይጠቀምባቸው የነበሩ ናቸው። እነዚህን የሥልጣን ቦታዎች ለመያዝ ፈልገውና ተመኝተው ቢሆን፤ መጥፎ ምግባር ይሆን ነበር። በግዛት የነበሩ በመሆኑ ግን፤ ለሌሎች ባለስልጣናት መገዛት ስላለባቸው፤ የሕዝብ ባለሥልጣን ወደ መሆን መጡ።

መጽሐፍ ቅዱስ ለባለሥልጣናት እንድንገዛ ያስተምረናል (ሮሜ 13 ÷ 1 ይመልከቱ)፤ ሆኖም ምድራዊ ሥልጣን ስለመያዝ ግን እንድም ቦታ አልታዘዝንም። በመሆኑም የመንግሥት ባለሥልጣን የመሆን ጉዳይ እንደየአስተሳሰባችን ይወሰናል። በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ ምንም ዓይነት ትዕዛዝ የለም። መጽሐፍ ቅዱስ እንዴት ጌቶችና አገልጋዮች እንደምንሆን ያስተምረናል፤ እንዴት ባለሥልጣናት እንደምንሆን ግን ምንም ዓይነት አስተምህሮ የለውም።

(4) አማኞች ስለፖለቲካ የሚኖራቸውን አመለካከት በተመለከተ

“ማንኛውም ሰው በሥልጣን ላሉት ሹማምንት መገዛት ይገባዋል፤ ከእግዚአብሔር ካልሆነ በስተቀር ሥልጣን የለምና፤

ያሉትም ባለ ሥልጣናት በእግዚአብሔር የተሾሙ ናቸው።” (ሮሜ 13 ÷ 1)። እግዚአብሔር በምድር ላይ ሁለት ድርጅቶችን አስቀምጧል፤ አንዱ ግዛት ወይም መንግሥት ሲሆን ሌላኛው ደግሞ ቤተ ክርስቲያን ናት። መንግሥት ሥልጣን አለው፤ እንደዚሁም ቤተ ክርስቲያንም ሥልጣን አላት። የመንግሥት ሥልጣን ሁሉ ምንጭ እግዚአብሔር ነው። በምድር ላይ የሚገኙ ሰልጣኖች ሁሉ በእግዚአብሔር ለበጎ የተሾሙ ናቸው። እነዚህ ሰልጣናት በእርሱ ላይ ቢያምጹ ግን፤ ወዲያውኑም ይሁን ዘግይቶ መወገዳቸው አይቀርም። ሁሉም በእግዚአብሔር ሥልጣን ቁጥጥር ስር ናቸው። ፖሊሶች እንኳ በእግዚአብሔር የተሾሙ ናቸው። በመሆኑም ጌታ በምድር ላይ ሥልጣንን እንድንይዝ ባያደርገንም፤ ለባለሥልጣናቱ እንድንገዛ ግን ትዕዛዝን ሰጥቶናል። ለሁሉም የመንግሥት ባለሥልጣናት ልንገዛ ይገባል። እንደዚሁም በቤተ ክርስቲያን ውስጥም ላለ መንፈሳዊ ባለሥልጣናት ሁሉ ልንገዛ ይገባል።

እግዚአብሔር በምድር ላይ ሥልጣናትን አስቀምጧል፤ ክርስቲያኖችም ሊፈሯቸው ምንም ምክንያት የላቸውም። በመንግሥት እናምናለን፤ መንግሥት አልባነትን እንቃወማለን። በእግዚአብሔር የተሾሙት ባለሥልጣናት ክፉውን እንዲቀጡ፤ መልካሙን ደግሞ ለማመስገን ነው (ሮሜ 13 ÷ 3 ይመልከቱ)። ምንም እንኳ እንዲህ ዐይነቱ ሥልጣን የተበላሸ ሊሆን ቢችልም፤ ክፉውን ስለመቅጣት እና መልካሙን ስለማመስገን ያለው መርህ መቼም ቢሆን ስህተት ሊሆን አይችልም። ሕጉን የሚያስፈጽሙት፤ ሕጉን መጠበቅም አለባቸው። የመንግሥት ባለሥልጣናት ሕጉን የሚጠብቁትን እንቀጣለን ብለው በድፍረት በግልጽ አያውቁም።

ለህሊና ሲባል፤ ክርስቲያኖች እግዚአብሔር በምድር ላይ ላስቀመጠው መንግሥት መገዛት አለባቸው፤ “እያንዳንዱ የሚገባውን ሰጡ፤ ግብር ከሆነ ግብርን፤ ቀረጥ ከሆነ ቀረጥን፤

መፈራት ለሚገባው መፈራትን፤ ክብር ለሚገባውም ክብርን ሰጡ።” (ሮሜ 13 ÷ 7) ግብር መክፈልን መማር የክርስቲያን ግዴታ ነው። ጴጥሮስ እንዲህ ብሏል፤ “ከሰ ጌታ ብላችሁ ለምድራዊ ባለ ሥልጣን ሁሉ ተገዙ፤ የበላይ ባለሥልጣን ስለሆነ ለንጉሥ ቢሆን፤ ወይም ክፉ አድራጊዎችን ለመቅጣት፤ በጎ አድራጊዎችን ለማመስገን እርሱ ለሾማቸው ገዢች ታዘዙ።” (1ጴጥ 2 ÷ 13-14)።

(5) የመታዘዝ ገደብን በተመለከተ

ያልተገደበ መታዘዝ የሚገባው ለእግዚአብሔር ብቻ ነው፤ ሌሎች እግዚአብሔር የሰጣቸውን የሥልጣን ልክ ያለፉ ሁሉ ልንታዘዛቸው የሚገባቸው አይደሉም። ክርስቲያን ለእገሩ የሚያደርገው መታዘዝ ፍጹም አይደለም። መታዘዝ የተግባር ጉዳይ ነው፤ መገዛት ግን አመለካከት ነው። ከዘጸአት መጽሐፍ የምንማረውም፤ የዕብራውያን አዋላጆች የግብጽ ፈርዖን ያዘዛቸውን አያደርጉም ነበር፤ ትዕዛዙም የዕብራውያን ሴቶች የሚወለዱላቸውን ወንድ ልጆች ሁሉ እንዲገሉ ነበር፤ የሙሴም እናት ይህንን የፈርዖንን ትዕዛዝ አላከበረችም። ምክንያቱም የፈርዖን ትዕዛዝ ከእግዚአብሔር ትዕዛዝ የሚቃረን ነበርና ነው፤ ሊታዘዙለት አያስፈልገውም፤ አይገባምም። የዳንኤል ሶስት ባልንጀሮችም ለንጉሡ ትዕዛዝ አልታዘዙም፤ በመሆኑም ከእግዚአብሔር ባርኮትን ተቀብለዋል። ዳንኤል ራሱም ለንጉሡ አዋጅ አልተገዛም እናም በእንበሶች ጉድጓድ ተጥሎ ነበር፤ እርሱም ከእግዚአብሔር ምሥጋና አግኝቷል። ሄሮድስ በቤተልሂም ያሉ ከሁለት ዓመት በታች ያሉ ወንድ ህጻናት እንዲገደሉ ትዕዛዝን ባወጣ ጊዜ፤ ዮሴፍ ህጻኑን ኢየሱስን ይዞ ወደ ግብጽ ሸሸ።

የሀገሪቱ ባለሥልጣናት ትዕዛዝ ከእግዚአብሔር ህጎችና ትዕዛዛት የሚቃረን እስካልሆነ ድረስ፤ እነዚህን ባለሥልጣናት ልንታዘዛቸው ይገባል። ጴጥሮስና ዮሐንስም በጊዜው ስለ ኢየሱስ

እንዳይናገሩ እና እንዳያስተምሩ ይከለክሏቸው ለነበሩት ባለስልጣናት እንዲህ ብለዋል፤ “እግዚአብሔር ይልቅ ለእናነተ መታዘዝ በእግዚአብሔር ፊት ይገባ እንደሆነ እስቲ እናንተው ፍረዱ፤ እኛስ ያየነውንና የሰማነውን ከመናገር ወደ ጓላ አንልም” (ሐዋ. ሥራ 4 ÷ 19-20)። የየትኛውም ሀገር ገዢ ባለሥልጣናት ስለ ሃይማኖታችን በደል የሚያደርሱብን ከሆነ፤ ልንታዘዛቸው አይገባም፤ ሆኖም በወህኒ እስከ መጣል ድረስ ራሳችንን ማስገዛት አለብን።

(6) አብዮትን በተመለከተ

ሁልጊዜም መገዛት አለብን፤ መታዘዝ ግን ገደብ አለው። በዚህ ምክንያት እግዚአብሔር የትኛውም ክርስቲያን አብዮትን እንዲጀምር አይፈቅድም። አለመታዘዝ ተፈቅዷል፤ በአመለካከት ደረጃ መገዛት ግን የግድ ነው። አለመገዛት እንደ ዐመጽ ይቆጠራል።

በምንመላለስበት ቦታ ሁሉ፤ በቦታው ላለው መንግሥት ልንገዛ ይገባል። ባንገዛ ግን፤ ያልተገዛነው እግዚአብሔርን ነው። ትግበራውን መቋቋም ሳንችል ስንቀር፤ ወደ ሌላ ከተማ ልንሄድ እንችላለን፤ ምክንያቱም እዚህ ያለነው ሰዎችን ልናገለግል ነው፤ ልንፈነቅላቸው አይደለም። ከአንድ ቦታ ወደ ሌላ ቦታ መሸሽ የጌታ ትዕዛዝ ነው (ማቴ 10 ÷ 23)።

(7) ጦርነትን በተመለከተ

በብሉይ ኪዳን ዘመን እግዚአብሔር ወደ ጦርነት የሚዘምት አምላክ እንደሆነ እናገኛለን። “መሸሸጊያ አምላክ” ተብሎም ተጠርቷል። እስራኤላውያን የተዋጉት አብዛኛዎቹ ጦርነቶች የእግዚአብሔር ትዕዛዛት ነበሩ። ወደፊትም በአርማጌዶን (ራእ 16 ÷ 14-16፤ ዘካ 14 ÷ 2 ተመልከቱ)፤ እግዚአብሔር ለውጊያ ሀዝቦችን ይሰበስባል። በመሆኑም ጦርነት ሙሉ በሙሉ ፍትሃዊ አይደለም ማለት አንችልም። ሆኖም በዚህ በጸጋ ዘመን፤ ጌታ

ኢየሱስ ለተከታዮቹ እንዲህ ብሏል፤ “ሰላምን የሚያወርዱ ብጽፃን ናቸው፤ የእግዚአብሔር ልጆች ተብለው ይጠራሉና።” (ማቴ 5 ÷ 9 እንዲህ ሲልም አውጇል፤ “የእኔ መንግሥት ከዚህ ዓለም አይደለም፤” (ዮሐ 18 ÷ 36)። ስለሆነም በዚህ ዘመን ለሰዎች የጸጋን ወንጌል እንድንሰብክ ይፈልጋል። ለጴጥሮስ ያለውም እንዲህ ነው፤ “ሰይፍህን ወደ ሰገባው መልስ!” (ዮሐ 18 ÷ 11)። አሁን ሰይፉን ወደ ሰገባው የምንመልስበት ጊዜ ነው። በጦርነቱ የመሳተፍ ጉዳይ በምርጫ ከሆነ፤ የትኛውም ክርስቲያን ለጦርነት እውቅና መስጠትም ሆነ በጦርነቱ መሳተፍ የለበትም። እንድንገባ የምንገደድ ከሆነ ግን፤ እንደ ክርስቲያን እጃችንን ለጦርነት ማንሳት የለብንም፤ ይልቁንም በዚህ ምክንያት ለሚደርስብን ስቃይ ሁሉ መዘጋጀት አለብን። ለክርስቲያን በጦርነት እንዲሳተፍ ባይገደድ ጥሩ ነው። እግዚአብሔር ከዚህ ነፃ እንዲያወጣን እንጠይቅ። ምንም እንኳ ጦርነት እንዲኖር በእግዚአብሔር የተፈቀደ ቢሆንም፤ እኛ ግን እንደ ክርስቲያን ተሳታፊ መሆን የለብንም።

የምዕራፉ ፍሬ ሐሳቦች

- አሁን፤ ጌታ ኢየሱስ፤ እግዚአብሔር የዓለምን መንግሥታት የእግሩ መረገጫ እስኪያደርግለት ድረስ እየጠበቀ ነው።
- እግዚአብሔር ከሰጠን ሕይወት የተነሳ፤ እኛ አማኞች ከዚያመንግሥት ድርሻ አለን።
- ጌታ አሁን ያሉትን መንግሥታት ማስተዳደር እንዳላሰበ ሁሉ፤ የእኛም አመለካከት መሆን ያለበት እንደዚያው ነው።

- የየትኛውም ሀገር ዜግነት ያላቸው ክርስቲያኖች፤ ከዚህ ዓለም መንግሥት ነጻ የወጡ እና የሰማያዊው መንግሥት ዜጎች ወደመሆን የመጡ ናቸው።
- እኛ ዓለምን በወንጌል የምንነካ ሰማያዊ ዜጎች ነን።
- ሰማያዊው ዜግነታችን ቅድሚያ የሚሰጠው ስለሆነ በምድር ያሉ መብቶችን መጠየቅ የለብንም።
- የሕዝብ ባለሥልጣን ሆኖ የክርስቲያን ባህርያትን መላበስ የሚቻል አይደለም።
- የመንግሥት ባለሥልጣን የመሆን ጉዳይ እንደየአስተሳሰባችን ይወሰናል።
- የመንግሥት ሥልጣን ሁሉ ምንጭ እግዚአብሔር ነው።
- ጌታ በምድር ላይ ሥልጣንን እንድንይዝ ባያደርገንም፤ ለባለሥልጣናቱ እንድንገዛ ግን ትዕዛዝን ሰጥቶናል።
- ግብር መክፈልን መማር የክርስቲያን ግዴታ ነው።
- የሀገሪቱ ባለሥልጣናት ትዕዛዝ ከእግዚአብሔር ህጎችና ትዕዛዛት የሚቃረን እስካልሆነ ድረስ፤ እነዚህን ባለሥልጣናት ልንታዘዛቸው ይገባል።
- ሁልጊዜም መገዛት አለብን፤ መታዘዝ ግን ገደብ አለው። በዚህ ምክንያት እግዚአብሔር የትኛውም ክርስቲያን አብዮትን እንዲጀምር አይፈቅድም።
- ምንም እንኳ ጦርነት እንዲኖር በእግዚአብሔር የተፈቀደ ቢሆንም፤ በጦርነቱ የመሳተፍ ጉዳይ በምርጫ ከሆነ፤ እኛ ግን እንደ ክርስቲያን ተሳታፊ መሆን የለብንም።

የጌታ ዳግም ምጽዐት

2

“በሰዚህ የጌታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን መገለጥ በጉጉት በመጠባበቅ ላይ ሳላችሁ፤ ማንኛውም መንፈሳዊ ስጦታ አይጎድልባችሁም” (1ቆሮ 1 ÷ 7)

“በእንዴት ያለ አቀባበል እንደ ተቀበላችሁንና ሕያውና እውነተኛ የሆነውን አምላክ ለማገልገል ከጣዖታት ወደ እግዚአብሔር እንዴት እንደተመለሳችሁ እነርሱ ራሳቸው ይናገራሉ፤ ደግሞም ከሙታን ያስነሳውንና ከሰማይ የሚመጣውን ልጁን፤ ከሚመጣውም ቁጣ የሚያድነንን ኢየሱስን እንዴት እንደምትጠባበቁ ይናገራሉ።” (1ተሰ 1 ÷ 9፤10)

“እኛ ግን አገራችን በሰማይ ነው፤ ከዚያ የሚመጣውንም አዳኝ፤ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን በናፍቆት እንጠባበቃለን፤” (ፈላ 3 ÷ 20)

“ድነት የሚገኝበት የእግዚአብሔር ጸጋ ለሰዎች ሁሉ ተገልጦአልና፤ ይህም ጸጋ በኅጢአት መኖርንና ዓለማዊ ምኞትን ክደን፤ በአሁኑ ዘመን ራሳችንን በመግዛትና በጽድቅ፤ በእውነተኛ መንፈሳዊ ሕይወት እንድንኖር ያስተምረናል፤ ይህም የተባረከ ተስፋችን የሆነውን የታላቁን የአምላካችንንና የአዳኛችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ክብር መገለጥ በመጠባበቅ ነው፤” (ቲቶ 2 ÷ 11-13)

“ልባችሁ አይጨነቅ፤ በእግዚአብሔር እመኑ፤ በእኔም ደግሞ እመኑ። በአባቱ ቤት ብዙ መኖሪያ አለ፤ ይህ ባይሆንም ኖሮ እነግራችሁ ነበር፤ የምሄደውም ሰፍራ ባዘጋጅላችሁ ነው። ሂጄም ሰፍራ ካዘጋጀሁላችሁ በኋላ፤ እኔ ባለሁበት እናንተም ከእኔ ጋር እንድትሆኑ ልወስዳችሁ ዳግመኛ እመጣለሁ።” (ዮሐ 14 ÷ 1-3)

“ይህን እንጀራ በምትበሉበት ጊዜ፤ ይህንም ጽዋ በምትጠጡበት ጊዜ ሁሉ ጌታ እስከሚመጣ ድረስ ሞቱን ትናገራላችሁ።” (1ቆሮ 11 ÷ 26)

“እናንተ የገሊላ ሰዎች ሆይ፤ ወደ ሰማይ እየተመለከታችሁ እዚህ የቆማችሁት ለምንድን ነው? ይህ ከእናንተ ዘንድ ወደ ሰማይ ሲያርግ ያያችሁት ኢየሱስ፤ ልክ ወደ ሰማይ ሲወጣ እንዳያችሁት በዚህ ሁኔታ ይመለሳል።” (ሐዋ. ሥራ 1 ÷ 11)

ክርስቶስ የብዙ ሰዎችን ኅጢአት ለመሸከም፤ እንዲሁ አንድ ጊዜ መስዋዕት ሆኖአል፤ ሁለተኛ ጊዜም ይገለጣል፤ ይህም ለሚጠባበቁት ድነትን ለማምጣት እንጂ ኅጢአትን ለመሸከም አይደለም።” (ዕብ 9 ÷ 28)

"እነዚህን ነገሮች የሚመሰክረው "አም፡ ቶሎ" እመጣለሁ" ይላል።

አሜን፤ ጌታ ኢየሱስ ሆይ፤ ና።" (ራእ 22 ÷ 20)

ይህ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የመጨረሻው መጽሐፍ፤ የመጨረሻ ምዕራፍ የሚገኘው የመጨረሻው ዐረፍተ ነገር የተጻፈው ጌታ ካረገ ከስልሳ ዓመታት በኋላ ነው። መንፈስ ቅዱስ ተገልጦ ነበር፤ ከዐሥራ ሁለቱ የመጀመሪያ ደቀ መዛሙርትም አንዱ ብቻ ቀርቶ ነበር። ጌታ በቅርብ ይመጣል።

መስቀሉን ማሰብ ብቻ አይደለም፤ የጌታን መመለስም መጠባበቅ አለብን። ድኑትን ወደ እኛ ያመጣው የእግዚአብሔር ጸጋ፤ የጌታን በክብር መገለጥም እንድንጠባበቅ ያስችለናል። ስለዚህ በአንድ በኩል ሕያው እግዚአብሔርን እናገለግላለን፤ በሌላ በኩል ደግሞ የጌታን መመለስ እንጠባበቃለን። በዚህ ምድር እየኖርን ቢሆንም፤ ጌታ እስከሚመጣ ድረስ እርሱን ለማስታወስ እንጀራ እንቆርሳለን። የክህነት አገልግሎትን እንዴት አድርገን ማሟላት እንዳለብን ክብደት ሰጥተን ብናይም፤ በምድር ይህ ዐይነት አገልግሎት ለዘላለም እንደማይቀጥል እናውቃለን። አንድ ቀን የበጉ ሙሽራ እንሆናለን። የአማኞች ዐላማ ሁሉ ምድራዊ አይደለም። አሁን እዚህ ባለችው ቤተ ክርስቲያን ላይ ብናተኩርም፤ ይህም ቢሆን ለዘላለም በምድር የሚቀር አይደለም። የጌታን መመለስ እየተጠባበቅን ነው። የእግዚአብሔር ጥሪ ምድራዊ አይደለም፤ ሰማያዊ እንጂ። በጠቅላላው፤ እግዚአብሔር በምድር ላይ በቋሚነት እንድንገነባ አልጠራንም።

በመጽሐፍ ቅዱስ በተሰጠው የጊዜው ምልክት መሰረት፤ የጌታ መምጣት ያለጥርጥር ቀርቧል። ስለዚህ እንጠብቀው፤ ይህም ሲባል የምናደርገውን ሁሉ የእርሱን መመለስ ለመጠበቅ እናድርገው። ወ/ሮ ማርጋሬት ኢ. ባርበር የጌታን መምጣት በሙሉ ልብ የምትጠብቅ ነበረች። ምንም ቋሚ ነገር

አልነበራትም። አንድ ጊዜ "በሚቀጥለው መታጠፊያ፤ ጌታን ድንገት እገናኘዋለሁ፤ " ብላለች።

መጠራታችን ሰማያዊ ስለሆነ፤ በምድር ላይ ቋሚ ወይም ጊዜ የማይገድበው ነገር የለም። ወደ ጌታ እንደመጣን፤ የጌታን መመለስ የሚጠባበቁ ሰዎች ሆነናል። የእርሱን መምጣት እየተጠባበቅን ነው፤ እንደሚመለስ ስለምናውቅ ብቻ ግን አይደለም። የራእይን መጽሐፍ ያጠና ሰው ሁሉ የጌታን መምጣት ይጠባበቃል ማለት አይደለም። አንዳንድ ሰዎች ስለ ታላቁ የነጭ ዙፋን ፍርድ፤ ስለ ዐዲሱ ሰማይና ዐዲሲቷ ምድር፤ እና ሌሎች ትንቢቶችን ጠንቅቀው የሚያውቁ ሆነው፤ የጌታን መምጣት ግን እየተጠባበቁ ላይሆን ይችላል።

እዚህ ያለነው ዓለምን ልንለውጥ አይደለም፤ ይልቁንም፤ የተጠራነው የጌታ ልንሆን ነው። ይህችን ምድር ተስፋ አናደርግም፤ ከዚህ ዓለምም የምንጠብቀው ምንም ነገር የለም። እርሱ በመጀመሪያ በመጣ ጊዜ፤ ጌታ ከኃጢአት ነጻ አወጣን፤ እንዲሁም ከእግዚአብሔር ጋር ህብረት የምናደርግበትን የእግዚአብሔርን ሕይወት ሰጠን። ይህ ግን የሥራው ግማሽ ብቻ ነው። ስለ ኃጢአት የነበረው ጥያቄ የተፈታ ቢሆንም፤ ሞት ግን እስከአሁንም አለ። ኃጢአት በሰው ሕይወት ውስጥ የነበረው የበላይነት ቢያበቃም፤ የሰይጣን መንግሥት ግን እስከ አሁንም አልጠፋችም። የሞት ጎይል ተሰብሯል፤ ሟች ሥጋችን ግን እስከ አሁንም ሊሞት ይችላል። የዳንን ቢሆንም፤ አሁንም በዚህ በተበላሸ ስነ ምህዳር ውስጥ ነን። ኑሮአችን ጽድቅ የተሞላበት በሆነ ቁጥር፤ የዚህን ዓለም መደምሰስ የበለጠ እንናፍቃለን። አሁን እየተለማመድነው ያለው ድኑት የታሪኩ ግማሽ ብቻ ነው፤ ምክንያቱም ጌታ ኢየሱስ እኛን ያዳነን ቢሆንም፤ ዓለምን ገና አልለወጣትም።

ዓለም

የጌታ ዳግም መምጣት ዓለምን ለመለወጥ ነው። የውስጥ ደስታን ብቻ አይደለም የሚሰጠን፤ ሆኖም በውጭ ባለው ስነ ምህዳርም ደስ እንድንሰኝ፤ በምድር ያለውን ሁኔታ ይለውጣል። ብዙ ሰዎች የማህበራዊ ችግሮች ጉዳይ በጣም ይስባቸዋልና “የጌታ ድነት ለግለሰቦች ብቻ ነው፤ ዓለምን ያለመመጣጠን ይሞላታል። ትንንሾቹ እንሰሳት በጣም ይሰቃያሉ። በዓለም ያለው ነገር ሁሉ ለሰው ልጆች በገጢአት መደሰቻነት ያገለግላሉ። ግለሰቦች ቢድኑም እንኳ፤ ስለ እነዚህ አሉታዊ ማህበረሰባዊ ሁኔታዎችን ምን ማለት ይቻላል?” ይላሉ።

የጌታን ዳግም መምጣት በተመለከተ፤ በክርስቲያኖች ዘንድ ሁለት ዐይነት አመለካከቶች አሉ። በአንድ በኩል፤ የተወሰኑ አማኞች ዓለምን ማሻሻል የሚል አመለካከት ቢኖራቸውም፤ አለመታደል ሆኖ መጨረሻቸው ከዚህ ሐሳብ ጋር መጥፋት ሆኖአል። በሌላ በኩል ደግሞ፤ ኅላፊነታችን ሰዎችን መታደግ ነው፤ የዚህ ዓለም መሻሻል የጌታን መመለስ ይጠብቃል ይላሉ።

መጽሐፍ ቅዱስ በዚህ ነገር ላይ ብዙም ግልጽ አይደለም። እግዚአብሔር፤ ኅጢአተኞች ከዳኑና ወደ ገነት ከሄዱ በቂ ነው፤ አላለም። መጽሐፍ ቅዱስ እንደዚህ ዐይነት ሐሳብ አያስተናግድም። ምክንያቱም ገነት የግለሰቦች ድነት ጉዳይ አይደለም፤ የዐዲሱ ሰማይና የዐዲሲቷ ምድር ጉዳይ አለ፤ ይህም የሚሆነው የዘላለም ሕይወት እንዲያገኙ የተወሰነላቸው ሰዎች ሁሉ በጌታ ሲያምኑ ብቻና ሲያምኑ ብቻ ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ የማህበረሰብ ድነት ወይም የሚታየው ዓለም ድነት አለ፤ ይህ ሥራ ግን የሚጠናቀቀው በጌታ ዳግም መምጣት ጊዜ ብቻ ነው። ዛሬ ቤተ ክርስቲያን የተሰጣት ተልዕኮ በዓለም ላይ ያሉ ግለሰቦች እንዲድኑ ወንጌልን መስበክ ነው፤ ሆኖም ጌታ ዓለምን አልረሳትም። ዛሬ ሰዎችን ከዓለም ለመታደግ ተጠርተናል፤ ዓለምን እንድንለውጥ አይደለም። እስካሁን ይህ ዓለም ምንም

ዐይነት ተስፋ የለውም። የዓለም አጠቃላይ ችግሮች የሚፈቱት ጌታ ሲመለስ ነው።

አንዳንድ መሰረታዊ ችግሮች

በምድር ላይ ብዙ መሰረታዊ ችግሮች አሉ፤

(1) የፍትህ መጓደል፤ እግዚአብሔር ጽድቅ የሚገለጠው ልጁ ዳግም ሲመጣ ብቻ እንደሆነ ተናግሯል፤ “ለድዝች በጽድቅ ይፈርዳል፤ ለምድር ምስኪኖችም ፍትህን ይበይናል፤ በአፉ በትር ምድርን ይመታል፤ በከንፈሩም እስትንፋስ ክፉዎችን ይገድላል።”

(ኢሳ 11 ÷ 4)።

(2) ጦርነት፤ በምድር ላይ የሰው ዘር ሲጨፈጨፍ ነው የኖረው። ዓለም ከሁሉም በላይ የሚያስፈልጋት ሰላም ነው። ጌታ ሲመጣ፤ የጦርነት ማብቂያው ይሆናል፤ “እርሱ በሀዝቦች መካከል ይፈርዳል፤ የብዙ ሰዎችን አለመግባባት ያስወግዳል። እነርሱም ሰይፋቸውን ቀጥቆጠው ማረሻ ጦራቸውንም ማጭድ ያደርጋሉ። ሀዝብ በሀዝብ ላይ ሰይፍ አያነሳም፤ ጦርነትንም ከእንግዲህ አይማሩም።” (ኢሳ 2 ÷ 4)። ሰላም የሚመጣው ከጌታ ነው፤ ሌላ ከማንም አይደለም።

(3) የማህበረሰብ ጤና፤ አንዳንድ ተውሳኮችን እስካሁን ሙሉ በሙሉ በቁጥጥራችን ስር አላደረግንም። ኤርሚያስና ሕዝቅኤል እንደተናገሩት እነዚህ ሙሉ በሙሉ በቁጥጥር ስር የሚውሉት በእግዚአብሔር ብቻ ነው። ጌታችን ሲመለስ፤ እነዚህ ሁሉ ያልፋሉ፤ “በጽዮን ተቀምጦ ‘ታምሜአለሁ’ የሚል አይኖርም፤ በዚያ የሚኖሩ ሰዎች ገጢአትም ይቅር ይባላል።” (ኢሳ 33 ÷ 24)። ሰዎች ረጅም እድሜም ይኖራሉ፤ “ከእንግዲህም በዚያ፤ ለጥቂት ጊዜ ብቻ በሕይወት የሚኖር ህፃን፤ ወይም ዕድሜ ያልጠገበ አረጋዊ አይኖርም፤ አንድ መቶ ዓመት የሞላው ሰው ቢሞት፤ በዐጭር እንደ

ተቀጨ ይቆጠራል፤ እንደ ሰው መቶ ዓመት ሳይሞገው ቢሞት፤ እንደ ተቀሰፈ ይገመታል” (ኢ.ሳ 65 ÷ 20)።

- (4) ረሃብ፤ ይህ ዋና ችግር ነው። በእርሻ የሚመረተው ምርት የዓለምን ፍላጎት መሟላት አልቻለም። ዓለም ሁሉ ለዚህ ችግር ሙሉ ትኩረት ሰጥቶታል። በምድር እንግዳ ነገር ሆኖአል፤ ይህም፤ የእርሻ ምርቶች ለመብቀል ችግር የገጠማቸው ሲሆን፤ አረሞች ግን በጣም በቀላሉ እና በጣም በብዛት መብቀላቸው ነው። አረሙ ነው ስንዴውን የሚያቀጭጩ፤ ስንዴው አረሙን አይደለም። አረሞች ሲነቀሉ ትንሽ ግድየለሽነት ከታከለበት፤ ስንዴውም አብሮ ይጠፋል፤ እርሻውም በከፍተኛ ሁኔታ ይጎዳል (ማቴ 13 ÷ 28-30 ይመልከቱ)። ይህ በዘፍጥረት 3 ÷ 17፤18 ላይ እንደሚለው የምድር መረገም እውነት እንደሆነ የሚያስረግጥ ነው። (“ከአንተ የተነሳ ምድር የተረገመች ትሁን፤ በሕይወትህ ዘመን ሁሉ ምግብህን ጥረህ ግረህ ከእርሷ ታገኛለህ። ምድርም እሾኸና አሜከላ ታበቅልብሃለች፤ ከቡቃያዋም ትበላለህ።”)

አረሙ በተፈጥሮ የሚያድግ ይመስላል፤ በቆሎው ግን በብዙ የማዳበሪያ እርዳታ እንኳ መብቀል ተቸግሯል። ምግብን ለማግኘት የሰው ልጅ እርሻን ማሻሻል አለበት። ይህ የሰው ልጅ ምግብን ለማግኘት ምን ያህል ኀይል ማውጣት እንዳለበት የሚያሳይ ነው። በተፈጥሮ ላይ ብቻ ቢደገፍ፤ ምንም የሚበላው ነገር አይኖረውም። በመሆኑም፤ በእርግጥም በፊቱ ላይ ባለው ላብ እንጀራን ይበላል።

ይህ ችግር ሙሉ በሙሉ እንዲቀረፍ የጌታን መመለስ ይጠበቃል፤ “እነሆ፤ ዐዲስ ነገር አደርጋለሁ፤ እርሱም አሁን ይበቅላል፤ አታስተውሉትምን? በምድረ በዳም መንገድ አዘጋጃለሁ፤ በበረሃም ምንጭ አፈልቃለሁ፤ የምድረ በዳ አራዊት፤ ቀበሮና ጉጉት ያከብሩኛል፤ በምድረ በዳ ውሃ፤

በበረሃም ምንጭ እሰጣለሁና። ለመረጥሁት ሕዝቤ ውሃ እሰጣለሁ፤” (ኢ.ሳ 43 ÷ 19-20)፤ “ምድረ በዳውና ደረቁ ምድር ደስ ይላቸዋል፤ በረሃው ሀሴት ያደርጋል፤ ይፈካል፤ እንደ አደይም ያብባል።” (ኢ.ሳ 35 ÷ 1)፤ “እግዚአብሔር ጽዮንን በእርግጥ ያጽናናታል፤ ፍርሥራሾቿንም በርሀራሄ ይመለከታል፤ ምድረ በዳዋን እንደ ዔድን፤ በረሃዋንም እንደ እግዚአብሔር ተክል ቦታ ያደርጋል፤ ተድላና ደስታ፤ ምሥጋናና የዝማሬ ድምጽ በእርሷ ይገኛሉ።” (ኢ.ሳ 51 ÷ 3)

ዛሬ ምድር ከእርግጥን በታች ትገኛለች፤ በመሆኑም ጥፋ ምርት አትሰጥም። በግልጽ እንደምናየው ገነት አይደለችም፤ ምክንያቱም በገነት በቆሎ ለመብቀል አይቸገርም። ነገር ግን ጌታ በተመለሰ ጊዜ፤ የሁሉ ነገር ሀዳሴ ይሆናል። በምድር ያለው ሜዳ ሁሉ ለሰው ልጅ የተትረፈረፈ ያመርታል፤ እሾህና አረም ከዚያ በኋላ አይበቅሉም። ያለ ማዳበሪያም እንኳ፤ ምድር ብዙ ምርትን ትሰጣለች።

- (5) ትምህርት፤ ይህ በእርግጥም የእንድ ማህበረሰብ መሰረታዊ ፍላጎት ነው። ሰው ከፋውንና ደጉን እንዲያውቅ መማር አለበት። ክርስቶስ ሲመለስ ግን፤ የጌታ እውቀት ምድርን ሙሉ በሙሉ ይሞላታል፤ “በተቀደሰው ተራራዬ ሁሉ ላይ ጉዳት ወይም ጥፋት አያደርሱም፤ ውሃ ባሕርን እንደሚሸፍን፤ ምድር ሁሉ እግዚአብሔርን በማወቅ ትሞላለችና።” (ኢ.ሳ 11 ÷ 9)። “ነገር ግን ከዚያ ጊዜ በኋላ፤ ከእስራኤል ቤት ጋር የምገባው ኪዳን ይህ ነው፤ ይላል እግዚአብሔር፤ ሕጌን በልቡናቸው አኖራለሁ፤ በልባቸውም እጽፈዋለሁ። እኔ አምላክ እሆናቸዋለሁ፤ እነርሱም ሕዝቤ ይሆናሉ። ከእንግዲህ ማንም ሰው ባልንጀራውን፤ ወይም ወንድሙን፤ ‘እግዚአብሔርን ዕወቅ’ ብሎ እያስተምርም፤ ከትንሹ ጀምሮ እስከ ትልቁ፤ ሁሉም እኔን ያውቁኛልና፤ ይላል

እግዚአብሔር። በደላቸውን ጆቅር እላለሁ፤ ኀጢአታቸውንም መልሼ አላሰብም።” (ኤር 31 ÷ 33-34)።

(6) መዝናኛ ቦታዎች፤ እንደ መጠጥ ቤቶች፤ እጽ ማጨሻዎች፤ ቁማር ቤቶች፤ ቲያትር ቤቶች፤ የሴትኛ አዳሪ ቤቶች፤ እና የመሳሰሉት ኀጢአት የሞላባቸው የመዝናኛ ቦታዎች፤ ሰዎች ኀጢአትን እንዲሰሩ ምችትን ይፈጥራሉ። እነዚህ ቦታዎች በየትኛውም ከተማ እና መንደር ይገኛሉ፤ ሰውም በእነርሱ ምክንያት ይወድቃል። ይህ ሁሉ ግን ጌታ ሲመጣ ይወገዳል፤ “የሰው ልጅ መላእክቱን ይልካል፤ እነርሱም ለኀጢአት ምክንያት የሆኑትንና ክፉ የሚያደርጉትን ሁሉ ለቅመው ከመንግሥቱ ያወጣሉ።” (ማቴ 13 ÷ 41)

(7) እንስሳት ላይ የሚደረግ ጭክና፤ የሰው ልጅ ሕይወት ረብ የለሽ ተደርጎ በተወሰደበት ዓለም ውስጥ፤ የእንስሳት ሕይወትም ምን ያህል ረብ የለሽ ይሆናል። ነብርና እንበሳ እንኳ በሰው ልጅ ስቃይ ይደርስባቸዋል። ምንም እንኳ እንስሳት ላይ የሚደርሰውን ጭክና ለመከላከል የተቋቋሙ ማህበረሰቦች ቢኖሩም፤ ጌታ እስኪመለስና ለመጨረሻ ጊዜ ነጻ እስኪያወጣቸው ድረስ፤ እነዚህ እንስሳት በባርነት ሆነው በስቃይ ይጮሃሉ። “እስከ አሁን ድረስ ፍጥረት ሁሉ በምጥ ጊዜ እንዳለው ስቃይ በመቃተት ላይ እንደሚገኝ እናውቃለን።” (ሮሜ 8 ÷ 22)፤ “ተኩላ ከበግ ጠቦት ጋር ይኖራል፤ ነብርም ከፍየል ግልገል ጋር ይተኛል፤ ጥጃ፤ የእንበሳ ደቦልና የሰባ ከብት በአንድነት ይሰማራሉ፤ ትንሽ ልጅም ይመራቸዋል። . . . ጡት የሚጠባ ህጻን በአደገኛ እባብ ጉድጓድ ላይ ይጫወታል፤ ጡት የጣለም ህጻን እጁን በእፋኝነት ጉድጓድ ይስትታል። በተቀደሰው ተራራዬ ሁሉ ላይ ጉዳት ወይም ጥፋት አያደርሱም፤ ውኃ ባሕርን እንደሚሸፍን፤ ምድር ሁሉ እግዚአብሔርን በማወቅ ትሞላለችና።” (ኢሳ 11 ÷ 6፤8፤9)

(8) ፖለቲካዊነት ሁሉ በዓለም አቀፍ ደረጃም ይሁን በሀገር ውስጥ የፖለቲካ ሥልጣን ለመያዝ ትግል ላይ ነው። ሆኖም ጌታ ሲመጣ፤ ሰባተኛው መልአክ መለከቱን ይነፋል ታላቅ ድምጾችም በሰማይ እንዲህ እያሉ ያውጃሉ፤ “የዓለም መንግሥት፤ የጌታችንና የእርሱ ክርስቶስ መንግሥት ሆነች፤ እርሱም ከዘላለም እስከ ዘላለም ይነግሳል” (ራእ 11 ÷ 15)።

በመጀመሪያ ሲመጣ፤ የጌታ ወንጌል የእኔን የኀጢአት ችግር ፈታ፤ ዳግም ሲመጣ ግን፤ በምድር ያለውን ችግር ሁሉ ይፈታል። ጌታ ኢየሱስ ዛሬ ያደረገው በዋናነት በግለሰብ ደረጃ ነው፤ በድርጅት አይደለም። በመንግሥቱ የዚህ ዓለም ችግሮች ሁሉ እንዲፈቱ፤ የእርሱን ዳግም መምጣት ይጠብቃል። ዛሬ ከንፈሮቻቸው በረከሱ ህዝቦች መካከል የምንኖር ከንፈሮቻችን የረከሱ ሰዎች ነን (ኢሳ 6 ÷ 5)፤ ወደፊት ግን በንጹህ ሰዎች መካከል የምንኖር ንጹህ ሰዎች እንሆናለን። ለሰው በጥላቻ ውስጥ ፍቅርን መመስረት አይቻለውም። ዛሬ የሰው ልጅ ሰላምንና ብልጽግናን ለማምጣት የሚያደርገው ሙከራ ለሰህተት የተጋለጠ ነው፤ በመሆኑም ውጤቱ የሰውን ልጅ መግለጽ ከማይቻል ስቃይ ሊከተው ይችላል። ጌታ ሲመጣ ግን፤ ሁሉም በፍጽምና ይከናወናል። የጌታ ዳግም መምጣት በእርግጥም ምን ያህል ታላቅ ነው!

ጌታ ይመጣል!

ጥሪያችን ሰማያዊ ነው፤ ዐላማውም የምድርን የሆነ ክፍል ለመለወጥ አይደለም። ለእኛ ቋሚ የሆነ ምንም ነገር የለም፤ ምንም ነገር ጠቃሚ አይደለም። ጌታ ባዘጋጀው መሰረት፤ ኖረንም አልኖረንም ሁለቱም በእኩል ደረጃ መልካም ነው። እርሱ ከመጣ ሁሉ ነገር መልካም ይሆናል። እርሱ ለራሱ ሲል ይኖራል፤ እኛም የእርሱን መመለስ እንጠባበቃለን። እርሱ ሲመጣ ድነታችን ይፈጸማል። የምለወጠው እኔ ብቻ ሳልሆን፤ ስነ ምህዳሩም ይለወጣል። ዛሬ ከዓለም ስለመውጣትና ከዓለም

እንዳልሆነን እንናገራለን፤ በዚያች ቀን ግን፤ እነዚህን ቃላት ደግመን ማለት አያስፈልገንም። ከዛሬ የሚተላለፍ ወሳኝ የሚባል ነገር አይኖርም፤ ለጌታ የምንሰራው መንፈሳዊ ሥራ እንኳ በቋሚነት አያስፈልግም። የጌታ መመለስ ያለን አንድና ብቸኛ ተስፋ ነው። እንዴት በምድር ላይ በጥልቀት ስር እንሰዳለን? የእግዚአብሔርን ቃል በየጊዜው አይፈትሽንም? ጌታ በደጃፍ ነው (ማቴ 24 ÷ 33 ይመልከቱ)። መምጣቱን እንጠብቅ።

በመጽሐፍ ቅዱስ የጌታን መምጣት፤ በመንፈስ ይሁን በእራሱ አካል፤ የሚገልጽ እንቀጽ ይገኛልን? መልሱ የጌታ መመለስ አካላዊ ነው፤ ከዚህ በኋላ በመንፈስ አይደለም። ምክንያቱም ጌታ ወደ ላይ ሲወሰድ፤ ደመናም ከእይታቸው ሲሰውረው፤ ደቀመዛሙርቱ የተመለከቱት በዚህ መልክ አይደለም። እነርሱም ወደላይ እቅንተው መሄዱን ሲመለከቱ፤ ነጭ ልብስ የለበሱ ሁለት ሰዎች ከአጠገባቸው ቆመው ይህን አውጀዋል፤ “እናንተ የገሊላ ሰዎች ሆይ፤ ወደ ሰማይ እየተመለከታችሁ እዚህ የቆማችሁት ለምንድን ነው? ይህ ከእናንተ ዘንድ ወደ ሰማይ ሲያርግ ያያችሁት ኢየሱስ፤ ልክ ወደ ሰማይ ሲወጣ እንዳያችሁት በዚህ ሁኔታ ይመለሳል።” (ሐዋ. ሥራ 1 ÷ 11) በተጨማሪም በማቴዎስ ላይ እንዲህ ይላል፤ “የሰው ልጅ ከመላእክቱ ሁሉ ጋር በክብሩ ሲመጣ፤ በክብሩ ዙፋን ላይ ይቀመጣል፤” (ማቴ 25 ÷ 31)። ልክ እንደ ሄደው፤ እንደዛው ዳግም ይመጣል። በደመና ሄዷል፤ በደመናም ይመለሳል። እየታየ ሄዷል፤ ተመልሶ ሲመጣም ይታያል። በከበረ አካል ውስጥ ተመልሶ ይመጣልና። በእርግጥም፤ ያረገው ትክክለኛ ከሙታን የተነሳ ሰው ሆኖ ነው፤ እንደዛው ትክክለኛ ከሙታን የተነሳ ሰው ሆኖ ይመለሳል። ስቅለቱ ትክክለኛና እውነት እንደነበር፤ ዳግም መምጣቱም እንዲሁ ይሆናል።

የጌታ መምጣት ለዚህ ክፉ ትውልድ መጨረሻ ይሰጣል፤ እንዲሁም ለዚህ ዓለም ሰላምን ያመጣል። አሁን ያለንበት ዘመን

ክፉት የበዛበት ነው፤ የደምም ሽታ ከርፍቷል። ዓለሙ በሙሉ የጦርነት ጥላ አጥልቶበታል። ውብ ተደርጋ የተፈጠረችው ምድርም፤ በሰይጣን ክፉትና በሰው ልጅ ጎጠአት፤ እስከማይስተካከል ድረስ ተበላሽቷል። ጦርነት የክፉት እስፈሪ ገጽታ ነው፤ እንዲሁም የሰውን ዘር ለመደምሰስ የሚውል ሰይፍ ነው።

የመጀመሪያው የዓለም ጦርነት ሲጠናቀቅ፤ የሰው ዘር ሰላምን ተጠምቶ ነበርና፤ የተለያዩ የሰላም ስምምነቶችንና ዓለም ዐቀፍ ስምምነቶችን ተፈራረመ። ሆኖም በቀጣይ ሃያ ዓመታት ውስጥ፤ ሁለተኛው የዓለም ጦርነት ተጀመረ። የሰላም ስምምነቶች ከባዶ ወረቀቶች አይሻሉም። “ሰላም ስጠን/ Give us Peace” የተሰኘው መጽሔት እንዳሰፈረው፤ ባለፉት 3300 ዓመታት ዓለም 8,000 የሰላም ስምምነቶችን ተፈራርማለች። ይሁን እንጂ ጦርነትን ማቆምም ሆነ ደም መቃባት መተው ያልቻሉት ሰዎች ናቸው። እንድ የሰላም ስምምነት በአማካይ ለግማሽ ዓመት ነው የሚቆየው። የአንድ የሰላም ስምምነት ጊዜ ሲጠናቀቅ፤ ሌላ ጦርነት ይደረጋል፤ ስምምነት ይደረጋል እንዲሁም ስምምነት ይጣሳል። በምድር ትክክለኛ ሰላም የለም። የማያልቅ ሰላም የሚገኘው ጌታ በተመለሰ ጊዜ ብቻ ነው።

የምዕራፉ ፍሬ ሐሳቦች

- መስቀሉን ማሰብ ብቻ አይደለም፤ የጌታን መመለስም መጠባበቅ አለብን።
- እግዚአብሔር በምድር ላይ በቋሚነት እንድንገነባ አልጠራንም።
- የጌታ ዳግም መምጣት ዓለምን ለመለወጥ ነው።
- ዛሬ ሰዎችን ከዓለም ለመታደግ ተጠርተናል፤ ዓለምን እንድንለውጥ አይደለም።
- ነገር ግን ጌታ በተመለሰ ጊዜ፤ የሁሉ ነገር ህዳሴ ይሆናል።
- በመጀመሪያ ሲመጣ፤ የጌታ ወንጌል የእኔን የገጢአት ችግር ፈታ፤ ዳግም ሲመጣ ግን፤ በምድር ያለውን ችግር ሁሉ ይፈታል።
- የጌታ መምጣት ለዚህ ክፉ ትውልድ መጨረሻ ይሰጣል፤ እንዲሁም ለዚህ ዓለም ሰላምን ያመጣል።
- የማያልቅ ሰላም የሚገኘው ጌታ በተመለሰ ጊዜ ብቻ ነው።

ሥራ

3

“ከእናንተ ጋር በነበርንበት ጊዜ፤ ‘ለሰራ የማይወድ አይብላ’ ብለን ይህን ትእዛዝ ሰጥተናችሁ ነበርና” ከእናንተ አንዳንዶች ሥራ ፈቶች እንደ ሆኑ ሰምተናል፤ እነርሱም ያለ ሥራ እየዞሩ በሰው ጉዳይ ጣልቃ የሚገቡ ናቸው። እንደዚህ ያሉ ሰዎች ተግተው ሥራቸውን እንዲሰሩና እንደ ሥራቸው እንዲበሉ በጌታ በእያሱን ክርስቶስ ስም እናዛቸዋለን፤ እንመክራቸዋለንም” (2ተሰ 3 ÷ 10-12)

1. መጽሐፍ ቅዱስ እንድንሰራ ያዘናል

ለክርስቲያኖች ሥራ የመምረጥ ጉዳይ በሕይወታቸው ከፍተኛ ውሳኔ ነው። አንድ ክርስቲያን ትክክለኛውን ሥራ ካልመረጠ፤ በጌታ የሚኖረው እድገት ይገታል። በመሆኑም የሚሰራውን ሥራ ሲመርጥ መጠንቀቅ አለበት።

በሰነ ፍጥረት ጊዜ፤ ጌታ ሰውን ብቻ አልፈጠረም፤ ይልቁንም ምን እንደሚሰራም አቅዶአል። አዳምንና ሔዋንን ምድርን እንዲያበጀትና እንዲጠብቁት ሾሟቸው ነበር። በመሆኑም ከውድቀት በፊት የነበራቸው ሥራ የአትክልተኝነት ዐይነት ነበር።

ከውድቀት በኋላ፤ እንጀራን ለማግኘት በላባቸው መጣር ነበረባቸው፤ ምክንያቱም መሬቱ በእነርሱ ምክንያት ተረግሞ ስለነበረ ነው። ይህም ከውድቀት በኋላ ለሰው ልጅ የተሰጠው ሥራ የገበሬነት መሆኑም ያሳያል። ለወደቀ ሰው ግብርና ትክክለኛ የሥራ ምርጫ እንደሆነ እግዚአብሔር ከማንም የበለጠ ጠንቅቆ ያውቃል።

በዘፍጥረት ምዕራፍ 4 እንደምናገኘውም ቃየን አራሽ እንዲሁም አቤል ደግሞ እረኛ ነበሩ። በመሆኑም እረኝነት